Digitized by Google

me/-

AL DVS

a b c d e f g h i k l m n o Omnes *ſunt quaterniones, præter o quinternionem.*

VENETIIS IN AEDIBVS
ALDI ET ANDREAE
SOCERI. MD XVIII
MENSE FEBRVA
RIO.

BIBLIOTECA NAZ. ROM. VITTORIO EMANUELE

ἀπέρατος μετὰ πολλῶν, δὲ γάμων ἄδε τελευτᾷ.
προτέραν πέλοι γυναικῶν. ὁ μέγας ζεὺς ἀπάλεξαι,
γάμον αἰγυπτογενῆ μοι. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
τί δὲ μέλλω φρένα δίαν. καθορᾶν ὄψιν ἄβυσσον.
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. τίνα καιρόν με διδάσκεις.
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα. δαΐονος περ ἰω-
πημονᾶς. ἐλύσατο χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων.
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξὶν τὸ βέλτερον κακοῦ. καί τε δίμοιρον αἰνῶ
καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι. ξὺν ἀχολαῖς ἐμαῖς
λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

Τέλος τοῦ δράματος αἰσχύλου ἱκετίδων.

τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον,
τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν ὀλυμπίων.
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει πάτερ
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον.
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάεντες
πολιούχους.
τε καὶ οἳ χεῦμ' ἐρασίνου περιναίεται παλαιὸν,
ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ, μένος ἐνὸς δὲ πόλις τήνδε
πελασγῶν.
ἐχέτω μηδ' ἔτι νείλου προχοὰς σέβομεν ὕμνοις.
ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα.
χέουσιν πολύτεκνοι λιπαρῶν χεύμασιν γαίας.
τόδε μειλίσσοντες οὖδας ἐπίδοι δ' ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας.
γάμος ἔλθοι κυθέρειος.
στύγιον πέλει τόδ' ἆθλον.
κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ διὸς ἄγχιστα σὺν ἥρα
τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δ' αἳ φίλαι ματρὶ πάρεισιν.
πόθος τοῦ δὲν ἄπαρνον τελέθει θέα.
κορριπυθοῖ. δέδοται δ' ἁρ
μονία. μοῖρ' ἀφροδίτας. ψίδυρα τρίβοι τ' ἐρώτων.
φυγάδες δ' ἐπιπνοίαι κακά τ' ἄλγη.
πολέμους τ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν,
ταχυπόμποισι διωγμοῖς.
ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν τὸ γένοιτ' ἄν.
διὸς οὐ παραβάτας ἐστὶν μεγάλα φρήν.

φίλους πικρῶς ἤκουσαν ἅτα νεψίου
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς, τούσδε καὶ δορυσσόους,
ἔταξαν. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.
καὶ μήτ' ἀέλπτως δόρυ κἀνημέρῳ θανὼν,
λάθοιμι. χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
τοιῶν δὲ τυγχάνοντας, ἐκπρυμνοῦ φρενός.
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις.
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ:
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακήν. τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσα-
γμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς:
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τί μήν.
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ,
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει κύπρις.
κάλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν, εὐμόρφοις ἔπι.
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον.
τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος.
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' ἠροτώθη δορί,
μὴ δ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς,
πράξομεν. οἰκήσεις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.
τὴν μὲν πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ.
οἰκεῖν λαβοῦσαν ἄτερ θεν, εὐπετῆ τάδε.
μόνον φυλάξαι τὰς δ' ἐπιστολὰς πατρός.

εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσιν.
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐρκῆ πόλιν
πύργων βαθεία μηχανῇ κεκλιμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια.
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὐθυμεῖν ἐστιν, ἐν τυχούσῃ ναίειν δόμοις.
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα.
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγώ.
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται.
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις.
ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν, ἀγαθοῖς βρύος. δῖε πελασγῶν
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον,
πατέρ' εὐθαρσῆ δαναὸν πρόνοον,
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα.
μῆτις ὅπου χρὴ, δώματα ναίειν.
καὶ τόπος εὔφρων πᾶς τίς ἐπειπεῖν.
ψόγον ἀλλοθρόοις. εὔτυκος εἴη δὲ τὰ
λῷστα..
σὺν τ' εὔκλεια καὶ ἀμηνίτω βάξει λαῶν
ἐν χώρῳ.
τάσσεσθε φίλαι δμωΐδες οὕτως.
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
δαναὸς θεραποντὶ διαφερνήν,
ὦ παῖδες ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε, λείβειν θ' ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς

οἱ δ' ἔνθα δ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέβειν κάτω.
ἄγοιμ' ἂν εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
κλάοις ἂν εἰ ψαύσειας οὐδὲ μ' ἄνης μακράν.
ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας,
λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν αἰγύπτου τάδε.
ἀβουκόλυτον τοῦτ' ἐμοῦ φρονήματι
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς, ἐννέπω σαφέστερον.
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς.
ἕκαστα· πῶς φῶ· πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν ἀντανέψιον στόλον.
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο.
ἄρης τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ,
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος.
πεσήματ' ἀνδρῶν καὶ ἀπολακτισμοὶ βίου.
τί σοι λέγειν χρὴ, τοὔνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν,
ἴσως οὐ αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν.
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγοις.
τοιᾶδε. δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία.
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκ δοῦναι βίᾳ.
στόλον γυναικῶν τῶνδε φιλωταὶ τορῶ.
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστὶν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτύχαις βίβλων κατεσφραγισμένα.
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχισ' ἐξ ὀμμάτων.
ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τῆς ἄρσεσιν.
ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας.

οἳ οἳ πάτερ βροτίοσα ἰοσάται μαλδαάγει.
ἄραχνος ὡς βάδην. ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοτοί. μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ βοᾶν.
φοβερὸν ἀπότρεπε. ὦ βᾶ γᾶς παῖ ζεῦ.
οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε,
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
μαιμαπέλας δίπους ὄφις, ἔχιδνα δ' ὥς με
τί ποτ' ἐν, δακοῦσ' ἄχ. ὀτοτοτοτοί.
μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ, βοᾶν, φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ γᾶς παῖ ζεῦ.
εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσασα τάδε.
λακὶς χιτῶνος. ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
ἰὼ πόλεως ἀγοὶ, πρόμνοι δάμναμαι.
πολλοὺς ἄνακτας παῖδας αἰγύπτου τάχα.
ὄψεσθε. θαρσεῖ. τευχβεῖτ' ἀναρχίαν.
διωλόμεσθα. ἐπ' ἄναξ πάσχομεν.
ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.
ἐπεὶ οὐκ ἀκοῦ' ἐξυντῶν ἐμῶν λόγων.
οὗτος τί ποιεῖς. ἐκ ποίου φρονήματος.
ἀνδρῶν πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν.
κάρβανος δ' ὢν ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενὶ,
τί δ' ἠμπλάκηκα τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ,
ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
πῶς δ' οὐχί; τἀπολωλότ' εὑρίσκων ἐγὼ,
τοίοισιν εἰπὼν πρὸς ξένοις ἐγχωρίοις.
ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ,
θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.
τοὺς ἀμφὶ νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ἀθάνα πολύῤῥοθον, ἀλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρι γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὄλυ,
αἵμον δὲ ὡς ἐπαμίδα ἠσύδυπία τάπιτα
κελεύω βία μεθέσθαι. ἴχαρ φρενὶ τ' ἄταις
ἰὼ ἰὸν
λεῖφι δρακανίδε δόρυ ἀτίετ' ἀναπόλιν
ὠσεβῶν,
μήποτε πάλιν ἴδοι. ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
ἔνθεν δεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρέας βαθρείας
γέρον, σὺ δὲ ναῒ ναὶ βάσῃ, τάχα.
θέλεος ἀθέλεος. βία βία. τι πολλᾶ φροῦδα.
βάτεαι βαθμίδο κακὸ παθῶν,
ὀλόμεναι παλάμαις αἶ αἶ αἶ αἶ,
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο δ' ἁλίρυτον
ἄλσος.
κατὰ σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον
ἀλαθείς.
ἀρείαις εἰναύραις. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ
κάλει θεούς.
αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ'
ἔχων.
οἳ οἳ οἳ οἳ οἳ. λύμασις ὑπρογασὺ λάσκει,
περιχοιμπὰ βρυάζεις. ὃς ἐρωτᾷς ὁ μέγας.
νεῖλος. ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει,
ἔναιστον ὕβριν. βαίνειν κελεύω βᾶριν ἐς
ἀντίστροφον.
ὅρον τάχιστα μὴ δέ τι σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

κύσιν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-   ται φίλαι ἐκ τῶν
κακῶν.
ἐλθέτω. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών. τίν' ἀμφ' αὐτὰς
ἔτι πόρον,
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια,
ἴυζαν δ' ὀμφὰν οὐρανίαν. μέλη λιτανὰ θεοῖσι καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς πελόμενα μοι.
λύσιμα. μάχιμα δ' ἐπίδε πάτερ. βία μὴ
φιλεῖς ὁρᾶς,
ὄμμασιν ἐν δίκοις. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν.
γαιάοχε παγκρατὲς ζεῦ. γένος γὰρ αἰγύ-
πτιον ὕβριν.
δυσφόρον ἀρσενογενὲς, μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις.
βίαια δίζηντε λαβεῖν. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγόν.
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν. θνατοῖς τέλειόν ἐστιν.
ὀ ὀ ὀ ἀ ἀ ἀ ὅδε μάρπτις ναΐος. γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνους, ἰοὺ, ὄμ-
αὖθι κἀκκους νο δυΐαν βοὰν ἐμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων.
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ ἠὲ, βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκὰν,
βλοσυρόφρονα χλιδᾶ δυσφορὰν ἀεὶ κὰν ναῦ
γᾶ ἄναξ προτάσου. σοῖσθε σοῖσθ' ἐπιβά-
ριν ὅπως ποδῶν. οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοί· τιλμοί. καὶ στιγμοί. πολυαιμῶν φόνιος.
ἀπόκοπα κρατὸς, σοῦσθε σοῦσθ' ὀλοίμεναι ὀλό-
μεν' ἐπ' ἀμίδα

θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα,
εἰς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ.
ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
οὕτω γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ.
χολή. πρὶν ὅρμω. νῶν θρασυνθῆναι σὺ δὲ,
φρονεῖν μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξας ἀρωγήν. ἄγγελον οὐ μέμψεται.
πόλις γέρον θ' ἡβῶντα δ' εὐγλώσσας φρενί,
ἰὼ γᾶ βουνῖτι ἔνδικον σέβας:
τί πεισόμεθα. ποῖ φύγωμεν ἀπίας.
χθονός. κελαινὸν εἴτι κεῦθος ἐστί που:
μέλας γενοίμαν καπνός. νέφεσι γειτόνων διός.
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος. ἀμπετάσαις δόσαι
κόνις ἄτερθεν. πτερύγων ὀλοίμαν;
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλει κέαρ.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς κόπω δὲ, μάλον οἴχομαι φόβω.
θέλοι μὶ δ' ἂν μορσί μου βρόχου τυχεῖν. ἐν
σαργάναις
πρὶν ἄνδρ' ἀπανκτὸν, τῷ δ' ἐχριμφθῆ-
ναι χροΐν.
πρὸ παρθανοῦσας δαΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος.
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίνεται χιών,
ἠλίασας αἰγίλιψ ἀπρός δεικτος οἰόφρων
κρέμας,
γυπίας πέτρα βαθὺ, πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.
πρὶν δαΐκτορος βία. καρδίας γάμου
κυρῆσαι,

περίφοβον μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως.
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τι μοι.
παρείχομαι πάτερ δείματι.
ἐπεὶ τελεία ψῆφος ἀργείων τέκνα.
θάρσει μαχοῦνται περὶ σέθεν σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἐξώλεσθε τί μάργον αἰγύπτου γένος.
μάχης τ' ἄπληστον καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανόπιδας.
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπὶ τύχῃ κότω.
πόλει μελαχίμω σὺν στρατῷ.
πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ.
θάλπει βραχεῖον εὖ κατερρινημένους.
μόνην δὲ μὴ πρόλειπε λίσσομαι πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδὲν οὐκ ἔνεστ' ἄρης.
δουλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βω
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν,
καλῶς ἂν ὑμῖν, ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνα.
ἐσοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται πάτερ,
περίφρονες δ' ἄγαν ἀν, ἱερομένοι
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.
ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσονας κυνῶν
εἶναι. βύβλου δ' ὁ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων,
ἔχοντες ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρίου.
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκύρου χίαις.

τίοιεν ἐν χωρίους πατρῴαις.
δαφνηφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γάρ τε κόντων σέβας τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις.
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου
εὐχὰς μὲν αἰνῶ, τάσδε σώφρονας φίλαι.
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητε ἀεὶ ἀκούσασαι πατρός.
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀποσκοπᾶς ὁρῶ.
τὸ πλεῖον εὔσημον γὰρ οὔ μελανθάνει.
στολμοὶ τελέφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς.
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.
οἴακος σωυτῆρος ὑστάτου νεώς.
ἄγαν καλῶς κλύουσα τοῖσ' ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμους.
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσαθ' ἡπ' ἰκουρία.
εὐπρεπτος. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα.
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως.
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμβελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών,
ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τὶς, ἢ πρεσβύ μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε μὴ τρέσητε νιν,
ὅμως ἄμεινον εἰ βραδύνοιμεν βοῇ.
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτὲ,
θαρσεῖτε χρόνῳ τοι, κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ,
θεοὺς ἀτίζων τίς βροτῶν δώσει δίκην,
πάτερ φοβοῦμαι νῆες ὡς ὠκύπτεροι.
ἥκουσιν. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.

στομάτων ποτάσθω. φιλότιμος εὐχὰ
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν. τῶνδε πόλιν κενῶσαι.
μὴ δ' ἐπιχωρίοις πτώμασιν αἱματίσαι πέδον
τὰς ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον. ἔστω. μὴ ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς ἄ ρης κέρσειεν ἄωρον.
καὶ γεραροῖσι πρεσβυ τοδόκοι γεμόντων.
θυμελίαι. φλεγόντων. τὼς πόλις εὖ νέμοιτο.
ζῆνα μέγαν σεβόντων. τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον.
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ, τίκτεσθαι δ' ἐφ'
ὁργῶς.
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί. ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν. μὴ δέ τις ἀνδροκμής.
λοιγὸς ἐπελθέτω. τάνδε πόλιν δαΐζων
ἄχορος κίθαρις. δακρυογόνον ἄρη
βοῶντι δήμιον ἔξω παίζων. νούσων δ' ἑσμὸς
ἀπ' ἀστῶν.
ἵζοι κρατὸς ἄτερ τῆς εὐμενὴς δ' ὁ λύκιος ἔ-
στω πᾶσαν νεολαίᾳ καρποτελεῖ δέ τοι.
ζεὺς ἐπικραινέτω. φέρματι γᾶν παντώρῳ.
προνομαδὲ βροτοὺς. πολύγονα τελέθοι.
τὸ πάντ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. εὔφημον δ'
ἐπιβωμάν.
μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοὶ, ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φημὰ φιλοφόρμιγξ. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας
τιμὰς,
τὸ δήμιον τὸ, πόλιν κρατύνει. προμαθὲς εὐκοι-
νομήτις ἀρχᾶ.
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους. πρὶν ἐξοπλίζειν ἄρη.
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. θεοὺς δ' οἳ γᾶν
ἔχουσιν ἀεί.

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ᾽ ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ᾽ ἡμῶν λέγων.
ἄναξ πελασγῶν ἱκεσίου διὸς κότον,
μέγαν προφρῶν ὢν μήποτ᾽ εἰσόπιν χρόνου.
πόλιν παχῶσαι ξενικὸν ἀστικόν θ᾽ ἅμα.
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὸν.
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων χερσὶν ἀργεῖος λεώς.
ἔκλαν ἀνακλήτρος ὥς ἦναι τάδε.
δημηγόρους δ᾽ ἤκουσεν ἀπειθεῖς στροφάς.
δῆμος πελασγῶν ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.
Χο. ἄγε δὴ λέξομεν ἐπ᾽ ἀργείοις.
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
ζεύς δ᾽ ἐφορεύοι ξενίοις ξενίου.
στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθείᾳ
τέρμον᾽ ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. νῦν ὅτε
καὶ θεοί,
διογενεῖς κλύοιτ᾽ εὐκταῖα γένη χεούσας
μήποτε πυρίφατον. τὰν πελασγίαν πόλιν,
τὸν ἄχορον βοάν. κτίσαι μάχλον ἄρη.
τὸν ἀρότοις. θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις
οὕνεκ᾽ ᾤκτισαν ἡμᾶς. ψῆφον δ᾽ εὔφρον᾽ ἔθεντο.
αἰδοῦνται δ᾽ ἱκέτας διὸς, ποίμναν τάνδ᾽ ἀμέγαρτον.
οὐδὲ μετ᾽ ἀρσένων. ψῆφον ἔθεντ᾽ ἀτιμά-
σαντες ἔριν γυναικῶν. δῖον ἐπιδόμενοι.
πράκτορά τε σκοπὸν δυσπολέμητον, ὃν οὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ᾽ ὀρόφων.
μιαίνοντα βαρὺς δ᾽ ἐφίζει. ἅζονται γὰρ ὁμαίμους.
ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. τοιγὰρ ὑπὸ σκιῶν ἐκ

λαβοῦσα δ' ἑρμάδιον ἀψευδεῖ λόγῳ. γείνατο
παῖδ' ἀμεμφῆ.
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ
χθών.
φυσίζωον γένος. τὸ δή. Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν ἥ ρας νόσους ἐπιβούλους.
Διὸς τὸ δ' ἔργον. καὶ τό δ' ἂν γένος λέγων.
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις. πατὴρ φυτουρ-
γὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.
γένους παλαιόφρων μέγας. τέκτων, τόπαν, μή-
χαρ οὔριος Ζεύς.
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων. τὸ μεῖον κρεισσόν-
ων κρατύνει,
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. πάρεστι δ' ἔργον ὡς
σπεῦσαί τι. τῶν, βούλιος φέρει φρήν. (ἔπος.
Πρ. θαρσεῖτε παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται. παντελῆ ψηφίσματα.
ὦ χαῖρε πρέσβυ φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῦ κεκύρωται τέλος.
δήμου κρατοῦσα χεῖρ ὅπη πληθύεται.
Πρ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως
ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι γηραιᾷ φρενί,
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις.
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον.
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους.
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ,
ἄγειν. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν. ματέρος ἀν-
θονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον ἔνθεν ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα,
φεύγει ἁμαρτίνους πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα.
φυλὰ διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει. ἰάπτει βάσιδος
δι' ἀίας.
μηλοβότου φρυγίας διαμπάξ. περᾷ δὲ τεύθραν-
τος ἄστυ μυσῶν.
λυγιάτε γύαλα. καὶ δι' ὀρῶν κυλίκων
παμφύλων τε γένη διορνυμία. τὰν ποταμοὺς
ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς ἀφροδίτης πο-
λύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένη βέλει. βουκόλου πτεροῦντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος.
λειμῶνα χιονόβοσκον ὅντ' ἐπέρχεται.
τυφῶ μένος. ὕδωρ τὸ νείλου νόσοις ἄθικτον.
μαινομένα πόνοις ἀτί- μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτης θυάδος ἥρας βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν
ἔννομοι.
χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.
τὰν μὲν βοός. τὰν δ' αὖ γυναικός. τέρας δὲ
θαμβοῦν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον
ἀθλίαν.
οἰστροδόνητον ἰώ. ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει. καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται. δακρύων δ' ἀπο στάζει πένθιμον αἰδῶ.

ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ· ποῦ θράσος νέμοις ἐμοί.
κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε σημεῖον πόνου.
καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με.
οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν.
ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένη.
οὔτοι τί θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἔστι δεῖμ' ἐξαίσιον.
σὺ καὶ λόγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενὶ
ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους.
πείσω τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους.
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι.
πειθὼ δ' ἕποιτο· καὶ τύχη πρακτήριος.
Χο. ἄναξ ἀνάκτων μακάρων. μακάρτατε καὶ τελέων
τελειότατε κράτος ὄλβιε ζεῦ. πείθου τε καὶ γενέσθω.
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.
λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανοζύγαταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών. παλαίφατον ἁμέτερον.
γένος, φιλίας προγόνου γυναικός.
νέωσον εὔφρον αἶνον. γενοῦ πολυμνήστωρ ἐφάπτωρ ἰοῦς.
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι. γᾶς ἀπὸ τᾶς δ' ἔνοικοι.

σταθεὶς πρότει χέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.
ὅμως δ' ἀνάγκη ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον,
ἱκτῆρος. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων.
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν.
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὶς, ὡς ἴδωσι τῆς δ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται· μὴ δ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄντις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε.
ὕβρις μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου.
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὔνοιαν φέρει.
πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.
αἰδοῖον ὦ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φραστοράς τ' ἐγχωρίων,
ξύμπεμψον ὡς ἂν τῶν πολιαούχων θεῶν.
βωμοὺς προνάους καὶ πολιαούχων ἕδρας.
εὕρωμεν. ἀσφαλείας δὲ δίαστος
στείχουσι. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον ἰνάχῳ γένος.
τρέφει. φυλάξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τίς ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
στείχοι τ' ἂν ἄνδρες, εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς θεῶν ἕδρας,
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών,
ναύτην ἄγοντας τόν δ' ἐφέστιον θεῶν
τούτῳ μὲν ἦπας καὶ τεταγμένος κίοι.

Aeſchylus.

γένοιτ᾽ ἂν ἄλλα κτησὶν Διὸς χάριν.
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ᾽ ὁ μαιμόνων αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια.
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ πημονῆς ἄκη
ἦ κάρτα νείκους τοῦ δ᾽ ἐγὼ παροίχομαι.
θέλω δ᾽ ἀΐδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ᾽ εὖ παραγνώμην ἐμήν.
πολλῶν τ᾽ ἄκουσον τέρματ᾽ αἰδοίων λόγων
ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν οὔ με φεύξεται.
ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
τύχειν γυναικῶν, ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ἐκ τῶνδε τοίνυν ἴσθι μηχανὴ καλή.
λέξον τίν᾽ αὐδὴν τήνδε γηρυθεὶς ἔσῃ.
εἰ μή τι πιστὸν τῷ δ᾽ ὑποστήσῃ στόλῳ.
τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων.
νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
αἰνιγματῶδες τοὔπος ἀλλὰ πῶς φράσον.
ἐκ τῶν δ᾽ ὅπως ταχιστ᾽ ἀπαλλάξασθαι θεῶν.
ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.
ξυνῆκας, ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
καὶ μὴν πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται.
ἄτης δ᾽ ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ᾽ εὔπορον
τόδ᾽ ἐσέβηκε κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ᾽ ἐκπράξω χρέος,
μίασμ᾽ ἔλεξας, οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
εἰ δ᾽ αὖθ᾽ ὁμαίμοις παισὶν αἰγύπτου σέθεν.

σταθεὶς

δίκην κολυμβητῆρος εἰς βυθὸν μολεῖν.
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένων.
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει.
αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται.
μή τε θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας.
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν,
βαρὺν ξυνοίσιν θήσομεν ἀλάστορα.
ὡς οὐδ' ἐν ἅδου τὸν θανόντ' ἐλευθροῖ,
μῶν οὐ δοκεῖν δεῖ φροντίδος σωτηρίου;
Χο. φρόντισον καὶ γενοῦ, πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὀρωμέναν
μὴ δ' ἴδῃς μ' ἐξ ἕδραν. πολυθέων ῥυσίασ-
θεῖσαν ὦ. πᾶν κράτος ἔχων χθονὸς,
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων, καὶ φυλάξαι κότον.
* μήτι τ' ἀαῖσαν ἱκέτιν εἰς ἰδεῖν,
ἀπὸ βρετέων βίᾳ. δίκας ἀγομέναν,
ἱππηδὸν ἀμπύκων. πολυμίτων πέπλων,
τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν, ἴσθι γὰρ παισὶ τάδε καὶ
δόμων.
ὁποτέραν κτίσῃς. μένει ἀρεικτίνειν.
ὁμοίαν θέμιν. τάδε φράσαι δίκαια. δίοθεν κράτη.
καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἔξω κέλλεται.
ἢ τοῖσιν. ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη. καὶ γεγόμφωται σκάφος,
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρήμασι μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων.
ἄτην γε μείζω. καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου.

οὐδ᾽ αὖ τὸ δ᾽. εὖφρον, τάσ. δ᾽ ἀτιμάσαι λιτάς,
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ᾽ ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαι τε καὶ τύχην ἑλεῖν.
χο τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκοπεῖ. φύλακα πολυ-
πόνων.
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι.
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι ζηνὸς ἱκταίου κότος.
ὦ δυσπαρθέλκτοις παθόντος οἴκτοις
εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες αἰγύπτου σέθεν.
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους,
εἶναι. τίς δ᾽ ἂν τίς δ᾽ ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
μήτ᾽ οὖν ποτ᾽ οὖν γενοίμαν ὑποχείριος.
κράτεσιν ἀρσένων ὕπαστρον δ᾽ ἔτοι.
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.
φυγᾷ, ξύμμαχον δ᾽ ἑλόμενος δίκαν.
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν,
οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα. μή μ᾽ αἱροῦ. κριτήν,
εἶπον δὲ καὶ πρὶν οὐκ ἂν ἄνευ δήμου τάδε.
πράξαιμ᾽ ἂν, οὐδ᾽ ἔπερ κρατῶν καὶ μήποτε.
εἴπῃ λεὼς εἴπουτι καὶ μὴ τοῖον τυχόν.
ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν,
ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ.
ζεὺς ἑτερορρεπὴς νέμων εἰκότως,
ἄδικα μὲν κακοῖς. ὅσια δ᾽ ἐννόμοις,
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγῇς τὸ δί-
καιον ἔρξαι.
δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.

βαρύς γε μέντοι ζηνὸς ἱκεσίου κότος.
χο παλαίχθονος τέκος κλῦθί μου.
πρόφρονι καρδίᾳ πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε μέγαν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον.
λευκόδικον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις.
ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ. πίσυνος μέμυκε φράζου.
σακοτῆρι μόχθους.
πρ ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.
νέον θ᾽ ὅμιλον τῶνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ᾽ ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ᾽ ἀστοξένων.
μὴ δ᾽ ἐξαέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει.
νεῖκος γένηται τῶν γὰρ οὐδεῖται πόλις,
χο ἴδοιτο δῆτα τὰν ἄνατον φυγὰν,
ἱκεσία θέμις διὸς ἱλαρίου,
σὺ δὲ παρ᾽ ὀψιγόνου μάθε γεραφρόνων.
ποτὶ τρόπαιον αἰδόμενος οὐ πένῃ,
ἱεροδόκα θεῶν λή ματ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς ἁγνοῦ
πρ οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι.
ἐμῶν, τὸ κοινὸν δ᾽ εἰ μιαίνεται πόλις.
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη,
ἐγὼ δ᾽ ἂν οὐ κραίνοιμ᾽ ὑπόσχεσιν πάρος.
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.
χο σύ τοι πόλις. σὺ δὲ τὸ δήμιον
πρύτανις ἄκριτος ὤν, κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν
χθονός.
μονοψήφοισι νεύμασι σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ᾽ ἐν θρόνοισι, χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις ἄλγος φυλάσου.
πρ ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ᾽ ἀρήγειν οὐκ ἔχω. βλάβης ἄτερ.

λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη.
τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις.
βῆλον δίπαιδα πατρὸς τοῦ δ' ἐμοῦ πατρός.
τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦ τό μοι φράσον.
δαναὸς δ' ἀδελφὸς ἐστὶν πεντηκοσόπαις.
καὶ τοῦ δαναοί γε τ' οὔνομ' ἀφώνῳ λόγῳ.
αἴγυπτος δ' εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος.
πράσσοις ἂν ὡς ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον,
δοκῇ τέ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.
τ' ἀρχαῖον, ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε. τίς κατέσκηψεν τύχη.
ἄναξ πελασγῶν αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πότερον.
ἐπεί τις ηὔχει τὴν δ' ἀνέλπιστον φυγήν.
κέλσειν ἐς ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.
ἔχει μεταπτοίουσαν εὐναίων γάμων.
τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶν δ' ἀγωνίων θεῶν.
λευκοστεφεῖς ἔχουσα, νεοδρέπους κλάδους.
ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς αἰγύπτου γένει.
πότερα κατ' ἔχουσαν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις.
τίς δ' ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκτημένους,
σθένος μὲν οὕτως. μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
καὶ δυστυχούντων τ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
πρ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω.
χό. αἰτοῦσι μὴ κδὼς παισὶν αἰγύπτου πάλιν.
πρ. βαρέα σύ γ' εἶπας πόλεμον αἴρεσθαι νέον.
χό. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
πρ. εἴπερ ἀπαρχῆς πραγμάτων κοινὸς ἦν.
χό. αἰδοῦ. σὺ πρύμναν πόλεως ὧδ' ἐστεμμένην.
πέφρικα λεύσσων τὰς δ' ἕδρας κατασκίους.

εἰκὸς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοισιν.
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις χθόνα,
παρ' αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰν ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' ἀμαζόνας
εἴτ' ὀξοταχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.
ὅπως γενέθλαν σπέρματ' ἀργείων τόσον,
κληδοῦχον ἥρας φασὶ δωμάτων ποτέ.
ἰὼ γενέσθαι τῇ ἰδεῖν ἀργεία χθονί.
ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
μὴ καὶ λόγος τὶς ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ.
καὶ κρυπτ' ἄγκρας ταῦτα παλλαγμάτων.
πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε.
βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεία θεός,
οὐκ οὖν πελάζει ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ,
φασὶν πρέποντας βουθόρῳ ταύρῳ δέμας,
τὶ δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ διὸς,
τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις.
ἄργον, τὸν ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε
τί οὖν ἔτευξε δ' ἄλλω δυσπότμω βοΐ,
βοηλάτην μύωπα κινητήριον,
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν, οἱ νείλου παῖδας.
τοῖ γάρ νιν ἐκ τῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλως ἐμοί,
καὶ μὴν κάνωβον κἀπὶ μέμφιν ἵκετο.
καὶ ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φυτεύει γόνον,
τί οὖν ὁ δῖος πόρτις αὔχεται βοός.
ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

γένος πελασγῶν, τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἴδνης δι' ἄλγος ἔρχεται.
στρυμὼν τὸ πρὸς δαύοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν δε. περραίνων χθόνα.
πίνδου τε τἀπέκεινα παιόνων πέλας.
ὄρη τε δωδωναῖα συντέμνει δ' ὅρος.
ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶνδ' ἔτ' ἔπειτα δὲ κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας ἀπίας πέδον τόδε.
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς ἀπόλλωνος χθόνα
τήν δε καθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν,
χρανθεὶς ἀνῆκε γαῖα μηνεῖται ἄκη.
δράκον θ' ὅμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν,
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας μεμπτῶς ἔπεισ' ἀργείᾳ χθονὶ,
μνήμην ποντὰν τίνεσθον εὗρε τ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσαν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.
γένοιτ' ἂν ἐξαύχθιο καὶ λέγοι πρόσω,
μακρὰν γέ μιν δηρίσιν οὐ στέργει πόλις
βραχύστορος θ' ὁ μῦθος ἀργεῖαι γένος.
ἐξευχόμεσθα σπέρματ' εὐτέκνου βοὸς,
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
πρ ἄπιστα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τὸ δ' ὑμῖν ἐστιν ἀργεῖον γένος.
λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι,
γυναιξὶ δ' ἐστὲ κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις
καὶ νεῖλος ἂν θρέψειεν τοιοῦτον φυτὸν,
κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις.

σέβεσθ᾽ ἐν ἁγνῷ, δ᾽ ἑσμὸς ὡς πελειάδων.
ἵζεσθαι κρίκω τῶν ὁμοπτέρων φόβω,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγὼν,
πῶς δ᾽ ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα.
ἁγνὸς γένοιτ᾽ ἄν, οὐδὲ μὴν ᾅδη θανὼν,
φύγῃ ματαίων αἰτίας πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀπλακήμαθ᾽ ὡς λόγος.
ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
πρ σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον.
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ποδαπὸν ὅμιλον. τόν δ᾽ ἀνέλληνα στόλον.
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα. προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ ἀργολὶς,
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν.
ἔτλη τ᾽ ἀκρίσως τόδε θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὴν δὲ κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ᾽ ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.
μόνον τόδ᾽ ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχω.
καὶ τ᾽ ἄλλα πολὺ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
χο εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω.
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν.
πρ πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγε τ᾽ εὐθαρσεῖς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ παλαίχθονος.
ἶνις πελασγοῦ τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον.

σεμν' ὡς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων.
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ τὰ χρεῖα ἔπη.
ξένους ἀμείβεσθ' ὡς ἐπήλυδας πρέπει.
τορῶς λέγουσαι τὰς δ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπω σωφρονῶν
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ. τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν χρεῖος εἰ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
χο. πάτερ φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς, Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
μὴ νῦν σχόλαζε μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
θέλοιμ' ἂν ἤδη σοι πέλας θρόνους ἔχειν.
ἰὼ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας
ἴδοιτο δῆ, ταπρωμενοῖς ἀπ' ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκεται.
καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους
ἁγνόν τ' ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεὸν,
εἰδὼν ἂν αἶσαν, τήνδε συγγνώη βροτοῖς.
συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων,
τίν' οὖν κικλίσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι.
ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.
ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονὶ,
ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν ἑλλήνων νόμοις.
ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
πὰν τῶν δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν.

ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκ φυγεῖν. εἰ δὲ μὴ μελανθὲς
ἡλιόκτυπον γένος τὸν ταιον. τὸν πολυξενώτατον.
ζῆνα τῶν κεκμηκότων. ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις, θανοῦσαι. μὴ τυχοῦσαι. θεῶν
ὀλυμπίων.
ἆ ζηνὶ ὑοίω. μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ᾽ ἄταν γαμετ᾽ οὐρανόνεικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις ζεὺς ἐνέξεται λόγοις.
τὸν τᾶς βοὸς, παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ᾽ ἔκτισεν γόνῳ. νῦν ἔχων παλίντροπον.
ὄψιν ἐν λιταῖσιν, ὑψόθεν δ᾽ εὖ κλύει κα-
λούμενος.
πρ παῖδες φρονεῖν χρὴ, ξὺν φρονοῦντι δ᾽ ἥκετε
πιστῷ γέροντι. τῷ δὲ ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπιχέρσου νῦν προμήθιαν λαβεῖν,
αἰνῶ φυλάξαι τ᾽ ἀμ᾽ ἔπη δελτουμένας
ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι.
ὄχλον δ᾽ ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον,
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ᾽ ὀχήμασιν,
τάχ᾽ ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται.
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων εἴτε καὶ τεθειμένος.
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ. τὸν δ᾽ ἐπόρνυται στόλον.
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ᾽ ὦ κόραι.
πάγον προσίζειν τῶν δ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας ἀγάλματ᾽ αἰδοίου διὸς,

μὸν γάμον τὸ θάλος δυσπαραβούλοισιν φρεσίν.
καὶ διάνοιαν μαινόλιν κέντρον ἔχων ἄφυκτον
ἄταν.
δ' ἀπάτα μεταγνούς. τοιαῦτα πάθεα μέλεα
θρεβομία λεγῶν.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ. ἰή. ἰή.
ἰηλέμοισιν ἔμπρεπη. θρεομένη μέλη.
ζῶσα γόοις μετιμῶ ἱλέομαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν
καρβάνα δ' αὐδὰν εὐακονεῖς
πολλάκι δ' ἐμπίπτω ξὺν λακίδι. λίνοισιν ἢ
σιδωνία καλύπτρα. θεοῖς δ' ἐνάγεα τελέα πε-
λομένων καλῶς.
ἐπιδρόμω πόθι θάνατος ὄπη. ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει.
ἱλέωμαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν. καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐγαγρόνοις πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι.
λίνοισιν ἢ σιδονία καλύπτρα.
πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφής τε. δόμος ἅλα στέ-
γων δορός.
ἀχίμα τόν μ' ἔπεμπε ἂν πνοιαῖς
οὐδὲ μέμφομαί τε λευτὰς ἐν δὲ χρόνῳ.
πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς, εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒε
ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκ φυγεῖν. θέλουσαν δ' οὖν
θέλουσαν ἁγνὰ,
μ' ἐπιδέτω διὸς κόρα. ἔχουσα σέμν' ἐνώπι'
ἀσφαλὲς,
παντὶ δὲ σθένουσι διωγμοῖσι. δ' ἀσφαλέας
ἀδμήτας ἄδμητα ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς, εὐνὰς ἀνδρῶν ἒε,

ὅπα τᾶς τηρείας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου.
κιρκηλάτου τᾶ ἠδονῆς. ἅπτο χώρων ποταμῶν
τ' ἐργομία.
πενθεῖν νέον οἶκτειν ἠθέων. ξυντίθησι δὲ παιδὸς,
μόρον ὡς αὐτοφόνως, ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕο ἐν
δυσμάτορος κότου τυχὼν, τὼ καὶ ἐγὼ φιλοδύρ
τοις ἰαονίοισι νόμοισι. δάπτω τὰν ἁπαλὰν,
νειλοθρῆ παρειὰν. ἀπειροδάκρυωτε καρδίαν.
γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι δειμαίνουσα φίλους τᾶς
δεφυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς. εἴτις ἐστὶ κηδεμών.
ἀλλὰ θεοὶ οἱ γενέται. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες πέλοιτ' ἂν ἔν-
δικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τει ρομένοις βωμὸς ἄρης
φυγᾶσιν.
ῥύμα δαιμόνων σέβας ἰθείη διὸς εὖ παναληθῶς.
διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
πάντα τοι φλεγέθει κἀν σκότῳ.
μέλαιναι ξὺν τύχαι μερόπεσσι λαοῖς,
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ.
κορυφᾷ διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα. τέλειον
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε, τείνουσι πόροι.
κατιδεῖν ἄφραστοι. ἰάπτει δ' ἀπιδὼν,
ἀφ' ὑψὶ πύργων πανώλεις βροτοὺς βίαν.
δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. τὰν ἄποινον δαιμονίων.
ἥμενον ἄνω φρόνημα πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν
ἔμπας.
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν.
βρότειον οἷα νεάζει πυθμὴν δι' ἀ

ὧν πόλις ὧν γῆς λευκὸν ὕδωρ   ὕπατοί τε θεοὶ
καὶ βαρύτιμοι.
χθόνιοι θήκας κατέχοντες.   καὶ ζεὺς σωτὴρ τρί-
τος οἰκόφυλαξ.
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαι τ' ἱκέτην   τὸν θηλυγενῆ στό-
λον αἰδοίῳ.
πνεύματι χώρας ἀρσενοπληθῆ.
δ' ἑσμὸν ὑβριστὴν, αἰγυπτογενῆ
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇ δ' ἐνασώδει
θεῖναι ξυνόχῳ ταχυήρει.
πέμψατε πόντον δ' ἔνθα δὲ λαίλαπι.
χειμωνοτύπῳ βροντῇ στεροπῇ.
τ' ὀμβροφόροισι τ' ἀνέμοις ἀγρίας.
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει.
σφετεριξάμενοι πατραδελφίαν.
τὴν δ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι.   νῦν δ' ἐπικε-
κλομέναι.
δῖον πόρτιν ὑπερ   πόντιον τιμ' ἀόρινιν
τ' ἀνθονόμους τᾶς προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίαις
ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ.   δ' ἐπεκραίνετο
μόρσιμος αἰών.
εὐλόγως. ἔπαφόν τε γεννέας   ὅντ' ἐπιλεξαμένα.
νῦν ἐν ποιονόμοις   ματρὸς ἀρχαίας τὰ ποιστῶν
πρόσθε πόνων   μνασαμένα. τάτε νῦν ἐπιδείξω.
πιστὰ τεκμήρια, τάτ' ἀνόμια
οἱ δ' ἀελπτάπερ ὄντα φανεῖται.   γνώσεται.
δὲ λόγους τις ἐν μάκει   εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας
οἰωνοπόλων.
ἔγγαιος οἶκτον. οἰκτρὸν αἴων   δοξάσει τις ἀκούων.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ζ εὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον. νάιον ἀρθέντ' ἀποστομίων.
λεπτομαθῶν. νείλου δίαν δὲ λιποῦσαι.
χθόνα σύγχορτον συρίᾳ φεύγομεν.
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν.
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.
ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνοραν.
γάμον αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ,
τ' ὀνοταζόμεναι δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος.
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν.
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε
φεύγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέον.
κέλσαι δ' ἄργους γαῖαν, ὅθεν δή.
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπινοίας. διὸς εὐχόμενον τετέλεσται
τίνα οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον, τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
σὺν τοῖς δ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις. ἐριοστέπτοισι κλάδοισι.

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαι δ' ἐς οἴκων.
παλλάδος ἀστοῖσι ζεὺς πανόπτας·
οὕτω μοίρατε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

χώρας κατέχειν. τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε πολιοῦχοι
παῖδες κραναοῦ. ταῖσδε μέτοικοι.
εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

Χο χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις ἐπιδιπλοίζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. δαίμονές τε καὶ βροτοί.
παλλάδος πόλιν νέμοντες μετοικίαν δ' ἐμὴν,
εὐσεβοῦντες, ὅτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.

Ἀθη αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψωτε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων,
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσι βρέτας.
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος.
παίδων γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων,
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶται καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς,
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπει.

Χο βᾶτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι,
νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ,
εὐφαμεῖτε δὲ χωρῖται γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν,
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περὶ σεπτὰ, τύχοιτε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμὶ, ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε σεμναὶ, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι, καθ' ὁδὸν
δ' ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς,

ἐν δ' ἱκοῖς ὁμιλίαις πάντα τιμιώταται θεῶν,
ἀθη. τά δέ τοι χώρα· τῇ μὴ προφρόνως ἐπικραινο-
μένων,
χάνυμαι στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.
πρὸς τὰς δ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.
ἀλλ' ἐκράτησε ζεὺς ἀγοραῖος. νικᾷ δ' ἀγαθῶν,
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντὸς χο. τόν δ' ἄπληστον,
κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷ δ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μή δ' ἐπὶ θυσα κόνις. μέλαν αἷμα πολιτῶν,
δι' ὀργὰν ποινὰς ἀντιφόνους ἄτας.
ἁρπαλίσαι πόλεως χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν,
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ, καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τό δ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ἀθη. ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς. ὁδὸν εὑρίσκειν.
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων.
μέγα κέρδος ὁρῶ, τοῖς δὲ πολίταις,
τὰς δὲ γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ,
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον,
πρέψετε πάντες διάγοντες χο. χαίρετ' ἐραισι-
μίαις πλούτου,
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς ἴκτ' ἄρ ἥμενοι διὸς
παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς. ὄντας ἅζεται πατὴρ,
ἀθη. χαίρετε χ' ὑμεῖς, προτέραν δέ με χρὴ,
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν,
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν,
ἴτε καὶ σφαγίων τῶν δ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμμεναι. τὸ μὲν ἀτήριον

χώρας

γαίας ἐξαμβρόσαι. φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
ἀθη τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις·
πράσσω μεγάλας, καὶ δυσαρέστους.
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους, ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει σιγῶν ὄλεθρος. καὶ μεγαφώνους
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει:
χο δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. φλογμὸς ὀμματοστε-
ρὴς φυτῶν,
τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων μήδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος, μῆλα τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν.
ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις. τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ
γόνος.
πλουτόχθων νερμαίαν. δαιμόνων δόσιν τίοι
ἀθη ἦ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον,
οἷα ἐπικρανεῖ, μέγα γὰρ δύναται
πότνι' ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων.
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων,
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.
χο ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ ρους ἀπεννέπω τύχας.
νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους,
δότε κύρι' ἔχοντες, θεαὶ τῶν, μοῖραι
ματροκασιγνῆται. δαίμονες ὀρθόνομοι.
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθαῖς.

ἀθη πάσης ἀπήμον' οἰζύος. δέχου δὲ σύ,
χο καὶ δὴ δέδεγμαι, τίς δέ μοι τιμὴ μένει.
ἀθη ὡς μήτ' ἰν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
χο σὺ τοῦτο πράξεις, ὥς τε μεσθένειν τόσον
ἀθη τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
χο καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου,
ἀθη ἔξεστιν γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ,
χο θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου,
ἀθη τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους,
χο τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί.
ἀθη ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα.
εὐηλίως πνέον τ' ἐπιστείχειν χθόνα,
καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίρρυτον.
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντας μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν,
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφοροτέρα πέλοις.
στέργω γὰρ ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην.
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
χο τοιαῦτα σοὔτοι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τὴν ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
χο δέξομαι παλλάδος ξυνοικίαν. οὐδ' ἀτιμά-
σω πόλιν,
τὰν καὶ ζεὺς ὁ παγκρατὴς, ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει. ῥυσίβολον ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων. ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι.
θεσπίσασα πρευμενῶς ἐπισσύτους βίου τύχας
ὀνησίμους.

νέων ἀοίνοις ἐμμανῆς θυμώμασιν.
μήδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν ἱδρύσῃ κέρη.
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἐλλήνους θρασύ.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρὼν,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως
ἐν οἰκίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι, πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώραν μετασχεῖν τῆς δε θεοφιλεστάτης.

Χο. ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μῖσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον,
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρὰς ὀδύνα, θυμὸν, ἄιε μᾶτερ
νὺξ, ἀπὸ γάρ με τιμᾶν, δαμίαν. θεῶν δυσπάλαμοι.
παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Αθη. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέ
γουσα τ' ἀγαθὰ
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ,
θεὸς παλαιὰ, καὶ πολιοῦχον βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν. τοῦ δ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνὸν ἔστι σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα, καὶ θελκτήριον.
σὺ δ' οὖν μένοις ἂν, εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέπεις πόλει.
μῆνιν τίν' ἢ κότον τε, ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆδ' ἀμοίρου χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

Χο. ἄνασσ' ἀθεῖνα τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν.

κἀγὼ πέποιθα ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν·
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. σὺ δ' ἐπειθὴς ἐμοί.
γλώσσης ματαίας μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμαζε κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος.
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί,
πολλῆς δὲ χώρας τῆς δε τ' ἀκροθίνια
θύη. πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλος.
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

Χο ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ. ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μῖσος. πνέωτοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρᾶς ὀδύνα. θυμὸν ἄϊε μᾶτερ
νὺξ, ἀπὸ γάρ με τιμῶν δαμαίων,
θεῶν δυσπάλαλοι. παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

Ἀθη ὀργὰς ξυνοίσω σοι, γεραιτέρα γὰρ εἶ,
καί τοι μὲν σὺ γάρ τ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς,
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε προὐνέπω τάδε.
οὑπιῤῥέων γάρ τι μιώτερος χρόνος,
ἔσται πολίταις τοῖς δε, καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα. πρὸς δόμοις ἐρεχθέως
τεύξῃ. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλον.
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθῃς βροτῶν,
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς,
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας.

στενάζω. τί ῥέξω. γενώμαι δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι.
κόραι δυστυχεῖς. νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ἀθη ἐμοὶ πείθεσθε, μὴ βαρυτόνως φέρειν,
οὐ γὰρ νενίκησθ' ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη.
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίας σέθεν.
ἀλλ' ἐκ διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τε τῇ δὲ γῇ βαρὺν κότον.
σκήψασθε. μὴ θυμοῦσθε, μὴδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.
ἕδρας τε, καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' αἰσχάραις.
ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
χο ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε κἀκ χειρῶν εἵλετέ μου,
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ. ἰὸ ἰὸ ἀντιπαθῆ.
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθονὶ ἄφορον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος. ἄτεκνος. ἰὼ δίκα πέδον
ἐπισύμενος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
στενάζω τί ῥέξω. γένωμαι δύσοιστα.
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι. κόραι δυστυχεῖς.
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ἀθη οὐκ ἐς' ἄτιμοι, μὴδ' ὑπερθύμως ἄγαν,
θεαὶ βροτῶν σκήσητε δύσκηλον χθόνα.

κατῴκισάς με, καὶ τις ἑλλήνων ἐρεῖ.
ἀργεῖος ἀνὴρ, αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, παλλάδος, καὶ λοξίου,
ἕκατι. καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος. ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
σώζει με μητρὸς, τάς δε συνδίκους ὁρῶν,
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇ δε καὶ τῷ σῷ στρατῷ,
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον.
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους.
μήτοι τίν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ,
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐντάφοις τότε,
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα.
ἀμηχάνοις πράξομεν δυσπραξίαις.
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρ' ὄρνιθας πόρους,
τιθέντες ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος.
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν παλλάδος.
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί.
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολιοῦχος λεώς.
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
Χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν χθόνια φόρον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος, ἄτεκνος. ἰὼ δίκα, πέδον
ἐπίσυμος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

ἄλλως τε πάντως χ' ὥς τι δυόμενος τύχοι;

χο. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς,
σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος.
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσι βαρύν,

χο. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω.
ὡς ἀμφίβολος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ἀθη. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ' ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο.
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν.
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός,
οὕτω γυναικὸς καὶ προτιμήσω μόρον;
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν, τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ὀρέ. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ἀμ. ὦ νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε,
νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.
ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι.
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης, πῆμα γίνεται μέγα.
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

ἀθη. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γάρ ἐστι τ' ἀρίθμημα τῶν πάλων,

ὀρέ. ὦ παλλάς. ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον, σύ τοι

τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν,
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐν δίκῳ σέβας,
ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον,
ἔχοιτ' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει.
οὔτε σκύθησιν, οὔτε πέλοπος ἐν τόποις,
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον ὀξύθυμον εὑδόντων ὕπερ,
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος,
χο καὶ μὴν βαρεῖαν, τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
ξύμβουλος εἰμὶ, μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ἀπ κἀγωγε χρησμοὺς, τοὺς ἐμούς τε, καὶ Διὸς,
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι,
χο ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων
ἀπ ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων.
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.
χο λέγεις, ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν,
ἀπ ἀλλ' ἔντε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις,
θεοῖς ἄτιμος εἶ σὺ, νικήσω δ' ἐγώ,
χο τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρητος ἐν δόμοις,
μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ἀπ οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν.

ἀηδίον ἔργος. ὅτις ἂν τέκοι θεός,
ἐγὼ δὲ πάλλας τ' ἄλλα θ' ὅς ἐπίσταμαι.
τὸ σὸν πόλισμα, καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τὸν δ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
καὶ τὸν δ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα καὶ τάδ' αἰῶνος μένοι.
στέργειν τ' ἄπιστα, τῶν δὲ τοὺς ἐπιασσόρους
ἀθη ἤδη κελεύω τοὺς δ' ἀπὸ γνώμης φέρειν.
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων,
χο ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται,
ἀθη τί γὰρ πρὸς ὑμῶν, πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ,
χο ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ' ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε ξένοι.
ἀθη κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν αἰγέῳ στρατῷ.
αἰὲ δ' ἐχοῦσῳ τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' ἄρειον τόνδ' ἀμαζόνων ἕδραν-
σκηνάς, ὅτ' ἦλθον θησέως κατὰ φθόνον,
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπτολιν.
τὴν δ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε.
ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος,
πέτρα. πάγος τ' ἄρειος, ἐν δὲ τῷ σέβας.
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν,
σχήσει τό δ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὅμως,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινόντων νόμους.
κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ,
λαμπρὸν μιαίνων ὕπο θ' εὑρήσεις ποτόν.

ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὕτως εἴρηται μόρος.
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον ὡς δηχθῇ λεώς.
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
χο πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ.
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις.
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
απ ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος.
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις,
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησε πατὴρ,
οὑμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
χο πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα.
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδω.
ἔπειτ' ἐν ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις.
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται.
απ καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς· τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδε δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς πέλας,
μάρτυς πάρεστι παῖς ὀλυμπίου διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.

ὀρέ ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι.
ἀμ πῶς γάρ τ' ἔθρεψεν ἐντὸς ὦ μιαιφόνε.
ζώνης ἀπάχῃ μητρὸς αἷμα τὸ φίλτατον.
ὀρέ ἤδη σὺ μαρτύρησον· ἐξηγοῦ δέ μοι
ἄπολλον. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥς πέρ ἐστιν οὐκ ἀρνούμεθα.
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ. τὸ δ' αἷμα κρῖνον ὡς τούτοις φράσω.
ἀπ λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι.
ὃ μὴ κελεύσει ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν.
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμμ' ἐπίσπεσθαι πατρὸς
ὅρκος γὰρ οὔτι ζηνὸς ἰσχύει πλέον,
χο ζεὺς ὡς λέγεις σὺ τόνδε χρησμὸν ὤπασε.
φράζειν ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ἀπ οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' ἀμαζόνος.
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι.
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον εὔφροσιν δεδεγμένη.
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

ἀπ καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος
καὶ ξυνδικήσων αὐτὸς αἰτίαν δ' ἔχω.
τῆς τοῦδε μητρὸς, τοῦδε φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ἐπίστᾳ τήνδε κύρωσον δίκην.
ἀθη ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ἀμ πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς,
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτανες.
ὀρέ ἔκτεινα. τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει,
ἀμ ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ὀρέ ὑκεμένῳ πω, τόνδε κομπάζεις λόγον.
ἀμ εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ὀρέ λέξω. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών,
ἀμ πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν.
ὀρέ τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι μαρτυρεῖ δέ μοι.
ἀμ ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ὀρέ καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ἀμ ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος. ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ὀρέ πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ,
ἀμ νεκροῖσι νῦν πέπειθι μητέρα κτανών;
ὀρέ δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
ἀμ πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε,
ὀρέ ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ἀμ τὸ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου,
ὀρέ τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ.
ἀμ οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν. ὁ πᾶσι φίλος, καὶ
πολύευκτος ὄλβος. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας. μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.
ποινὰ γὰρ ἐπέσται. κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τὶς τοκέων. σέβας εὖ προτίων.
καὶ ξενοτίμους δώματ' ἀνεπιστροφάς. αἰ
δόμενός τις ἔστω. ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ.
δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται.
πανόλεθρος οὔποτ' ἂν γένοιτο,
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παραιβάδαν.
τὰ πολλὰ παντόφυρτον ἄνευ δίκης.
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν.
λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν μέσα δυσπαλεῖται δίνα.
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις.
δύαις λέπαδνον οὐδ' ὑπερθέον τ' ἄκραν.
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον. ἕρματι προσβαλὼν
ὤλετ' ἄκλαυστος ἄϊστος (δίκας
ἀθη. κήρυσσε κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.
ἥ τ' οὖν διάτορος τυρσηνική.
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη.
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου.
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς,
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.
καὶ τὸν ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
χο. ἄναξ ἄπολλον ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοι μέτεστι πράγματος λέγε.

φόνων δικαστὰς ὁρκίων, αἱρουμένους.
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ᾽ ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε, καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ᾽ ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ᾽ ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα.
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ᾽ ἐτητύμως.
ὅρκον περῶντας. μηδὲν ἔκδικον φρεσὶν,
Χο. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ᾽ ἔργον εὐχερίᾳ συναρμόσει βροτοὺς,
πολλὰ δ᾽ ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν μετά τ᾽ αὖθις ἐν χρόνῳ. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶν δ᾽ ἐφέρ ψει κότος τις ἐργμάτων,
πάντ᾽ ἐφήσω μόρον. πεύσεται δ᾽ ἄλλος ἄλλοθεν.
προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων ἄκεά τ᾽ οὐ βέβαια, τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος. τοῦτ᾽ ἔπος θρεούμενος.
ἰὼ δίκα. ἰὼ θρόνοι τ᾽ ἐριννύων.
ταῦτά τις τάχ᾽ ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς,
οἶκτον οἰκτίσαι τ᾽ ἐπεὶ δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας,
ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μαίνει καθήμενον. ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑποστένει. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων. ἢ πόλις βροτὸς θ᾽ ὁμοί-
ως ἔτ᾽ ἂν σέβοι δίκας μήτ᾽ ἄναρκτον βίον,
μήτε δεσποτούμενον. αἰνέσῃς,
ἅπαντι μέσῳ τὸ κράτος. θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
ἄλλα δ᾽ ἐφορεύει. ξύμμετρον δ᾽ ἔπος λέγω.
δυσσεβείας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως,

ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσῃ τάχα.
ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς.
ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυτῶν ἁρμόστορα.
ξὺν ᾧ σὺ τροίαν ἄπολιν ἰλίου πόλιν
ἔθηκας, ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς μολὼν,
εἰς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν.
κρύψασα λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ, λοξίας ἐπαίτιος.
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους,
σύ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ἀθη. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις.
φόνους διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας,
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντας αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου
χώραι μετ' αὖθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων.
πέδω πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος,
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
πέμπειν δὲ δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψε τόδε.

εὐμ ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ἀθη ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ᾽ ἐπιρροιζεῖ φυγάς.
εὐμ φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ἀθη ἄλλαις ἀνάγκαις, ἤ τινος τρέων κότον,
εὐμ ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν.
ἀθη δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγου πάρα.
εὐμ ἀλλ᾽ ὅρκον οὐ δέξαιτ᾽ ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ἀθη κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
εὐμ πῶς δή δίδαξον, τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ.
ἀθη ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
εὐμ ἀλλ᾽ ἐξέλεγχε, κρῖνε δ᾽ εὐθεῖαν δίκην.
ἀθη ἦ κ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ τρέποιτ᾽ ἂν αἰτίας τέλος.
εὐμ πῶς δ᾽ οὔ. σέβουσαι γ᾽ ἀξίαν τ᾽ ἐπαξίων,
ἀθη τί πρὸς τάδ᾽ εἰπεῖν ὦ ξέν᾽ ἐν μέρει θέλεις,
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς,
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ᾽ ἀμυνάθου ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ὀρέ ἄνασσ᾽ ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων.
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ᾽ ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ᾽ ἔχει μύσος,
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τόσον ἐφεζομένη βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα.
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος.
ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου,
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ᾽ ἀφιερώμεθα.
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις,

ταύτην μὲν

ἐμοῦ κλύων θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν.
δοθέντα τέλεον· ἐπὶ δέ μοι γέρας παλαιόν, οὐ
δ' ἀτιμίας κυρῶ· καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας,

ἀθη πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν.
ἀπὸ σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην.
ἣν δῆτ' ἀχαιῶν ἄκτορές τε, καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα.
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί
ἐξαίρετον δώρημα θησέως τόκοις.
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τὸν δ' ἐπιζεύξασ' ὄχον,
καὶ ναῦ δ' ὁρῶσα τὴν δ' ὁμιλίαν χθονός.
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω.
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει.
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας.
οὔτ' ἐν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων. ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

χο πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
ἀρὰ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ἀθη γένος μὲν οἶδα, κλυδόνας τ' ἐπωνύμους.

ἀμ τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.

ἀθη μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τίς ἐμφανῆ λόγον.

ἀμ βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ἀθη καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τέρμα τῆς σφαγῆς.

ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας οὐδέτις ἐστί.
συνδαίτωρ μετάκοινος. παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀναςροπὰς, ὅταν ἄρης. τίθασος ὢν φίλος ἕλῃ.
ἐπὶ τὸν ὢ, διόμεναι κρατρὸν ὄνθ' ὁμοίως,
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. σπεύδομαι δ'
ἀφελεῖν.
τίνα τὰς δὲ μερίμνας. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖς
λιταῖς ἐπικραίνειν μὴ δ' εἰς ἄκρισιν ἐλθεῖν.
ζεὺς γὰρ αἱμοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τὸ δὲ λέσχας,
ἃς ἀπηξιώσατο. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ'
αἰθέρι.
σεμναί τ' ἀκόμεναι, κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι.
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα ἄγκαθεν βαρυπεσῆ.
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. σφαλερὰ τανυδρόμοις.
κῶλα δύσφορον ἄταν. πίπτον δ' οὐκ οἶδεν τόδ'
ὑπ' ἄφρονι
λύμᾳ, τοῖον γὰρ ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πε-
πόταται.
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις. μένει γὰρ, εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι κακῶν τε μνήμονες σεμναί.
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς ἄτιμ' ἀτίετα
διόμεναι.
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀνηλίῳ λάμπᾳ δυσό-
δῳ παίπαλα.
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε, καὶ δέδοικε βροτῶν

ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν,
χο ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν ἐπεὶ μοῦσαν στυγεράν.
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. λέξαι τε λάχη τὰ
κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπὶ νωμᾷ στάσις ἁμά. εὐθυδίκαι θ' οἱ δοίμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντας.
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. ἀσινὴς δ' αἰῶν
ἀδιοιχνεῖ
ὅς τις δ' ἀλιτρῶν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. μάρτυρες ὀρ-
θαί τοῖσι θανοῦσιν.
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος,
αὐτοῦ τελέως ἐφάνημεν. μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες,
ὦ μᾶτερ.
νὺξ ἀλαοῖσιν καὶ δεδορκόσιν,
ποινὰν κλῦθ' ὁ λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν.
τόνδ' ἀφαιρούμενος πτάκα ματρῷον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ.
τόδε μέλος παρακοπά. παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ ἐρινύων δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος.
αὑονὰ βροτοῖς. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως. ἔχειν θανάτων τοῖ-
σιν αὐτουργίαις,
ξυμπέσωσιν μάταιοι. τοῖς ὁμαρτεῖν ὄφρ' ἂν,
γᾶν ὑπέλθῃ θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ. τόδε μέλος παρακοπᾶ.
παραφορὰ φρενοδαλὴς ὕμνος ἐξ ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος. αὑονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη. τάδ' ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη.

ὀρ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι.
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ' ὁμοίως, ἐν δὲ τῷδε πράγματι·
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα, καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει,
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ.
φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος.
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ.
χώρας ἄνασσαν τῆς δ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ,
μολεῖν ἀρωγὸν, κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς,
αὐτόν τε, καὶ γῆν, καὶ τὸν ἀργεῖον λεών.
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πάντι σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις λιβυστικοῖς.
τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου.
τίθησιν ὀρθὸν, ἢ κατηρεφῆ πόδα.
φίλοις ἀρήγουσ' εἴτε φλεγραίαν πλάκα.
θρασὺς ταγοῦχος. ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ.
ἔλθοι. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
χο. οὔτοι σ' ἀπόλλων οὐδ' ἀθηναίας σθένος.
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον.
ἔρρειν τὸ χαίρειν, μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους.
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος.
ἀτ. καὶ ζῶν με δαίσεις. οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς.

αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
Χο. εἶεν. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς,
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα, καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν,
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ,
σπλάγχνον χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος.
ὑπέρ τε πόντον, ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ' οὐδὲν ὑστέρα νεὼς,
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί του καταπτακὼν,
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
Χο. ὅρα ὅρα μάλ' αὖ. λεύσσετον πάντα,
μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ὁ ματροφόνος ἀτίτας,
ὅδ' αὖτε γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων περιβρέτει.
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. ὑπόδικος θέλει γενέ-
σθαι χερῶν
τὸ δ' οὐ πάρεστιν αἷμα μητρῷον χαμαὶ;
δυσαγκόμιστον. παπαῖ. τὸ διερὸν πέδῳ κε-
χυμένον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν,
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πελανὸν, ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
ἀντιποίνους τείνῃς ματροφόνας δύας
ὄψει δ' ἐκεῖ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν, ἢ ξένον, τίν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους
ἔχοντ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ ἅδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
ἔνερθε χθονός. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ
φρενί,

ἀμ ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω.
ἥρας τελείας καὶ διὸς πιστώματα.
κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ.
ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ, καὶ γυναικὶ μόρσιμοι,
ὅρκους τι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη·
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι μήδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
ἀπ οὔ φημ' ὀρέστην γ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν,
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην
τά δ' ἐμφανῶς πραύνουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δ' ἐπ' ἄλλας τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ἀμ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔπω μὴ λείπω ποτέ.
ἀπ σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου,
ἀμ τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ,
ἀπ οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ἀμ μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ διὸς θρόνοις λέγῃ.
ἐγὼ δ' ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγέτης
ἀπ ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι,
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖσι πέλει.
τοῦ προστροπαίου μῆνις εἰ προδῷ σφ' ἑκών,
ὀρέ ἄνασσ' ἀθάνα, λοξίου κελεύσμασιν.
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφετμὰς λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα, καὶ βρέτας τὸ σὸν θεά.

ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφέλκυσας φόνου
οὔτοι δόμοισι τοῖς δὲ χρίμπτεται πρέπει·
ἀλλ' οὐκ ἀρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι· σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ,
παίδων κακοῦ τελλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία.
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε.
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι, πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος.
μορφῆς λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου.
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μῖσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ἀμ ἄναξ ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει,
αὐτὸς σὺ τούτων, οὐ μεταίτιος πέλῃ
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.
ἀπ πῶς δὴ τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ἀμ ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ἀπ ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.
ἀμ κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δ' ἔκταρ νέου.
ἀπ καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ἀμ καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ἀπ οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ἀμ ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ἀπ τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλὸν,
ἀμ τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀπ τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.
οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ὕπνῳ κρατηθεῖσα ἄγραν ὤλεσα,
ἰὼ παῖ διὸς ἐπίκλοπος πέλῃ·
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρὸν, τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας
ὢν θεός,
τί τῶνδ' ἐρεῖ τὶς δικαίως ἔχειν,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὼν,
ἔτυψεν, δίκαν διφρηλάτου μετολαβεῖ κέντρῳ.
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν πάρεστι μαστίκτορος.
δαΐου δαμίου. βαρὺ τὸ περὶ βαρυκρύος ἔχειν,
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, φονολιβῆ
θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα, πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν·
προσδρακεῖν αἱμάτων. βλοσυρὸν αἰρόμενον ἄ-
γος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ μάντι σῷ μιάσματι. μυχὸν ἐχρά-
νατ' αὐ
τόσυτος, αὐτόκλητος παρὰ νόμον θεῶν βρότεα
μὲν τίων.
παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν. οὔποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερον ἐν κάρᾳ.
μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.
ἀπ. ἔξω κελεύω τῶνδε δωμάτων τάχος.
χωρεῖτ' ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,

ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
Χο μυγμὸς * μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
μυγμὸς * ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος,
φονεὺς δ' ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Χο μυγμός.
* ὤζεις ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος,
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά.
* ὠγμὸς * ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται.
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος,
μυγμὸς, διπλοῦς, ὀξύς. λάβε λάβε λάβε λάβε φράζου.
ὄναρ διώκεις θῆρα. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων, μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου,
τί δρᾷς. ἀνίστω μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ
ἄλγησον ἧπαρ ἐν δίκοις ὀνείδεσιν,
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται,
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.
ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρὶ
ἕπου μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
Χο ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ,
ἐριν εὕδεις ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον.
νύων ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ,
ἰοὺ ἰοὺ, πόπαξ ἐπάθομεν φίλαι,
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ,
ἐπάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόποι
ἄφερτον κακὸν, ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ,

ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μιλεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν, σὸ φερέγγυον τὸ σὸν
ἀπ μέμνησο μὴ φόβος σε νικάτω φρένας,
σὺ δ' αὐτάδελφον αἷμα, καὶ κοινοῦ πατρὸς
ἑρμῆ φύλασσε. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην, σέβει τοι ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
κλ εὕδοιτ' ἂν, ὠὴ, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ,
εἴδω ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη,
λον ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι, προὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο,
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπὲρ μοῦ δαιμόνων μηνίεται.
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων,
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν,
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασι λαμπρύνεται.
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν,
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε
χοάς τ' ἀοίνους· νιφάλια μειλίγματα.
καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρός.
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν,
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα,
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην.
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων.
ὤρουσεν ὑμῖν, ἐγκατιλλώψας μέγα
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς, φρονήσατ' ὦ καταχθονὸς θεαί.

φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας·
οὐδ' ἥτις γαῖα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων,
ταντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων·
αὐτῷ μελέσθω λοξίᾳ μεγασθενεῖ·
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος
οὔτοι προδώσω, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν·
ἐχθροῖς τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων·
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
ὕπνῳ. πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι, παλαιαὶ, παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος· οὐδὲ θὴρ ποτὲ,
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ' ἐπεὶ κακὸν,
σκότον νέμονται. τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ' ἀνδρῶν, καὶ θεῶν ὀλυμπίων,
ὅμως δὲ φεῦγε μὴ δὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
βιβῶντ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου, καὶ περιρρύτας πόλεις,
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον. μολὼν δὲ παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
ἵζου παλαιὸν ἀγκάθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων,
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας,
Ὀρέ. ἄναξ ἄπολλον· οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν,

λαγὼ δίκην πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον,
πλείστους τε πηγὰς, καὶ ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ,
ἄριστα δοῖεν, κεἰ πὰρ ἑλλήνων τινὲς
ἴτων πάλω λαχόντες ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
ἢ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν λοξίου,
ὡς μήτε σώκειν, μήτ' ἐμ' ἀκταίνειν στάσιν.
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν,
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν ἀντίπαις μὲν οὖν,
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχὸν,
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομισῆ.
ἕδραν ἔχοντι προστρόπαιον αἵματι.
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ, τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ,
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸν λόχος
εὕδει, γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ γοργόνας λέγω.
οὐδ' αὖτε γοργείοισιν εἰκάσω τύποις,
εἶδον ποτ' ἤδη φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας, ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται. μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ δία
καὶ κόσμος, οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

π Ρῶτον μὲν εὐχῇ τῇ τε πρεσβεύω
θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν γαῖαν. ἐκ δὲ
τῆς θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ᾽ ἕζετο
μαντεῖον ὡς λόγος τίς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ,
λάχει θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς
τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο.
φοίβη δίδωσιν δ᾽ ἣ γενέθλιον δόσιν,
φοίβῳ. τὸ φοίβης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ᾽ ἀκτὰς ναυπόρους τὰς παλλάδος.
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε, παρνησοῦ θ᾽ ἕδρας.
πέμπουσι δ᾽ αὐτὸν, καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες ἡφαίστου χθόνα,
ἀνήμερόν τι θέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ᾽ αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς
δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν χρόνοις,
διὸς προφήτης δ᾽ ἐστὶ λοξίας πατρὸς,
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεοὺς,
παλλὰς προναία δ᾽ ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας ἔνθα κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις δαιμόνων ἀναστροφά.
βρόμιος δ᾽ ἔχει τὸν χῶρον οὐδ᾽ ἀμνημονῶ.
ἐξ οὗτε βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ο ρέστης ἐν δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ἐριννύων, βουλῇ ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς ἀθηνᾶς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς ἄργος. τὰς δὲ ἐριννύας πραΰνας, προσηγόρευσεν εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

π υθιὰς προφῆτις. ἀπόλλων. ὀρέστης. κλυταιμνήστρας εἴδωλον. χορὸς εὐμενίδων. ἀθηνᾶ. προπομποί. προλογίζει προφῆτις.

τίνες σὺ δόξαι φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ
στροβᾶσιν, ἴσχε μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ,
οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοὶ,
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες,
ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι,
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει,
ἄναξ ἄπολλον, αἵδε πληθύνουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
εἷς σοὶ καθαρμὸς λοξίου δὲ προσθιγὼν·
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ὀρέ ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ.
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἀμείβομ' ἐγώ,
χο ἀλλ' εὐτυχοίης. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων.
θεὸς φυλάσσει καιρίοισι συμφοραῖς,
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν.
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. παιδόμοροι μὲν πρῶ-
τον ὑπῆρξαν.
μόχθοι. τάλανές τε θυέστου,
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' ἀχαιῶν. πολέμαρχος ἀνήρ,
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθε πόθεν σωτὴρ, ἢ μόρον εἴπω,
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης.

ἄλλος ἂν εἰδῆ· πέ τ' ἂρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
ἐξωτέρω, φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί· κηρύσσω φίλοις.
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι.
τὸν πυθόμαντιν λοξίαν χρήσαντ' ἐμοί.
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς.
εἶναι. παρόντα δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξων γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ' ὡς παρασκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ, καὶ στέφει προσίξομαι.
μεσόμφαλον θ' ἵδρυμα λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
φεύγων τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφέστιον.
ἄλλην τραπέσθαι λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας ἀργείους λέγω.
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσώθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ἀλλ' ἅτε πράξας μὴ δ' ἐπιζεύχθη στόμα.
φῆμαι πονηραὶ, μὴ δ' ἐπιγλώσσω κακά.
ἐλευθερώσας πᾶσαν ἀργείων πόλιν.
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ἆ ἆ. δμωαὶ γυναῖκες αἵδε γοργόνων δίκην,
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι.
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ,

τίνες

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς τόμου δίκην.
ἥτις δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ, τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος,
ἐκ σοῦ τέκνων ἤνεγχ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ᾽ ἐχθρὸν ὡς φαίνει κακόν.
τί σοι δοκεῖ· μύραινά γ᾽ ἢ ἔχιδν᾽ ἔφυ.
σήπειν θιγοῦσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον.
τόλμης ἕκατι κἀνδίκου φρονήματος·
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν.
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον.
δροίτης κατασκήνωμα. δίκτυον μὲν οὖν·
ἄρκυν δ᾽ ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ.
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ.
βίον νομίζων. τῷδέ τ᾽ ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνει φρενὶ,
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μή;
γένοιτ᾽, ὀλοίμην πρόσθ᾽ ἐκ θεῶν ἄπαις
αἲ αἲ μελέων ἔργων, στυγερῷ θανάτῳ ἐπράχθης.
ἒ ἒ μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ,
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν, μαρτυρεῖ δέ μοι.
φᾶρος τόδ᾽ ὡς ἔβαψεν αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν. αἰνῶ νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προσφωνῶν τόδε,
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν.
ἄζηλα. νίκης τῆσδ᾽ ἔχων μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διαπάντ᾽ ἄτιμος
ἀμείψεται
ἒ ἒ μόχθος δ᾽ ὁ μὲν αὐτίχ᾽ ὁ δ᾽ ἥξει

θεῖσαν ἐποίχεται. κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον πα-
ρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς, ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
παράτε φῶς ἰδεῖν. μέγαν τ' ἀφῃρέθην
ψάλιον οἴκων, ἀναγεμὰν δόμοις πολλω̂ ἄγαν
χρόνον,
χαμαιπετῆσι κεῖσθ' ἀεὶ, τάχα δὲ παντε-
λὴς χρόνος ἀμείψεται.
πρόθυρα δωμάτων, ὅτ' ἂν ἀφ' ἑστίας.
μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
ἄταν ἐλατήριον τύχα, δ' εὐπροσώπῳ κοῖτα,
τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μετ' οἰκοδόμων,
πεσοῦνται πάλιν. παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

ὀρέ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα.
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.
φίλοι τε καὶ νῦν ὡς ἐπεικάσαι πάθη.
πάρεστιν ὅρκος ἐμμένει πιστώμασιν,
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι, καὶ τάδ' εὔρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε τῶν δ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ' ὡς ἴδοι πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε,
ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρὸς, αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον

κλ κτενεῖν ἔοικας ὦ τέκνον τὴν μητέρα.
ὀρέ σύ τοι σεαυτὴν οὐκ ἐγὼ κατακτενεῖς,
κλ ὅρα φυλάξω μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ὀρέ τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε.
κλ ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην,
ὀρέ πατρὸς γὰρ αἶσα, τόνδε σ' ὁρίζει μόρον,
κλ οἳ ἐγὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ὀρέ ἦ κάρτα μάντις τις ἐξ ὀνειράτων φόβος.
κλ κᾶνες γ' ὃν οὐ χρῆν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ὀρέ στένω μὲν οὖν καὶ τόνδε συμφορὰν διπλήν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν,
τλήμων ὀρέστης. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
χο ἔμολε μὲν δίκα πριαμίδαις χρόνῳ.
καρύδικος ποινά. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν ἀγα-
μέμνονος.
διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν.
ὁπυθοχρήστας φυγάς. θεόθεν ἐφραδαῖσιν ὡρ-
μυμένος
ἐπολολυξάτω δεσποσυνων δόμων.
ἀναφυγαὶς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν. δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας.
δολιόφρων ποινὰ, ἔθιγε δὲ μάλα χερὸς ἐτίτυμος.
διὸς κόρα, δίκαν δένιν, προσαγορεύομεν·
βροτοὶ τυχόντες καλῶς.
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον,
τάνπερ ὁ λοξίας ὁ παρνάσιος.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει.
ἄξεν ἀδόλως δολίας. βλαπτομέναν ἐν χρόνοις.

ὀρέ σὲ καὶ ματαύω. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
κλ οἱ 'γώ. τέθνηκας φίλτατ' αἰγίσθου βία,
ὀρέ φιλεῖς τὸν ἄνδρα, τοὶ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ,
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ,
κλ ἐπίσχες ὦ παῖ τόνδε δήσεται τέκνον,
μαστὸν πρὸς ᾧ κύπολλα δὴ βρίζων ἅμα.
οὔλλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα,
ὀρέ πυλάδη τί δράσω μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν,
κλ ποῦ δὲ τὰ λοιπὰ λοξία μαντεύματα.
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα,
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον,
ὀρέ κρίνω σε νικᾶν καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρὸς,
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ' ἐπεὶ φιλεῖς,
τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς
κλ ἐγώ σ' ἔθρεψα σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ὀρέ πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
κλ ἡ μοῖρα τούτων ὦ τέκνον παραιτία.
ὀρέ καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
κλ οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς τέκνον;
ὀρέ τεκοῦσα μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
κλ οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ὀρέ δίχως ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
κλ ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος ὅντιν' ἀντεδεξάμην.
ὀρέ αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
κλ μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ὀρέ μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
κλ ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι τέκνον.
ὀρέ τρέφει δ' ὅ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,
ἢ πάνυ θήσει, ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον
διὰ παντός.
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων ἀρχάς τε
πολυαιονομοῦς.
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλιν ὢν ἔφεδρος διαοῖς μέλλει θείοις
ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκην. ἒ ἒ ὀττοτοῖ,
ἔα ἔα μάλα πῶς ἔχει. πῶς κέκρανται δόμοις.
χο ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου.
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναιτίαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἀνοίξατε,
ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας,
μοχλοῖς χαλᾶτε καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένων, τί γάρ,
ἰοὺ ἰοὺ, κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσι μάτην.
ἄκραντα βάζω ποῖ κλυταιμνήστρας τί δρᾷ.
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας.
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
κλ τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίνα βοὴν ἵστης δόμοις,
δρέ τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
κλ οἲ 'γὼ ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.
εἰδῶμεν. εἰ νικῶμεν. ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφίγμεθα ἀκμῆς.

ἔπαυσας πατρὸς ἔργῳ θροοῦσα,
πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδῶν. καὶ περαίνων
ἐπίμομφαν φάταν.
Περσέως τε ἐν φρεσὶν, καρδίαν σχέθων·
τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν προ-
πράσσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρᾶς ἔνδοθεν.
φονίαν ἄταν τιθεὶς, τὸν αἴτιον δ' ἐξαπόλ-
λυς μόρον.
αἰ. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑπάγγελος.
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις·
γένοιτ' ἂν ἄχθος δείματος τάγ' ἐς φόνῳ,
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω.
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι,
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί.
ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων.
ἔσω παρελθὼν οὐδὲν ἀγγέλων σθένος.
ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον.
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών,
οὔτοι φρένα κλέψειεν ὠμματωμένην,
χο. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξαμαι.
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσα. ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι.
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι

ἒ ἒ πρὸ δὲ δ᾽ ἠχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων ὦ ζεῦ θές.
ἐπεί μιν μέγα αἴρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ.
παλίντοινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ᾽ ἀνδρὸς φίλου πῶλον ὤν. νίν ζυγῶντ᾽ ἐν
ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ. προστιθεὶς,
μέτρον τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν. τοῦτ᾽ ἰδεῖν
δάπεδον.
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. οἵ τ᾽ ἔσωθε δω-
μάτων.
πλοῦτ᾽ ἀγαθῇ μυχὸν νομίζετε. κλύετε σύμφρο-
νες θεοί.
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων.
λύσασθ᾽ αἷμα πρὸς φάτοις δίκαις
γέρων φόνος μηκέτ᾽ ἐν δόμοις τέκοι.
τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων στόμιον ὦ,
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς καὶ νίν ἐλευθερίως.
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις. ὄμμασι δνοφερὰς
καλύπτρας. ξυμλάβοι δ᾽ ἐνδίκως
παῖς ὁ μαίας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ᾽ ἄλλα φανεῖ χρηΐζων,
κρυπτὰ ἄσκοπον δ᾽ ἔπος λέγων.
νύκτα πρὸ τ᾽ ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ᾽ ἡμέραν οὐδὲν ἐμφανέστερος
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτόγγον
τὸν νόμον μεθήσομεν. πόλει τάδ᾽ εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδε. ἄτα δ᾽ ἀπο-
στατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων

ἔχει. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων,
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας.
ἔχουσ' ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρὶ
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον,
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον,
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον.
ἢ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθωσα φέστερον.
ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύει.
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστ' ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦσῃ φρενί.
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ἀλλ' εἰ τροπαίαν ζεὺς κακῶν θήσει ποτὲ,
καὶ πῶς ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
οὔπω κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
τί φὴς ἔχεις τί τῶν λελεγμένων δίχα.
ἄγγελλ' ἰοῦσα πρᾶσσε τὰ πεπραγμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧν περ ἂν μέλῃ πέρι.
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
νῦν παραιτέμ' ἐν μοὶ πάτερ, ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δέ μου κυρίως· τὰ σώφροσιν
εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικάσαι πᾶν ἔπος. ἔλακον ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ᾽ ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι.
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν,
τροφὸν δ᾽ ὀρέστου τὴν δ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην,
ποῖ δὴ πατεῖς κίλισσα δωμάτων πύλας,
λύπη δ᾽ ἄμισθος ἐστί σοι ξυνέμπορος,
αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν,
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν ὡς σαφέστερον,
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς, τὴν νεάγγελτον φάτιν,
ἐλθὼν πύθηται τήνδε πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ᾽ ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς,
κείνῃ δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχειν.
φήμης ὑφ᾽ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.
εὖτ᾽ ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν᾽ ἐγὼ,
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμμένα,
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ᾽ ἐν ἀτρέως δόμοις.
τυχόντ᾽ ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα
ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾽ ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, τλημόνως ἤντλουν κακά.
φίλον δ᾽ ὀρέστην τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων.
καὶ πολλὰ καὶ μόχθηρ᾽ ἀνωφέλητ᾽ ἐμοὶ,
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὐ; τρόπῳ φρενὸς,
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾽ ὢν ἐν σπαργάνοις.
ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία.

ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὐκείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν,
καὶ νῦν Ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων.
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν παροῦσαν ἐγγράφει.
ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν.
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον,
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι τί γάρ.
ξένου ξένοισιν ἐστιν εὐμενέστερον
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τό δ' ἐν φρεσίν.
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν,
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους.
μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ἐπευθύνω τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων,
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων,
βουλευόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
εἶεν φίλιαι δμωΐδες οἴκων, πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ·
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.
νῦν ἐπάκουσον· νῦν ἐπάρηξον,
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,

ἐξελθέτω τὶς δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον,
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους, τίθησιν εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ,
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ,
ξένοι λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖα περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βαλιώτερον
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον οἷς κοινώσομεν,
ξένος μὲν εἰμὶ δαυλιδεὺς ἐκ φωκέων,
στείχοντα δ' αὐτόφυρτοι αἰκίαις ἄγη.
εἰς ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγαν πόδας
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
στρόφιος ὁ φωκεύς, πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπεί περ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' ὀρέστην εἰπὲ μὴ δαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον
θάπτειν. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα,
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω,
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἲ ἐγὼ κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά.

ἐπ' ἀνδρὶ δηΐοις ἐπὶ κότῳ σέβας.
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγῳ γοᾶται δὲ δὴ ποθεῖ κατά. πτυστικός κα-
σινδέτις.
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι θεοστυγήτῳ δ' ἄχει.
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶν δ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω,
τό δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος. διανταίαν ὀξυ-
πευκὲς,
οὐτᾷ διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ,
λὰξ πέδον πατούμενον. τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντος ἀθεμίστως.
δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. προχαλκεύει δ'
αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δίμασι.
δωμάτων παλαιτέρων. τίνει μύσος.
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινὺς,
παῖ παῖ. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις ἐν δόμοις.
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα, δωμάτων καλῶ.
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν αἰγίσθου βίαι
εἶν ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν.
ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι.
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων,

σὺ ὧν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ' ἀγκάλαια νωδάλων. ἀνταίων βροτοῖσι.
πλάθουσι βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι,
λαμπάδες πεδάμαροι. πτανά τε καὶ πεδοβά-
μον' ἂκ' ἀνεμοέντων. αἰγίδων φράσαι κότον,
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἂν ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων καὶ παντόλμοις.
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας. θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαεὶς
τὰν ἅπαιδο λύμας. τάλαινα θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν καίθουσα παιδὸς δαφοινὸν,
δαλὸν ἡνίκ' ἐπιμολὼν ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διὰ βίου. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ,
ἀλλὰ δὴ τίν' ἐν λόγοις στυγεῖν. φοινίαν σκύλλαν.
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ φῶτ' ἀπόλεσεν φίλον κρητικοῖς.
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις. πιθήσασα δώροισι μίνω
νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως.
πνέον θ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιχάνει δέ μιν ἑρμῆς
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμεν ἀμειλίχων,
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμὴ-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις γυναικοβούλους τε μήτι-
δας φρενῶν.

θανεῖν βιαίως, ἐκ δρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ,
κτείνω νιν, ὥστ' ὄνειρον ἐννέπει τόδε,
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.
τοὺς δ' ἐντιποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τὴν δέ με στίχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντας ἄνδρα τίμιον.
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ,
θανόντος ᾗ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρὶν,
ξένῳ γὰρ εἰκὼς παντελῆ σάγην ἔχον,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
πυλάδῃ. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων,
ἄμφω δὲ φωνὴν, οἴσομεν παρνησίδα.
γλώσσης ἀυτὴν φωνίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρῷ φρενὶ,
λέξαι τ' ἐπειδὴ δαίμονα ἰδόμος κακοῖς,
μενοῦμεν οὕτως, ὡς ἂν ἐπεικάζειν τινὰ,
δόμοις παραστίχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν.
τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε
αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών,
εἰδ' οὖν ἀμείψω βαλὼν ἕρκειον πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος νεκρὸν
θήσω ποδώκης περιβαλὼν χαλκώματι.
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος.
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε.
ἀγά οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ ἐκ τ' ὀνειράτων.
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ἠλ ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥς τ' ὀρθῶς φράσαι;
ἀγά τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ἠλ καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος.
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
τινὸς βορᾶς χρῄζοντα νεογενὲς δάκος.
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
καὶ πῶς ἄζωτον ὁ χάριν ὑπὸ συγὸς
ὥς τ' ἐν γάλακτι, θρόμβον αἵματος σπάσαι.
οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ.
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε, κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ.
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον,
κρίνω δέ τοι νὶν ὥς τε δυσκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
οὐφεῖσι πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο.
καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβω δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.
ἡ δ' ἀμφιταρβίτῳ δ' ἐπώμωξεν πάθει.
δεῖ τοίνυν ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ὀρέ. ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ἠλ. ὦ περσέφασσα δὸς δέ τ᾽ εὔμορφον κράτος.
ὀρέ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ἠλ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισαν.
ὀρέ. πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.
ἠλ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν,
ὀρέ. ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖς δ᾽ ὀνείδεσιν πάτερ,
ἠλ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα,
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνον.
καὶ μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών,
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ, κληδόνες σωτήριοι.
θανόντι. φελλοὶ δ᾽ ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον,
ἄκου᾽ ὑπὲρ σοῦ τοιάδ᾽ ἔστ᾽ ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐπειδὴ δρᾶν κατόρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται πυθέσθαι δ᾽ οὐδέν ἐστ᾽ ἔξω δρόμου.
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου.
μεθ᾽ ὕστερον τιμῶσ᾽ ἀνήκεστον πάθος.
θανοῦντι δ᾽ ἀφρονοῦντι δειλαία χάρις.
ἔπεμπετ᾽ οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν εἰκάσαι τάδε.

τὰ δῶρα,

χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν, γράφου δ' ἰώτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον, ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι.
ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα,
στάσις δὲ πάγκοινος ὥδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβάλλει, δίκᾳ δίκα.
ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως.
τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἐγγενής. καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά. ἰὼ δύστον' ἀφόρητα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος, δώμασιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηρὰν θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατ' εὐχῆς πέμπετ' ἀρωγήν.
παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.
ἠλ πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν
ὀρέ αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων,
ἠλ κἀγὼ πάτερ τοιάδε σου χρείαν ἔχω.
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ.
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν,
κτιζοίατ', εἰ δὲ μὴ παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ,
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας,
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.

τόν δε κλύουσαι οἶκτον. καὶ τότε μὲν δύσελπις-
σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται. πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
ὅτ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θραρία πείσασιν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. τὶ δ' ἂν πάντες τύ-
χοιμεν ἂν ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν τά δ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥς τ' ὠμόφρων, ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστὶ
θυμός.
ἔκοψα, κομμὸν ἄρειον εἴτε κισσίαις νόμοισι λεμι
ἀπρίγκτοι πληκτὰ πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν, (στρῖας
ἐπασσυτέρω τριβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα.
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ.
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. ἰὼ ἰὼ δαΐα.
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πο-
λιτᾶν ἄνα.
κτ' ἄνευ δὲ πενθημάτων. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄν-
δρα θάψαι.
τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας οἴμοι. πατρὸς δ' ἀτίμω-
σιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων. ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσασ' ὀλοίμαν. ἐμασχαλίσθη δὲ
τα, ὡς τόδ' εἰδῇς.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει.
μόρον κτεῖναι μωμένα. ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύεις πατρῴους δυσατίμους.
λέγεις πατρώϊον μόρον. ἐγὼ δ' ἐπεστάτουν ἄ-
τιμος οὐδὲν ἀξία.
μυχῷ δ' ἀφερκτὸς πολυσίνου κυνὸς δίκαν
ἑτοιμώτερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

μείζονα φωνεῖ, ὃ δυνᾶσαι γὰρ,
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγμης.
δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων.
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. παισὶ δὲ μᾶλ
λον γεγένηται.
τοῦτο διαμπρὲς ὡς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος.
ζεῦ ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων, ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. ἐφυμνῆσαι
γένοιτό μοι.
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν, ἀνδρὸς θεινόμενον.
γυναικός τ' ὀλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς
θεῖον ἔμπας ποτᾶται. πάροιθεν δὲ πρώρας
δριμὺ ἄηται κραδίας. θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
καὶ πότ' ἂν ἀμφιβαλὴς ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ καραδαϊξας. πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. κλῦτε δὲ τὰ χθο
νίων τετιμέναι.
ἀλλ' ἄνομος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐρινὺς,
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄταν
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων
τυραννίδος
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων.
ἴδεσθ' ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως.
ἔχονται καὶ δωμάτων. ἄτιμα, πᾶτις τράποι τ'
ἂν ὦ ζεῦ,
πεπάλαται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ.

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθι νῦν ὦ πάτερ ἐν μέρει, πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρέ. δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις θρήνους ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶν δ' εὖ τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.
ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶν δὲ θεὸς χρήζων,
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
παίων μελάθροις ἐμβασιλείοις,
νεοκράτα φίλον κομίζει. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ,
πόρ τινος Λυκίων πάτερ δορίτμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν. τέκνων τ' ἐκελεύθοις.
ἐπὶ στραπτὸν αἰῶνα κτίσας, πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διὰ ποντίου τᾶς δώμασιν εὐφόρητον,
φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ. ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν.
καὶ τὰ χθονὸς ἐμπρέπων, σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης, μόριμοι λάχος πιμπλάντων.
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μηδ' ὑπὸ Τρωίας τείχεσι φθίμενος πάτερ,
μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ, παρὰ σκαμάνδρου πόρον τε θάψαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες νίν οὕτως δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι.
τῶν δὲ πόνων ἄπειρον, ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρέσσονα χρυσοῦ.
μεγάλης δὲ τύχης, καὶ ὑπερβορέου

βωμῶν τ' ἀπείργειν ὐχ' ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι. ὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖς δε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα τὔργον ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνυσιν ἵμεροι.
θεῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτυς βροτῶν,
τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν. εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.
ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι διόθεν. τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσ-
σης ἐχθρά.
γλῶσσα τελείσθω τὸ φελόμενον.
πράσσουσα δίκης μέγ' ἀυτεῖ,
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν
πληγὴν τινέτω δράσαντι παθεῖν,
τρίγερων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ πάτερ, αἰνόπατερ τί σοι, φάμενος ἤτι ῥέξας.
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν ὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχυσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσοτίμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως.
κέκληνται γόος εὐκλεὴς πρὸς θοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος ὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀττύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ
βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων, γόος ἔνδικος ματεύει.

δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ὀρέ. ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός.
σιγᾶθ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε,
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτὲ
θανόντας ἐν κηκιδιπισσήρει φλογός;
οὔτι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν.
κἀξορθριάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας, ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε.
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς, δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δ' αἰνῶν νόσους.
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις.
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶν τ' ὀφρυῶ.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει καὶ διώκεσθαι πόλεως,
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος

ἔνδοι μὲν οὖν, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ἠλ. ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δάκρυτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς ἐμοὶ ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτους τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
Ζεῦ Ζεῦ. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοῦ δὲ γέννα νιναῖε τοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήρα πατρῷα προφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σε τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔχοις ἂν, σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν.
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἀρίας μέγαν.

στροβοῦμεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε περὶ γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινὸς
πτέρναι. τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
καὶ τίνα συνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
συνοῖσθ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρρα μηχανορραφῶ.
ἠλ ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ' εἴπερ ἔνεγε τοῖς ἴσοις.
ἠλ ὡς ὄντ' ὀρέστην τά δ' ἐγώ σε προυννέπω.
ὀρέ αὐτὸν μὲν νῦν ὁρᾶ. δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.
σκέψαιτο μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφήν,

ἠλ. ἐχθροῖς γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
χο. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κἀρτιδεῖν ὁμόπτερος.
ἠλ. ποίαις ἐθείραις τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν,
χο. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν,
ἠλ. μῶν οὖν ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε,
χο. μάλισ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ἠλ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν.
χο. ἔπεμψεν καὶ τὴν κουρίμην χάριν πατρός.
ἠλ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
χο. εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ἠλ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον.
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι,
σταγόνες ἄφρακτοι, δυσχίμου πλημμυρίδος.
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε. πῶς γὰρ ἐλπίζω
ἀστῶν τίν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου,
βροτῶν ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἄφρον ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην.
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀπέπτυσα πλόκον.
εἴπερ ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί.
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην

αὐτῇ τε μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ᾽ εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ᾽ ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου πάτερ τιμάορον.
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ᾽ ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς.
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι, τῶν ἐσθλῶν ἄνω.
σὺν θεοῖσι καὶ γῆ, καὶ δίκη νικηφόρῳ,
τοιαῖσδ᾽ ἐπ᾽ εὐχαῖς τάσδ᾽ ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας,
χο ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον, ὀλομένῳ δέσποτα,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν,
τ᾽ ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον.
κεχυμένων χοᾶν, κλύε δέ μοι κλύε
σέβας ὦ δέσποτα ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός,
ὀτοτοτοτοτοτοῖ. ἰὼ τίς δορυ
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων σκύθης τάτ᾽ ἐν
χεροῖν παλίντον᾽ ἐν ἔργῳ βέλη, πιπάλλων ἄρης-
χέδιά τ᾽ αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
ἔχει μὲν ἤδη, ἀπότου χοὰς πατὴρ,
κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε, καὶ κάτω,
νέον δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ἠλ λέγοις, ἀνορχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
χο ὁρῶ, τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ἠλ τίνος ποτ᾽ ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης.
χο εὐξύμβολον τόδ᾽ ἐπὶ παντὶ δοξάσαι.
ἠλ πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω,
χο οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρετό νιν,

ἠλ τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω.
χο πρῶτον μὲν αὐτὴν χ᾽ ὥς τις αἴγισθον στυγεῖ.
ἠλ ἐμοί τε καὶ σοί τ᾽ ἄρ᾽ ἐπεύξομαι τάδε.
χο αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.
ἠλ τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῇδε προστιθῶ, στάσει.
χο μέμνησ᾽ ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ᾽ ὅμως.
ἠλ εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
χο τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη.
ἠλ τί φῶ. δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.
χο ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινὰ,
ἠλ πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις.
χο ἁπλῶς τί φράζουσ᾽ ὅστις ἀνταποκτενεῖ,
ἠλ καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα,
χο πῶς δ᾽ οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
ἠλ ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοὶ,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, δ᾽ ὀμμάτων πατρῴων ἐπισκόπους.
καὶ γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται.
θρέψασά τ᾽ αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βοτοῖς,
λέγω καλοῦσα, πάτερ ἐποίκτειρόν τ᾽ ἐμέ.
φίλον τ᾽ ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ᾽ ἀντηλλάξατο,
αἴγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ᾽ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσι μέγα.
ἐλθεῖν δ᾽ ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ,

βίαι φρομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν,
συγὸς κρατάσῃ δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων·
ματαίοισι δεσπόταν·
τύχαις κρυφαίοις πένθεσι παχνυμένη·

ἠλ δμωαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ,
πομποί. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβῳ δὲ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς·
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξομαι πατρί·
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν,
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα,
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πελανὸν ἐν τύμβῳ πατρός,
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσι τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν·
ἢ σῖγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα γάποτον λύσιν·
στείχω καθάρμαθ' ὥστις ἐκπέμψαις πάλιν·
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν·
τῆσδ' ἔστε βουλῆς ὦ φίλαι μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν,
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός·
λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον,

χο αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρός·
λέξω, κελεύεις γὰρ τὸν ἐκ φρενὸς λόγον,

ἠλ λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.

χο φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν·

κριταὶ τῶν δ' ἐνειράτων.
θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν,
τοιὰν δὲ χάριν ἄχαριν. ἀπότροπον κακῶν.
ἰὼ γαῖα. μαῖα. μωμένα μιλλεῖ.
δύσθεος γυνά, φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβάλλειν.
τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ,
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων,
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
δεσποτῶν θανάτοισι. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον.
ἀπόλεμον τὸ πρὶν. δι' ὤτων φρένετε,
δαμίας περαῖνον. νῦν ἀφίσταται φοβεῖ
ται δέ τις τὸ δ' εὐτυχεῖν. τὸ δ' ἐν βροτοῖς θεός τε
καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκης. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου, μένει χρονίζοντά
χη βρύει
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.
τὶ τὰς φόνος πέπηγμένου διαῤῥυδὰν
διαλγὴς ἄτη. διαφοράσει. παναλκεῖ τὰς νόσου βρύειν.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. θιγόντι δ' οὔτι νυμφι-
κῶν ἑδωλίων
ἄκος. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ,
βαίνοντες. τὸν χειρομυσῆ φόνον καθαί
ροντες ἴουσαν ἄτην. ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφὶ
πτόλιν.
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων,
πατρῴων δούλιον ἐς ἄγον αἶσαν.
δίκαια καὶ μὴ δίκαια. πρέποντ' ἀρχὰς βίου,

χο πόθεν ἐπ' αὐτοὺς θεοφόρους τ' ἔχεις. ματαίους δ' οἱ
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'
θίοις ἐννόμοις. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ, (θρ
κακορρήμονας: κα. ἰὼ γάμοι γάμοι πάριδος ὀλέ-
φίλων. ἰὼ σκαμάνδρου πάτριον ποτόν, (θριοι-
τότε μὲν, ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς-
τί χρῆμα λεύσσω. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις.
στείχει γυναικῶν φάρεσι μελαγχίμοις
πρέπουσα. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω.
πότερα δόμοισι. πόμα προσκυρεῖ νέον.
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ. τάς δ' ἐπεικάσας τύχω.
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.
οὐδέν ποτ' ἄλλο, καὶ γὰρ ἠλέκτραν δοκῶ.
ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν, ὦ ζεῦ δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
πυλάδη σταθῶμεν ἐκ ποδῶν ὡς ἂν σαφῶς.
μάθω γυναικῶν, ἥτις ἥδε προστροπὴ,
ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει. παρηῒς φοίνισσ' ἀμυγμοῖς.
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλ
πρόστερνοι, στολμοὶ, πέπλων ἀγελάστοις. (γεσι
ξυμφοραῖς πεπληγμένων. τορὸς γὰρ φοῖβος ὀρθό=
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον (θριξ.
πνέων. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα,
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ.
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρυπίτνων.

ἀλλ᾽ ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία.
φόνου στάσις δ᾽ ἀκόρεστος γένει, κατολολυξάτω θύ-
ματι λευσίμου.
Χο. ποίαν ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής.
σταγὼν ἅτε καὶ δορία πτώσιμος. ξυναντεῖ βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖα δ᾽ ἄτα πέλει.
Κα. ἆ ἆ ἰδοὺ ἰδού, ἄπεχε τῆς βοός.
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισι. μελαγκέρωτι λαβοῦσα
μηχανήματι.
τύπτει πίτνει δ᾽ ἐν ὕδρῳ τεύχει.
δολοφόνου χέβη τος τύχαν σοι λέγω.
Χο. οὐκ ὀμπάσαι μ᾽ ἄνθε σφάτων γνώμων ἄκρος.
εἶναι. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀποδέθες φάτων τίς ἀγαθὰ φάτις,
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν φόβον,
φέρουσι μαθεῖν. Κα. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας.
κακόποτμοι τύχαι. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ.
πάθος ἐπεγχέασα. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαι-
ναν ἤγαγες.
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην τί γάρ,
Χο. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμφὶ δ᾽ αὑτῆς θροεῖς
νόμον ἄνομον οἷά τις ξουθὰ, ἀκόρετος βοᾶς φεῦ.
ταλαίναις φρεσὶν ἴτυν ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. Κα. ἰὼ ἰὼ λιγείας. ἀηδόνος μόρον.
περιβάλλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ᾽ αἰῶνα καὶ μάταν ἄτερ.
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν ἐν φρενί, κλ. ἄπολλον ἄπολλον.
ἀγυιᾶτ᾽ ἀπόλλων ἐμός. ἆ ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με πρὸς ποίαν στέγην.
χο πρὸς τὴν ἀτρειδῶν, εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς
ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη. κλ. ἆ ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα. αὐτόφονα κακὰ καρτάναι.
ἀνδρὸς σφάγιον καὶ πέδον ῥαντήριον.
χο ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι. μαντάει δ᾽ ὧν ἂν εὑρήσῃ φόνον.
κλ μαρτυρίοις γὰρ τοῖσδε πεπείθομαι.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
χο ἦμεν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι.
ἦ μὴν προφήτας δ᾽ οὔτινας μαστεύομεν,
κλ ἰὼ ποποῖ τί ποτε μήδεται. τί τόδε νέον ἄχθος
μέγ᾽ ἐνδόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. (μέγα,
ἄφερτον φίλοισι. δυσίατον ἀλκὰ
δ᾽ ἑκὰς ἀποστατεῖ. χο. τούτων ἄιδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ᾽ ἔγνων, πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
κλ ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος.
τάχος γὰρ τόδ᾽ ἔσται. προτεῖν δὲ χεὶρ ἐκ
χειρὸς ὀρεγομένα. χο. οὔπω ξυνῆκα. νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων.
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. κλ. ἒ ἒ παπαῖ παπαῖ.
τί τόδε φαίνεται. ἦ δίκτυόν τι γ᾽ ἀΐδου.

ἀλλ᾽ ἄρκυς

ὑπερθοροῦσα παιδίον ὠποῦ δίκην.
φαιδρὰς σελήνης πρὸς κιθαιρῶνος λέπας.
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς,
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο.
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.
λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.
ὄρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον.
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει.
φλογὸς μέγαν πώγωνα καισαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτρον προνοῦ πρβάλλειν πρόσω.
φλέγουσαν εἶτ' ἔσκηψεν εἶτ' ἀφίκετο.
ἀραχναῖον αἶπος ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει στέγος.
πρὶν αἱματηρὸν ἐξ ἀφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψας ἀτιμωθήσομαι.
χο ἐγὼ δ' ἐπικτοίρω γὰρ οὐ θυμώσομαι.
ἴθ' ὦ τάλαινα τόν δ' ἐρήμωσας ὄχον.
εἰκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε καὶ νίσον ζυγὸν,
κα ὀτοτοτοτοῖ, ποποῖ δᾶ· ὤπολλον ὤπολλον,
χο τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ λοξίου,
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥς τε θρηνητοῦ τυχεῖν. κα. ὀτοτο
τοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὤπολλον, ὤπολλον. χο. ἣδ' αὖτε δυσφημοῦσα
τὸν θεὸν καλεῖ.
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. κα. ἄπολ
λον ἄπολλον.
ἀγυιάτ' ἀπόλλων ἐμός. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μό-
λις τὸ δεύτερον.
χο χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν ἀργεῖοι πόλιν.
κλ πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ἀγγ τροίαν ἀχαιῶν οὖσαν ἦ τορῶς λέγω.
κλ χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ἀγγ εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.
κλ τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ,
ἀγγ ἔστιν τί δ' οὐχὶ μὴ δολώσαντος θεοῦ,
κλ πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ἀγγ οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
κλ ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ἀγγ παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας;
κλ ποίου χρόνου δὲ, καὶ πεπόρθηται πόλις.
ἀγγ τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
κλ καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος.
ἀγγ ἥφαιστος ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν, δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν. ἴδη μὲν πρὸς ἑρμαῖον λέπας.
λήμνου. μέγαν δὲ φανὸν, ἐκ νήσου τρίτον.
ἄθωον αἶπος ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη. τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος.
σέλας παραγγείλασα μακίστου σκοπάς.
ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ,
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος.
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' εὐρίπου ῥοὰς
μεσσαπίου φύλαξι, σημαίνει μολὸν
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω.
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη.

πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ.
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην στόματός τε καλλιπρώ-
ρου φυλακᾷ κατασχεῖν. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις.
βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.
ἔβαλ' ἕκαστον θυτή ρων ἀπ' ὄμματος βέλει.
φιλοίκτῳ. πρέπουσα θ' ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν.
θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐ-
τραπέζους.
ἔμελθεν ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ.
πατρὸς φίλου, τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα
φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω,
τέχναι δὲ Κάλχαντος, οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν, ἐπιρρέπει
τὸ μέλλον. τὸ δὲ, προκλύειν.
ἐπιγένοιτ' ἂν κλύοις προχαιρέτω. ἶσον δὲ τῷ
τορὸν γὰρ ἥξει. σύνορθον αὐταῖς (προστένειν.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρα-
ξις ὡς θέλει τό δ' ἄγχιστον ἀπίας γαίας μονό-
φρουρον ἕρκος.
ἄγγ ἥκω σεβίζων σὸν Κλυταιμνήστρα κράτος.
δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν.
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγελοῖσιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς
κλύοιμ' ἂν εὔφρων, οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
κλ εὐάγγελος μὲν ὥσπερ ἡ παροιμία
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
ἄγγ πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόθοις ἐν αὐλίδος
πνοαὶ δ' ἀπὸ στρυμόνος μολοῦσαι. (τόποις·
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι· βροτῶν ἄλαι·
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς παλιμμήκη χρό
νον τιθεῖσαι·
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισιν·
μάντις ἔκλαγξε προφέρων, ἄρτεμιν ὥς τε χθό-
να βάκτροις·
ἐπικρούσαντας ἀτρείδας· δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πειθέσθαι βαρεῖα δ' εἰ
τέκνον δαΐξω δόμων ἄγαλμα. μιαίνων παρ-
θενοσφάγοισιν·
ῥεέθροις πατρῴοις χέρας· βωμοῦ πέλας τί τῶνδ'
κακῶν τί πῶς λιπόναυς τε γένωμαι. (ἄνευ·
ξυμμαχίας ἁμαρτών· παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ· περιόργως ἐπιθυμεῖν·
θέμις εὖ γὰρ εἴη· ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν·
ἄναγνον ἀνίερον τόθεν· τόπαν τότολμον φρονεῖν
βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις (μετέγνω·
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων·
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ, γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποί
νων πολέμων ἀρωγάν· καὶ προτελείοις ναῶν·
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους·
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον. ἔθεντο φιλόμα-
χοι βραβῆς
φράσεν δ' ἀόξοις πατὴρ μετ' εὐχάν· δίκαν χειμαί
ρας ὕπερθε βωμοῦ·

ἔνδον μενῶ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός.
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' εἰς ἀναγκαίως ἔχει,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ ζηνὶ συγγένοιτο μοι.
ζεῦ ζεῦ. θεωρὸς τῶν δὲ πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοῦ δὲ γέννα γυναῖ τε πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελεῖς
θῆρα πατρῷα προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν παρέστι σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τὲ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔχοις ἂν, σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχ... σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμήν.
...θύτοις ἐν ἤμασιν.
...αιρίας μέγαν.

ι4

στροβοῦ μεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶ δε πέρι γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινὸς
πτέρναι· τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧν πρὶν ἐξηύχου πάλαι.
καὶ τίνα συνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
συνοῖδ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένης.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρρα μηχανορράφω.
ἠλ ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ' εἴπερ ἔνγε τοῖς ἴσοις.
ἠλ ὡς ὄντ' ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυννέπω.
ὀρέ αὐτὸν μὲν νῦν ῥᾶ· δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στιβοῖσι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρα.
σκέψαιο μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ'

ἔνδον μένοντα, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ηλ ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δάκρυτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς ἐμοὶ ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ ζεὺς συγγένοιτό μοι.
ζεῦ ζεῦ. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοὺ δὲ γέννα νιναῖε τοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θῆρα πατρῷα προφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν παρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς ἄθωον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔλοις ἂν, σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν.
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐνήμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἀρίας μέγαν.

στροβοῦ μεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε πέρι γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινὸς
πτέρναι. τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
Χο. εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧν περ ἐξηύχου πάλαι.
καί τινα συνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
συνοῖδ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ. ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄῤῥα μηχανοῤῥαφῶ.
ἠλ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ. κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ' εἴπερ ἔν γε τοῖς ἴσοις.
ἠλ. ὡς ὄντ' ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυννέπω.
ὀρέ. αὐτὸν μὲν νῦν ὁρᾶ· δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.
σκέψαι μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφήν,

ἒ ἒ· πρὸδὲ δὴ ἐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων ὦ ζεῦ θές.
ἐπεί μιν μέγα αἴρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ.
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ. νιν ζυγῶν τ' ἐν
ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ. προστιθεὶς,
μέτρον τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν. τοῦτ' ἰδεῖν
δάπεδον.
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. οἵ τ' ἔσωθε δω-
μάτων.
πλουτ' ἀγαθῆ μυχὸν νομίζετε. κλύετε σύμφρο-
νες θεοί.
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα πρὸς φάτοις δίκαις
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ,
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς καὶ νιν ἐλευθερίως.
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς
καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ μαίας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων,
κρυπτὰ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ' ἡμέραν οὐδὲν ἐμφανέστερος
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτόνγον
τῶν νόμον μεθήσομεν. πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδε. ἄτα δ' ἀπο
στατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων

ἔχει. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκη τέκνων,
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι,
ψαυθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρωπὸν κόρας,
στραφεὶς σφόδρ' αὖσε ταυρὸν εἶχε τὴν τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας.
ἔχουσ' ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρὶ
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πάθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον,
οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων,
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον.
ἢ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθωσα σαφέστερον.
ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύει.
ἄνωχθ' ὅσον τάχισθ' ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦσῃ φρενί.
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτὲ,
καὶ πῶς ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
οὔπω κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
τί φὴς ἔχεις τί τῶν λελεγμένων δίχα.
ἄγγελλ' ἰοῦσα πρᾶσσε τὰ πεπραγμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
νῦν παραιτουμένᾳ μοι πάτερ Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δέ μου κυρίως τὰ σώφροσιν
εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικάσαι πᾶν ἔπος. ἀλλ' ἀμὲ Ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ἐξελθέτω τίς δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον,
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους, τίθησιν εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ,
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ,
ξένοι λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ παρέστι γὰρ
ὁποῖα περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια.
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον οἷς κοινώσομεν,
ξένος μὲν εἰμὶ δαυλιεὺς ἐκ φωκέων,
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκίαις ἄγη.
εἰς ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
στρόφιος ὁ φωκεὺς, πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπείπερ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος.
τεθνεῶτ' ὀρέστην εἰπὲ μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.
θάπτειν. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα,
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω,
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἲ ἐγὼ κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς. πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά.

ἐπ' ἄνδρι δηΐοις ἐπὶ κότω σέβας.
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων·
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγω γοᾶται δὲ δὴ ποθεῖ κατά. πυστονήος κατα-
στενδέτις.
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι θεοστυγεῖται δ' ἄχει.
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶν δ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω,
τό δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος. διανταίαν ὀξυ-
πευκὲς,
οὔτα διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις γὰρ οὔ,
λὰξ πέδον πατούμενον. τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντος ἀθεμίστως.
δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. πρὸς χαλκεύει δ'
αἶσα φασγανουργός.·:
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δίμασι.
δωμάτων παλαιτέρων. τείνει μύσος.
χρόνω κλυτὴ βυσσόφρων ἐριννὺς,
παῖ παῖ. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις ἐν δόμοις.
τρίτον τό δ' ἐκ πέραμα, δωμάτων καλῶ.
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν αἰγίσθου βία
εἶεν ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν.
ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι.
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων,

σὺ οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ᾽ ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.
σιγᾶν θ᾽ ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ᾽ ἄλλα τούτῳ δεῦρ᾽ ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ᾽ ἀγκάλαι κνωδάλων. ἀνταίων βροτοῖσι.
πλάθουσι βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι,
λαμπάδες πεδάμαροι. πτηνά τε καὶ πεδοβά
μον᾽ ἂν κἀνεμοέντων. αἰγίδων φράσαι κότον,
ἀλλ᾽ ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων καὶ παντόλμους.
ἔρωτας ἄταισι. συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους δ᾽ ὁμαυλίας. θηλυκρατὴς ἀπέρω
τος ἔρως παρανικᾷ. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω δ᾽ ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαεὶς
τὰν ἁ παιδολύμας. τάλαινα θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν καίουσα παιδὸς δαφοινὸν,
δαλὸν ἥλικ᾽ ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διὰ βίου. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ,
ἄλλαν δή τιν᾽ ἐν λόγοις στυγεῖν. φοινίαν σκύλλαν.
ἅτ᾽ ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ᾽ ἀπώλεσεν φίλον κρητικοῖς.
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις. πιθήσασα δώροισι μίνω
νίσον ἀθανάτας τρίχος νοσφίσασ᾽ ἀπροβούλως.
πνέον θ᾽ ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιχάνει δέ μιν ἑρμῆς
ἐπεὶ δ᾽ ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων,
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή
λευμ᾽ ἀπεύχετον δόμοις γυναικοβούλους τε μήτι
δας φρενῶν.

θανεῖν βιαίως, ἐκ δρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ,
κτενῶ νιν, ὥστ' οὔνειρον ἐννέπει τόδε,
τερασκόπον δὲ τῶν δὲ σ' αἱροῦμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως τἆλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.
τοὺς δ' ἐντιποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾷν λέγων.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τήνδε μὲ στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντας ἄνδρα τίμιον.
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ,
θανόντες ᾗ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν,
ξένῳ γὰρ εἰκὼς πᾶν τελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
πυλάδῃ. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων,
ἄμφω δὲ φωνὴν, οἴσομεν παρνησίδα.
γλώσσης αὐτὴν φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρῷ φρενὶ,
λέξαι τ' ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς,
μενοῦμεν οὕτως, ὡς ἂν ἐπεικάζειν τινὰ,
δόμοις παραστίχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν.
τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών,
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὼν ἕρκειον πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκώματι.
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

τὰ δῶρα, μείω δ' ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος.
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε.
ἀγά. οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ ἔκ τ' ὠνειράτων.
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ἠλ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ἀγά. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ἠλ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος.
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
τίνος βορᾶς χρῄζοντα νεογενὲς δάκος.
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγὸς
ὥς τ' ἐν γάλακτι, θρόμβον αἵματος σπάσαι.
οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ.
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ.
τοὔνειρον εἶναι τό τ' ἐμοὶ τελεσφόρον,
κρίνω δέ τοι νὶν ὥς τε συγκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ,
ὄφις ἐπᾶσα σπαργάνοις ὁπλίζετο.
καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβῳ τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.
ἡ δ' ἀμφιταρβίτω δ' ἐπῴμωξεν πάθει.
δεῖ τοί νιν ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε προσβάσω τάφον.
ὀρέ. ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ἠλ. ὦ περσέφασσα δὸς δέ τ᾽ εὔμορφον κράτος.
ὀρέ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ἠλ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὥς σ᾽ ἐκαίνισαν.
ὀρέ. πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.
ἠλ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν,
ὀρέ. ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖσδ᾽ ὀνείδεσιν πάτερ,
ἠλ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα,
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόον.
καὶ μὴ ᾽ξαλείψης σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών,
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ, κληδόνες σωτήριοι.
θανόντι. φελλοὶ δ᾽ ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου,
ἄκου᾽ ὑπὲρ σοῦ τοιάδ᾽ ἔστ᾽ ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σῴζῃ τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐπειδὴ δρᾶν κατόρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται πυθέσθαι δ᾽ οὐδέν ἐστ᾽ ἔξω δρόμου.
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου.
μεθύστερον τιμῶσ᾽ ἀνήκεστον πάθος.
θανοῦντι δ᾽ ἀφρονοῦντι δειλαία χάρις.
ἔπεμπε τ᾽ οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν ἠκάσαι τάδε.

τὰ δῶρα,

χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμένα.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων ἐν φρεσὶν, γράφου δ᾽ ἰωτῶν δὲ σω
τέτραινε μῦθον, ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. τὰ δ᾽ αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ᾽ ἀκαμπτόμενον καθήκειν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι.
ἐγὼ δ᾽ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα,
στάσις δὲ πάγκοινος ὦδ᾽ ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβάλλει, δίκα δίκα.
ἰὼ θεοὶ, κραίνετ᾽ ἐνδίκως.
τρόμος μ᾽ ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. εὐχομένοις δ᾽ ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἀγγενής. καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά. ἰὼ δύστον᾽ ἀφόρητα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος, δώμασιν ἔμμοτον
τῶν δ᾽ ἑκὰς οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων ἔκτοθεν ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
αἰωμαναιρεῖν αἱματηρὰν θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατ᾽ εὐχῆς πέμπετ᾽ ἀρωγήν.
παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.
ἠλ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν
ὀρέ. αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων,
ἠλ. κἀγὼ πάτερ τοιάδε σοῦ χρείαν ἔχω.
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ.
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν,
κτιζοίατ᾽, εἰ δὲ μὴ παρ᾽ εὐδείπνοις ἔσῃ,
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας,
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.

τὸν δὲ κλύουσαν δίκην. καὶ τότε μὲν δυσελπισ-
σπλάγχνα δέ μου κελαινᾶται. πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
ὅτ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θραρέα πείσασιν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. τί δ' ἂν πάντες τύ-
χοιμεν ἂν ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρον, ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστὶ
θυμός.
ἔκοψα κομμὸν ἄρειον ἔν τε κισσίαις νόμοισι λεμι
ἀπρίγκτοι πληκτὰ πολυπλάγκτα δ' ἦν ἰδεῖν, (στρίας
ἐπασσυτέρω τριβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα.
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπω δ' ἐπιῤῥοθεῖ.
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. ἰὼ ἰὼ δαΐα.
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πο-
λιτᾶν ἄνα.
κτ' ἄνευ δὲ πενθημάτων. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄν-
δρα θάψαι.
τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας οἴμοι. πατρὸς δ' ἀτίμω-
σιν ἆρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων. ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. ἐμασχαλίσθη δὲ
τὼς ὡς εἰδῆς.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει.
μόρον κτίσαι μωμένα. ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύεις πατρῴους δυσατίμους.
λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ' ἐπεστάτουν ἄ-
τιμος οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

μείζονα φωνεῖ, ὀδυνᾶσαι γὰρ,
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆς δὲ μαράγμης.
δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων.
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. παισὶ δὲ μᾶλ
λον γεγένηται.
τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετο ἅπερ τε βέλος.
ζεῦ ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων, ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. ἐφυμνῆσαι
γένοιτό μοι.
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν, ἀνδρὸς θεινόμενον.
γυναικός τ' ὀλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς
θεῖον ἔμπας ποτᾶται. πάροιθεν δὲ πρώρας
δριμὺ ἄηται κραδίας. θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
καὶ ποτ' ἂν ἀμφιθαλὴς ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ καρανδαΐξας. πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. κλῦτε δὲ τὰ χθο
νίων τετιμέναι.
ἀλλ' ἄνομος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐρινὺς,
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄταν
ἑτέραν ἐπάγουσαι ἐπ' ἄτῃ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων
τυραννίδος.
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων.
ἴδεσθ' ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως.
ἔχοντα καὶ δωμάτων. ἄτιμα, πᾶ τις τράποιτ'
ἂν ὦ ζεῦ,
πεπάλαται δ' αὖτε μοι φίλον κέαρ.

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθί νυν ὦ πάτερ ἐν μέρει, πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρέ. δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶν δ' εὖ τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.
ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶν δὲ θεὸς χρήζων,
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
παίων μελάθροις ἐμβασιλείοις,
νεοχέτα φίλον κομίζει. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ,
πόρτινος λυκίων πάτερ δορίτμητος κατενα-
ρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκειαν ἐν δόμοισιν. τέκνων τ' ἐκε-
λεύθοις.
ἐπὶ στραπὸν αἰῶνα κτίσας, πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διὰ ποντίουτας δώμασιν εὐφόρητον,
φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ. ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν.
καὶ τὰ χθονὸς ἐμπρέπων, σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης., μόριμον λάχος
πιμπλάντων.
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μηδ' ὑπὸ Τρωΐας τείχεσι φθίμενος πάτερ,
μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ, παρὰ σκαμάνδρου
πόρον τε θάψαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι.
τῶν δὲ πόνων ἄπειρον, ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρείσ-
σονα χρυσοῦ.
μεγάλης δὲ τύχης, καὶ ὑπερβορέου

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι. οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα τοὔργον ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίπτουσιν ἵμεροι.
θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν. εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.
ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι Διόθεν. τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσ
σης ἐχθρά.
γλῶσσα τελέσθω τοὐφειλόμενον.
πράσσουσα δίκης μέγ' ἀυτεῖ,
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν
πληγὴν τινέτω δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ πάτερ, αἰνόπατερ τί σοι, φάμενος ἢ τί ῥέξας.
τύχοιμ' ἂν ἔκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσότιμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως.
κέκληται γόος εὐκλεὴς πρὸς θοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀττύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ
βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων, γόος ἔνδικος ματεύει.

δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ὀρέ ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες, ἑστίας πατρός.
σιγᾶθ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε,
πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτὲ
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός,
οὔτι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν.
κἀξορθριάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας, ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
ἀποχρηματοῖσι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε·
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς, δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δ' αἰνῶν νόσους.
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις.
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶν τ' ὀφρύω.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει καὶ διώκεσθαι πόλεως,
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος

ἔνδον μένου, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇ φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδ' ὠνῶν ὄντας πικρούς.
ἠλ. ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δάκρυτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
Ζεῦ Ζεῦ. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδὸν δὲ γέννα νιναῖε τοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήρα πατρῷα προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔχοις ἄν, σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν.
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν.

στροβοῦ μεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε πέρι γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι· τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
καὶ τίνα συνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
συνοιδ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρρα μηχανορραφῶ.
ἠλ ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ εἴπερ ἔν γε τοῖς ἴσοις.
ἠλ ὡς ὄντ' ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυνέπω.
ὀρέ αὐτὸν μὲν νῦν ὁρᾶ· δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρα.
σκέψαι μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφὴν,

ἒ ἒ προσδὲ δ' ὐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων ὦ ζεῦ θές.
ἐπεί μιν μέγα ἄρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ.
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ. νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ. προστιθεὶς,
μέτρον τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον.
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων.
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε. κλύετε σύμφρονες θεοί.
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα πρὸς φάτοις δίκαις
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ,
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς καὶ νιν ἐλαθρίως.
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις. ὄμμασι δνοφβὰς
καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ μαίας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων,
κρυπτὰ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.
νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ' ἡμέραν οὐδὲν ἐμφανέστερος
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτόνγον.
τὸν νόμον μεθήσομεν. πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδε. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων

ἔχει. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκη τέκνων,
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρούντρια,
γναφεὺς στροφεῦσι ταυτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας.
ἔχουσ' ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρὶ
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον,
οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων,
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον.
ἢ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθωσα φέστερον.
ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύει.
ἄνωχθ' ὅσον τάχις ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενί.
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ἀλλ' εἰ τροπαίαν ζεὺς κακῶν θήσει ποτὲ,
καὶ πῶς ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
οὔπω κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
τιφὴς ἔχεις τί τῶν λελεγμένων δίχα.
ἄγγελλ' ἰοῦσα πρᾶσσε τὰ πεπραγμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
νῦν παραιτουμένᾳ μοι πάτερ, ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δέ μου κυρίως τὰ σώφροσ' εὖ
  αἰμαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικῆσαι πᾶν ἔπος. ἔλακον ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα τ' ἀπρεπέστερον,
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους, τίθησιν εἶπε θαρσήσας ἀνήρ,
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ,
ξένοι λέγοιτ' ἂν ἔτι δεῖ παρέστι γὰρ
ὁποῖα περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βαλιώτερον
ἀνδρῶν τό δ' ἐστὶν ἔργον οἷς κοινώσομεν,
ξένος μὲν εἰμὶ δαυλιεὺς ἐκ φωκέων,
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείαις ἄγη.
εἰς ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
στρόφιος ὁ φωκεύς, πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπεὶ περ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος.
τεθνεῶτ' ὀρέστην εἶπε μὴ δαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.
θάπτειν. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα,
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω,
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἲ 'γὼ κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά

ἐπ᾽ ἀνδρὶ δηΐοις ἐπὶ κότῳ σέβας.
τίων δ᾽ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγῳ γοᾶται δὲ δὴ ποθεῖ κατά. πτυστονήος κα-
σενδέτις.
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι θεοστυγείτῳ δ᾽ ἄχει.
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ᾽ οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω,
τὸ δ᾽ ἄγχι πλευμόνων ξίφος. διανταίαν ὀξυ-
πευκὲς,
οὐτᾷ διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις γὰρ οὔ,
λὰξ πέδον πατούμενον. τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντος ἀθεμίστως.
δίκας δ᾽ ἐρείδεται πυθμήν. πρὸς χαλκεύει δ᾽
αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ᾽ ἐπεισφέρει δόμασι.
δωμάτων παλαιτέρων. τίνει μύσος.
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινὺς,
παῖ παῖ. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον ὦ παῖ παῖ μάλ᾽ αὖθις ἐν δόμοις.
τρίτον τόδ᾽ ἐκ πέραμα, δωμάτων καλῶ.
εἴπερ φιλόξεν᾽ ἐστὶν αἰγίσθου δίαι
εἶεν ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν.
ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὓς περ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ᾽ ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ᾽ ἐπείγεται.
σκοτεινὸν, ὥρα δ᾽ ἐμπόρους μεθιέναι.
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων,

σὺ ἔσω σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων. ἀνταίων βροτοῖσι.
πλάθουσι βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι,
λαμπάδες πεδάμαροι. πτηνά τε καὶ πεδοβά-
μον' ἂν κἀνεμοέντων. αἰγίδων φράσαι κότον,
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων καὶ παντόλμοις.
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας. θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαεὶς
τὰν ἃ παιδολύμας. τάλαινα θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν καίουσα παιδὸς δαφοινὸν,
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διὰ βίου. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ,
ἄλλαν δή τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. φοινίαν σκύλλαν.
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον κρητικοῖς.
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις. πειθήσασα δώροισι μίνω
νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως.
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιχάνει δέ μιν ἑρμῆς
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων,
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις γυναικοβούλους τε μήτι-
δας φρενῶν.

θανεῖν βιαίως, ἐκ δρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ,
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε,
τερασκόπον δὲ τῶνδε σ' αἱροῦμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.
τοὺς δ' ἀντιποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον.
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ,
θανόντες, ᾗ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν,
ξένῳ γὰρ εἰκὼς παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
πυλάδῃ. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων,
ἄμφω δὲ φωνὴν, οἴσομεν παρνησίδα.
γλώσσης ἀϋτὴν φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρῷ φρενὶ,
δέξαιτ' ἐπειδὴ δαιμονᾷ ὁ δόμος κακοῖς,
μενοῦμεν οὕτως, ὡς ἂν εἰκάζειν τινὰ,
δόμοις παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν.
τίδη πύλησι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε
αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών,
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκεῖον πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

τὰ δῶρα, μείω δ' ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος.
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε.
ἀγά. οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ ἐκ τ' ὠνειράτων.
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ἠλ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ἀγά. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ἠλ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος.
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
τινὸς βορᾶς χρῄζοντα νεογενὲς δάκος.
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
καὶ πῶς ἄτρωτον οὖ χάριν ὑπὸ στυγὸς
ὥς τ' ἐν γάλακτι, θρόμβον αἵματος σπάσαι.
οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ.
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε, κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ.
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον,
κρίνω δέ τοι νὶν ὥστε δυσκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ,
οὔφεισι πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο.
καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.
ἡ δ' ἀμφιταρβίτῳ δ' ἐπώμωξεν πάθει.
δεῖ τοί νιν ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε προσβάσω τάφον.
ὀρέ. ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ἠλ. ὦ περσέφασσα δὸς δέ τ᾽ εὔμορφον κράτος.
ὀρέ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ἠλ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὥς σ᾽ ἐκαίνισαν.
ὀρέ. πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηράθης πάτερ.
ἠλ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν,
ὀρέ. ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖς δ᾽ ὀνείδεσιν πάτερ,
ἠλ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα,
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνον.
καὶ μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών,
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ, κληδόνες σωτήριοι.
θανόντι. φελλοὶ δ᾽ ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου,
ἄκου᾽ ὑπὲρ σοῦ τοιάδ᾽ ἔστ᾽ ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐπειδὴ δρᾶν κατόρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται πυθέσθαι δ᾽ οὐδέν ἐστ᾽ ἔξω δρόμου.
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου.
μεθύστερον τιμῶσ᾽ ἀνήκεστον πάθος.
θανοῦντι δ᾽ ἀφρονοῦντι δειλαία χάρις.
ἔπεμπετ᾽ οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν εἰκάσαι τάδε.

τὰ δῶρα,

χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν, γράφου δ' ἰὼ τῶν δὲ συν
τέτραινε μῦθον, ἡσύχῳ φρονῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκαμπτόμενον καθήκειν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι.
ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα,
στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβάλλει, δίκα δίκα.
ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως.
τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν [illegible]μάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἐγγενής. καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά. ἰὼ δύστον' ἀφόρητα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος, δώμασιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
αἰωμαναιρῆν αἱματηρὰν θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες χθόνιοι.
τῆσδε κατ' εὐχῆς πέμπετ' ἀρωγήν.
παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.
ἠλ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν
ὀρέ. αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων,
ἠλ. κἀγὼ πάτερ τοῖα δέσου χρείαν ἔχω.
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ.
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν,
κτιζοίατ', εἰ δὲ μὴ παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ,
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας,
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.

τόν δὲ κλύουσαν οἶκτον. καὶ τότε μὲν δύσελπις.
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται. πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
ὅτ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θραρία πέπασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. τί δ' ἂν φάντες τύ-
χοιμεν ἂν ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν τάδ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρον, ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστὶ
θυμός.
ἔκοψα, κομμὸν ἄρειον ἔν τε κισσίαις νόμοισι λεμμὲ
ἀπριγκτοι πληκτὰ πολυπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν, (ςρίας
ἐπασυτέρω τριβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα.
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ.
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. ἰὼ ἰὼ δαΐα.
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πο-
λιτᾶν ἄνα.
κτ' ἄνευ δὲ πενθημάτων. ἔτλ' ἠνοίμωκτον ἄν-
δρα θάψαι.
τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας οἴμοι. πατρὸς δ' ἀτίμω-
σιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων. ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. ἐμασχαλίσθη δὲ
τασοσεῖδυ.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει.
μόρον κτεῖναι μωμένα. ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύεις πατρώους δυσατίμους.
λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ' ἐπεστάτουν ἄ-
τιμος οὐδὲν ἀξία.
μυχῷ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

μείζονα φωνεῖ, ὁδυνᾶσαι γάρ,
ἅμα διπλῆς γὰρ τῆς δὲ μαράγμης.
δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν δρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων.
χέρδε οὐχ ὅσιαι συγγενῶν τούτων. παισὶ δὲ μᾶλ
λον γεγένηται.
τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετο ἅπερ τε βέλος.
ζεῦ ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων, ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. ἐφυμνῆσαι
γένοιτό μοι.
πευκήεν τ' ὀλολυγμὸν, ἀνδρὸς θεινόμενον.
γυναικός τ' ὀλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς
θεῖον ἔμπας ποτᾶται. πάροιθεν δὲ πρώρας
δριμὺ ἄηται καρδίας. θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
καὶ ποτ' ἂν ἀμφιθαλὴς ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ καραδαναΐξας. πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. κλῦτε δὲ τὰ χθο
νίων τετιμέναι.
ἀλλ' ἄνομος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐρινὺς,
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄταν
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων
τυραννίδος
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθειμένων.
ἴδεσθ' ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως.
ἔχονται καὶ δωμάτων. ἄτιμα, πᾶ τις τράποιτ'
ἂν ὦ ζεῦ,
πεπάλαται δ' αὖτε μοι φίλον κέαρ.

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθί νυν ὦ πάτερ ἐν μέρει, πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρέ. δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις θρήνοις ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶν δ' ὦ τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν οὐκ ἀδρίακτος ἄτα.
ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων,
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
παιὼν μελάθροις ἐμβασιλείοις,
νεοκρᾶτα φίλον κομίζει. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ,
πόρτινος λυκίων πάτερ δορίτμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν. τέκνων τ' ἐπικελεύθοις.
ἐπιστραπτὸν αἰῶνα κτίσας, πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διὰ ποντίου γᾶς δώμασιν εὐφόρητον,
φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ. ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν.
καὶ τὰ χθονὸς ἐμπρέπων, σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης, μόριμον λάχος πιμπλάντων.
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μὴ δ' ὑπὸ Τρωΐας τείχεσι φθίμενος πάτερ,
μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ, παρὰ σκαμάνδρου πόρον τε θάψαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι.
τῶνδε πόνων ἄπειρον, ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρέσσονα χρυσοῦ.
μεγάλης δὲ τύχης, καὶ ὑπερβορέου

βωμῶν τ᾽ ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι. οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ᾽ ἄτιμον καὶ ἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖς δὲ χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα τοὔργον ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίπτουσιν ἵμεροι.
θεοῦ τ᾽ ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ᾽ ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν. εἰ δὲ μὴ τάχ᾽ εἴσεται.
ἀλλ᾽ ὦ μεγάλαι μοῖραι διόθεν. τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσ-
σης ἐχθρά.
γλῶσσα τελείσθω τοὐφειλόμενον.
πράττουσα δίκης μέγ᾽ ἀυτεῖ,
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν
πληγὴν τινέτω δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ πάτερ, αἰνόπατερ τί σοι, φάμενος ἤ τι ῥέξας.
τύχοιμ᾽ ἂν ἕκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ᾽ ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσοτίμοιρον, χάριτες δ᾽ ὁμοίως.
κέκληται γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. φαίνει δ᾽ ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ᾽ ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ᾽ ὁ
βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων, γόος ἔνδικος ματεύει.

δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
Ὀρέ. ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός.
σιγᾶθ᾽ ὅπως μὴ πεύσεταί τις ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε,
πρὸς τοὺς κρατοῦντας οὓς ἴδοιμ᾽ ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκιδιπισσήρει φλογός,
οὔτι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν.
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας, ὑφ᾽ ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
ἀποχρηματοῖσι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε.
τίσειν μ᾽ ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δ᾽ αἰνῶν νόσους.
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις.
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶν τ᾽ ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει καὶ διώκεσθαι πόλεως,
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος

ἔνδον μένω, χαρᾷ δὲ μὴ κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ἠλ ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δάκρυτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς ἐμοὶ ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
ζεῦ ζεῦ· θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδὸν δὲ γέννα νιναῖς τοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θῆρα πατρῷα προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν παρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἀρείας μέγαν.

στροβοῦ μὲν, εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν·
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶ δε πέρι γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός
πτέρναι. τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο. εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι·
καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
σύνοιδ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ. ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ ταῤῥα μηχανοῤῥαφῶ.
ἠλ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ. κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἄρ' εἴπερ ἔν γε τοῖς ἴσοις.
ἠλ. ὡς ὄντ' ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυννέπω.
ὀρέ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ σύμμετρον τῷ σῷ κάρα.
σκέψαι μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφήν,

ἠλ ἐχθροῖς γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἤδη καρτιδεῖν ὁμόπτερος.
ἠλ ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν,
χο αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν;
ἠλ μῶν οὖν ὀρέστου κρύφδα δῶρον ἦ τόδε,
χο μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ἠλ καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν.
χο ἔπεμψεν καὶ τὴν κυρίμην χάριν πατρός.
ἠλ οὐχ ἧσσον ἀδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
χο εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσῃ ποδί.
ἠλ κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον.
χολῆς, ἐπαίθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ, δίψιοι πίπτουσί μοι,
σταγόνες ἄφραντοι, δυσχίμου πλημμυρίδος.
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε πῶς γὰρ ἐλπίζω
ἀστῶν τίν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο
ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου,
βροτῶν ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην.
ἀλλ' εὖ σαφηνεῖ τόνδ' ἀπέπτυσα πλόκον.
εἴπερ ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί.
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην

αὐτῇ τε μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρα τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου πάτερ τιμάορον.
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς.
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι, τῶν δ' ἐσθλῶν ἄνω.
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρῳ,
τοιαῖς δ' ἐπ' εὐχαῖς τὰς δ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας,
χο ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον, ὀλυμένῳ δέσποτα,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν,
τ' ἀπότροπον ἄλγος ἀπεύχετον.
κεχυμένων χοᾶν, κλῦε δέ μοι κλῦε
σεβάσω δέσποτα ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός,
ὀτοτοτοτοτοτοῖ. ἰὼ τίς δορυ
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων σκύθυς τάτ' ἐν
χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη, πιπάλλων ἄρης
σχέδια τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
ἔχει μὲν ἤδη, ἀπότου χοὰς πατήρ,
κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε, καὶ κάτω,
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ἠλ λέγοις, ἀνορχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
χο ὁρῶ, τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ἠλ τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης.
χο εὔξυμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ἠλ πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω,
χο οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρετό νιν,

ἠλ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω.
χο. πρῶτον μὲν αὑτὴν χ᾽ ὥς τις αἴγισθον στυγεῖ.
ἠλ. ἐμοί τε κἀσοί τ᾽ ἄρ᾽ ἐπεύξομαι τάδε.
χο. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.
ἠλ. τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῇδε προστιθῶ, στάσει.
χο. μέμνησ᾽ ὀρέστου, κεἰ θυραῖος ἔσθ᾽ ὅμως.
ἠλ. εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
χο. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη.
ἠλ. τί φῶ. δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.
χο. ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινά,
ἠλ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις.
χο. ἁπλῶς τί φράζουσ᾽ ὅστις ἀνταποκτενεῖ,
ἠλ. καὶ ταῦτα μοὔστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα,
χο. πῶς δ᾽ οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
ἠλ. ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοὶ,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, δ᾽ ὀμμάτων πατρῴων ἐπισκόπους.
καὶ γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται.
θρέψασα τ᾽ αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω καλοῦσα, πάτερ ἐποίκτειρόν τ᾽ ἐμέ.
φίλον τ᾽ ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ᾽ ἀντηλλάξατο,
αἴγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγειν ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ᾽ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσι μέγα.
ἐλθεῖν δ᾽ ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ,

βίᾳ φρομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν,
στυγὸς κρατάσῃ δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων.
ματαίοισι δεσπόταν.
τύχαις κρυφαίοις πένθεσι παχνυμένη.
ἠλ δμωαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες.
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοί,
πομποί. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβῳ δὲ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς.
πῶς εὔφρον' εἴπω πῶς κατεύξομαι πατρί.
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν,
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα,
τῶν δ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ.
χέουσα τόν δε πελανὸν ἐν τύμβῳ πατρός,
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος ὡς νόμος βροτοῖς
ἔσ' ἄντι δοῦναι τοῖσι πέμπουσι τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.
ἢ σῖγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα γάποτον χύσιν.
στείχω κάθαρμα θ' ὅς τις ἐκπέμψαις πάλιν.
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.
τῆς δ' ἔστε βουλῆς ὦ φίλαι μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν,
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν εἴ τι τῶν δ' ἔχοις ὑπέρτερον,
χο αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρός.
λέξω, κελεύεις γὰρ τὸν ἐκ φρενὸς λόγον,
ἠλ λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
χο φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

κρίται τῶν δ' ὀνειράτων.
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν,
τοιάνδε χάριν ἄχαριν. ἀπότροπον κακῶν.
ἰὼ γαῖα. μαῖα. μωμένα μιλλεῖ.
δύσθεος γυνά, φοβοῦ μαιδ' ἔπος τόδ' ἐκ βάλλειν.
τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ,
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων,
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
δεσποτῶν θανάτοισι. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον.
ἀπόλεμον τὸ πρίν. δι' ὤτων φρένετε,
δαμίας περαῖνον. νῦν ἀφίσταται φοβεῖ
ταυδέτις τό δ' εὐτυχεῖν. τό δ' ἐν βροτοῖς θεός τε
θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου, μένει χρονίζοντά
χη βρύει
τοὺς δ' ἄκραντας ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.
τι τὰς φόνος πεπηγμένου διαῤῥυδὰν
διαλγὴς ἄτη. διαφέρει. παναλκετὰς νόσου βρύειν.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ οἴγοντι δ' οὔτι νυμφι-
κῶν ἑδωλίων
ἄκος. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ,
βαίνοντες. τὸν χαιρομισῆ φόνον καθαί-
ροντες ἴουσαν ἄτην. ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφὶ
πόλιν.
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων,
πατρῴων δούλιον ἐς ἄγον αἶσαν.
δίκαια καὶ μὴ δίκαια. πρέποντ' ἀρχὰς βίου,

χο. πόθεν ἐπισύτους θεοφόρους τ' ἔχεις. ματαίους δοὶ
τὰ δ' ἐπὶ φόβῳ δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'
θίοις ἐν νόμοις. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ, (ὀρ
κακορρήμονας: κα. ἰὼ γάμοι γάμοι πάριδος ὀλέ-
φίλων. ἰὼ σκαμάνδρου πάτριον ποτόν, (θρεοι-
τότε μὲν, ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.
ι τί χρῆμα λεύσσω. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις.
στείχει γυναικῶν φάρεσι μελαγχίμοις
πρέπουσα. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω.
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον.
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ. τάς δ' ἐπεικάσας τύχω.
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.
οὐδὲν ποτ' ἄλλο, καὶ γὰρ ἠλέκτραν δοκῶ.
ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν, ὦ ζεῦ δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
πυλάδη σταθῶμεν ἐκ ποδῶν ὡς ἂν σαφῶς.
μάθω γυναικῶν, ἥτις ἥδε προστροπή, χ
ι ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει. παρηὶ σφοίνισσα γωγμοῖς.
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλ
πρόστερνοι, στολμοὶ, πέπλων ἀγελάστοις. (γεσι
ξυμφοραῖς πεπληγμένων. τορὸς γὰρ φοῖβος ὀρθό-
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον (θριξ.
πνέων. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα,
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ.
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺ πίτνων.

ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία.
φόνου στάσις δ' ἀκόρεστος γένει, κατολολυξάτω θύ-
ματι λευσίμου.
Χο. ποίαν ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ.
ἐπορθιάζειν οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής.
σταγὼν ἅτε καὶ δορία πτώσιμος. ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
Κα. ἆ ἆ ἰδοὺ ἰδού, ἄπεχε τῆς βοός.
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισι. μελαγκέρωνι λαβοῦσα
μηχανήματι.
τύπτει πίτνει δ' ἐν ὕδρῳ τάχει.
δολοφόνου λέβη τος τύχαν σοι λέγω.
Χο. οὐ κομπάσαι μ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος.
εἶναι. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις,
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν φόβον,
φέρουσι μαθεῖν. Κα. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας.
κακοπότμου τύχαι. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ.
πάθος ἐπεγχέασα. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαι-
ναν ἤγαγες.
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην τί γάρ,
Χο. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος ἀμφὶ δ' αὑτῆς θροεῖς
νόμον ἄνομον οἷά τις ξουθὰ, ἀκόρετος βοᾶς φεῦ.
ταλαίναις φρεσὶν. Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. Κα. ἰὼ ἰὼ λιγείας. ἀηδόνος μόρον.
περιβάλλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' ἀγῶνα κλαυμάτων ἄτερ.
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν ἐν φρενί, κλ. ἄπολ
λον ἄπολλον.
ἀγυιάτ᾽ ἀπόλλων ἐμός. ἆ ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με
πρὸς ποίαν στέγην.
χο πρὸς τὴν ἀτρειδῶν, εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς
ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη. κλ. ἆ ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα. αὐτόφονα
κακὰ καρτάναι.
ἀνδρὸς σφάγιον καὶ πέδον ῥαντήριον.
χο ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι. μαντάει δ᾽ ὧν ἂν εἰρήσῃ φόνον.
κλ μαρτυρίοις γὰρ τοῖσδε πεπείθομαι.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
χο ἦ μὲν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦ· μὴν προφήτας δ᾽ οὔτινας μαστεύομεν,
κλ ἰὼ ποποῖ τί ποτε μήδεται. τί τόδε νέον ἄχθος
μέγ᾽ ἐνδόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. (μέγα,
ἄφερτον φίλοισι. δυσίατον ἀλκά.
δ᾽ ἑκὰς ἀποστατεῖ. χο. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν
μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ᾽ ἔγνων, πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
κλ ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος.
τάχος γὰρ τόδ᾽ ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ᾽ ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα. χο. οὔπω ξυνῆκα. νῦν γὰρ
ἐξ αἰνιγμάτων.
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. κλ. ἒ ἒ πα
παῖ παπαῖ.
τί τόδε φαίνεται. ἦ δίκτυον τί γ᾽ ἀΐδου.

ἀλλ᾽ ἄρκυς

ὑπερθοροῦσα παιδίον ὥπου δίκην.
φαιδρὰς σελήνης πρὸς κιθαιρῶνος λέπας.
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς,
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο.
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.
λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.
ὄρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον.
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει.
φλογὸς μέγαν πώγωνα καὶ σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτω πρωνοῦ ὑπερβάλλειν πρόσω.
φλέγουσαν εἶτ' ἔσκηψεν εἶτ' ἀφίκετο.
ἀραχναῖον αἶπος ἀστυγείτονα σκόπας.
κἄπειτ' ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει στέγος.
πρὶν αἱματηρὸν ἐξ ἀφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψας ἀτιμωθήσομαι.
Χο. ἐγὼ δ' ἐπικτοίρω γὰρ οὐ θυμώσομαι.
ἰδοῦ τάλαινα τόν δ' ἐρήμωσας ὄχον.
ἑκοῦσ' ἀνάγκη τῇδε καὶ νέον ζυγὸν,
Κα. ὀτοτοτοτοῖ, ποποῖ δᾶ. ὤπολλον ὤπολλον,
Χο. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ λοξίου,
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥς τε θρηνητοῦ τυχεῖν. Κα. ὀτοτο
τοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὤπολλον, ὤπολλον. Χο. ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα
τὸν θεὸν καλεῖ.
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Κα. ἄπολ
λον ἄπολλον.
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μό-
λις τὸ δεύτερον.
Χο. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν ἀργεῖοι πόλιν.
κλ. πῶς φῂς πέφευγε τοὔπος ἐξαπιστείας.
ἀγγ. τροίαν ἀχαιῶν οὖσαν ἦ τορῶς λέγω.
κλ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ἀγγ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.
κλ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ,
ἀγγ. ἔστιν τί δ' οὐχὶ μὴ δολώσαντος θεοῦ,
κλ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ἀγγ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
κλ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ἀγγ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας;
κλ. ποίου χρόνου δὲ, καὶ πεπόρθηται πόλις.
ἀγγ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
κλ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος.
ἀγγ. ἥφαιστος ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν, δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν. ἴδη μὲν πρὸς ἑρμαῖον λέπας.
λήμνου. μέγαν δὲ φανὸν, ἐκ νήσου τρίτον.
ἄθωον αἶπος ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη. τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος.
σέλας παραγγείλασα μακίστου σκοπάς.
ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω,
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος.
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' εὐρίπου ῥοὰς
μεταπίου φύλαξι, σημαίνει μολὸν
οἱ δ' ἀντ' ἔλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω.
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη.

πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ.
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην στόματός τε καλλιπρώ-
ρου φυλακᾷ κατασχεῖν. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις.
βίᾳ χαλινῶν τ᾽ ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ᾽ ἐς πέδον χέουσα.
ἔβαν ἕκαστον θυτή ρων ἀπ᾽ ὄμματος βέλει.
φιλοίκτῳ. πρέπουσα θ᾽ ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν.
θέλουσ᾽ ἐπεὶ πολλάκις. πατρὸς κατ᾽ ἀνδρῶνας εὐ-
τραπέζους.
ἔμελθεν ἁγνὰ δ᾽ ἀταύρωτος αὐδᾷ.
πατρὸς φίλου, τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα
φίλως ἐτίμα.
τὰ δ᾽ ἔνθεν, οὔτ᾽ εἶδον, οὔτ᾽ ἐννέπω,
τέχναι δὲ Κάλχαντος, οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν, ἐπιρρέπει
τὸ μέλλον. τὸ δὲ, προκλύειν.
ἐπιγένοιτ᾽ ἂν κλύοις προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ
τορὸν γὰρ ἥξει. σὺν ὀρθὸν αὐταῖς (προστένειν.
πέλοιτο δ᾽ οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρα-
ξις ὡς θέλει τόδ᾽ ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονό-
φρουρον ἕρκος.
ἄγγ ἥκω σεβίζων σὸν Κλυταιμνήστρα κράτος.
δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν.
γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἀρσένου θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων, οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
κλ εὐάγγελος μὲν ὥσπερ ἡ παροιμία
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
ἄγγ πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόθοις ἐν αὐλίδος
πνοαὶ δ' ἀπὸ στρυμόνος μολοῦσαι (τόποις.
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι. βροτῶν ἄλαι.
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς παλιμμήκη χρό-
νον τιθεῖσαι.
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισιν.
μάντις ἔκλαγξε προφέρων, ἄρτεμιν ὥστε χθόνα βάκτροις.
ἐπικρούσαντας ἀτρείδας. δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πειθέσθαι βαρεῖα δ' εἰ
τέκνον δαΐξω δόμων ἄγαλμα. μιαίνων παρ-
θενοσφάγοισιν.
ῥείθροις πατρῴοις χέρας. βωμοῦ πέλας τί τῶν δ'
κακῶν τί πῶς λιπόναυς τε γένωμαι. (ἄνευ.
ξυμμαχίας ἁμαρτών. παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ. περιόργως ἐπιθυμεῖν.
θέμις εὖ γὰρ εἴη. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν.
ἄναγνον ἀνίερον τόθεν. τὸ παντότολμον φρονεῖν
βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις (μετέγνω.
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ, γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποί-
νων πολέμων ἀρωγάν. καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον. ἔθεντο φιλόμα-
χοι βραβῆς
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν. δίκαν χιμαί-
ρας ὕπερθε βωμοῦ.

τούτων αἰτεῖ, ξύμβολα κρᾶναι.
δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν,
ἰήιον δὲ καλέω παιᾶνα μήτινας ἀντὶ πνόους.
δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας ἀπλοίας τεύξη.
σπευδομένα θυσίαν. ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον.
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐδ' εἰσανόρα μίμνει γὰρ
φοβερὰ παλίνορτος. οἰκονόμος δολία.
μνάμων μῆνις τεκνόποινος τοιάδε κάλχας ξὺν
μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαιξεν.
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων. ὁδίων οἴκοις βασιλείοις.
τοῖς δ' ὁμόφρονον. αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ'
εὖ νικάτω
ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- τῷ φίλον κεκλη-
μένῳ.
τοῦτον νιν προσεννέπω. οὐκ ἔχω προσεικάσαι.
πάντ' ἐπισταθμώμενος. πλὴν διὰ εἰ τόδε μάταν.
ἀπὸ φροντίδος ἄχθος. χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν, ἦν μέγας
παμμάχῳ θράσει βρύων. οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριά κτῆρος οἴχεται τυχὼν,
ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἀνθ' ὕπνω πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως. σέλμα σεμνὸν ἡ-
μένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς. νεῶν ἀχαιϊκῶν.
μάντιν οὔτινα ψέγων ἐμπαίοις τύχεσι συμπνέων.
εὖτ' ἀπλοίῳ κενα γεῖβαρωύον τ' ἀχαιϊκὸς λεώς.

ἐλπὶς ἀμαύς· φροντίδ' ἄπληστον.
τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος. αἴσιον ἀνδρῶν.
ἐκτελέων ἔτι γὰρ, θεόθεν καταπνείει.
πειθὼ μολπάν. ἀλκὰν σύμφυτος αἰών.
ὅπως ἀχαιῶν, δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν.
ξύμφρονα ταγὰν. πέμπει σὺν δορὶ δίκας πρά
θούριος ὄρνις, τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. (κτορι.
οἰωνῶν βασιλεὺς, βασιλεῦσι νέων ὁ κελαινὸς
ὅ τ' ἐξόπιν ἀργείας φανέντες ἴκταρ μελάθρων.
χερὸς ἐκδορυπάλκτου. παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν.
βοσκόμενοι λαγίναν. ἐρικύματα φέρματι γέν-
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. (ναν,
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν, δύο
λήμασι δισσοὺς, ἀτρείδας μαχίμους.
ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς.
οὕτω δ' εἶπε τεράζων, χρόνω μὲν ἀγρεῖ,
πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος. πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ.
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. οἷον μή τις ἄτα
θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲς στόμιον μέγα τροίας.
στρατωθὲν οἴκω γὰρ ἔπι, φθόνος ἄρτεμις ἁγνά.
πτανοῖσι κυσὶ πατρὸς. αὐτότοκον πρὸ λόχου.
μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. στυγεῖ δὲ δεῖπνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω. (αἰετῶν
τόσον περ ἄφρων καλὰ
δρόσοισιν ἀέλπτοις μαλερῶν ὄντων.
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά.

πολλὰ παλαίσματα, καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις.
κάμακος θήσων δαναοῖσιν.
τρωσί θ' ὁμοίως ἔστι δ' ὅπη νῦν,
ἐστὶ τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων.
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν.
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες, μίμνομεν ἰσχὺν,
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων. ἐντὸς ἀνάσσων.
ἰσοπρέσβυς ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρα.
τίθι περ γήρως φυλάδος ἤδη.
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς.
στείχει. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.
ὄναρ ἡμερόφατον ἀλαίνει. σὺ δὲ τυνδάρεω
θύγατερ βασίλεια κλυταιμνήστρα.
τὶ χρέος, τί νέον, τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας.
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς.
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων. ὑπάτων χθονίων.
τῶν τ' οὐρανίων. τῶν τ' ἀγοραίων. βωμοὶ δώροις φλέγονται
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης. λαμπὰς ἀνίσχει.
φαρμασσομένη χρήματος ἁγνοῦ.
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις. (τόν.
πελανῷ μυχόθεν βασιλείῳ. τούτων λέξ' ὅτι καὶ δυνα
καὶ θέμις αἰνεῖν, παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης.
ἣ νῦν ἄλθ' ὅτε κακόφρων τελέθει.
τότε δ' ἐκ θυσιῶν, ἄγαν ἀφαίνεις.

αὐνὴν ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις.
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι.
ἐπορθριάζειν εἴπερ ἰλίου πόλις.
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλων πρέπει.
αὐτός τ' ἔγωγε, φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι.
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα.
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι.
σαφέστατ' ἂν λέξειεν ὡς ἑκὼν ἐγὼ,
μαθοῦσιν αὐδῶ. κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
Χο. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ πριάμου. μέγας ἀντίδικος
μενέλαος ἄναξ ἠδ' ἀγαμέμνων,
διθρόνου διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος ἀτρειδῶν,
στόλον ἀργείων, χιλιοναύταν. τῆσδ' ἀπὸ χώρας.
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη.
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις,
ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων. στροφοδινοῦνται.
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. δεμνιοτήρη.
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' ἀΐων ἤτις ἀπόλλων,
ἢ πὰν, ἢ ζεὺς, οἰωνόθροον. γόον ὀξυβόαν.
τῶνδε μετοίκων ὑστερόποινον. πέμπει παραβᾶ-
οὕτω δ' ἀτρέως παῖδας ὁ κρείων (σιν ἐρινύν.
ἐπ' ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
ζεὺς. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς

θ θεοὺς μὲν αἰτῶ, τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν
πόνων.
φρουρᾶς ἐτείας, μῆκος δ᾽ ἣν κοι-
μώμενος.
στέγαις ἀτρειδῶν ἄγκαθεν κυνὸς δίκην.
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν.
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα, καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας· ἐμπρέποντας αἰθέρι,
ἀστέρας, ὅτ᾽ ἂν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν,
καὶ νῦν φυλάσσω· λαμπάδος τὸ σύμβολον.
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ τροίας φάτιν.
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσον τ᾽ ἔχω,
εὐνὴν ὀνείροις, οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ.
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
ὅτ᾽ ἂν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.
κλαίω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ᾽ ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων.
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρὸς,
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν. ἰοὺ ἰού.
ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς.

E διδάχθη τὸ δρᾶμα, ἐπὶ ἄρχοντος. φιλοκλέους. ὀλυμπιάδι, εἰκοστῇ ὀγδόῃ. ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος αἰσχύλος. ἀγαμέμνονι. χοηφόροις. εὐμενίσι.

Γ ρωτεῖ. σατυρικῷ. ἐχορήγει ξενοκλῆς, ἀφιδναῖος.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Φ ύλαξ. χορός. ἄγγελος. κλυταιμνήστρα. ταλθύβιος. κῆρυξ. ἀγαμέμνων. κασάνδρα. αἴγισθος.

Θ εράπων ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος. οὐχὶ ὁ ὑπὸ αἰγίσθου, ταχθεὶς, φύλαξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

ἀ

Γαμέμνων εἰς ἴλιον ἀπιὼν, τῇ κλυταιμνήστρᾳ εἰ πορθήσοι τὸ ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν. ἐπὶ μισθῷ κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν, ἰδὼν, ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ, τῶν πρεσβυτῶν, ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται. οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι μετ' οὐ πολὺ δὲ, καὶ ταλθύβιος παραγίνεται. καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη. ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ κλυταιμνήστρᾳ. κασάνδρα δὲ προμαντεύεται. πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος, θάνατον. καὶ τὴν ἐξ ὀρέστου μητροκτονίαν. καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται. ὡς ἔκπληξιν ἔχον, καὶ οἶκτον ἱκανὸν, ἰδίως δὲ αἰσχύλος τὸν ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ. τὸν δὲ κασάνδρας, σιωπήσας θάνατον. νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν. πεποίηκέ τε αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διισχυριζόμενον, περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ. τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει ἰφιγενείας. τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀρέστου ἐξ ἀτρέως, συμφοραῖς.

ξέρ διαίνου δ' ὄσσε χο. τέγγομαί τοι.
ξέρ βοᾷ νυν ἀντίδουπά μοι χο. οἲ οἲ οἴ.
ξέρ αἰακτὸς ἐς δόμους κίε χο. ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβα
ξέρ ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. (τος
χο ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
ξέρ γοᾶσθ' ἁβροβάται
χο ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβατος.
ξέρ ἢ ἢ ἢ τρισκάλμοισιν.
ἢ ἢ ἢ βάρισιν ὀλλόμενοι.
χο πέμψω τοῖσι δυσθρόοις γόοις.

τί δ' οὐκ ὄλωλε μέγα τὰ περσῶν,
ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
χο ὁρῶ ὁρῶ. ξέρ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν
ἐσπάνισμεθ' ἀρωγῶν χο. ἰαώνων λαὸς οὐ φυγαίμας;
ξέρ ἀγανόριος. κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον,
χο τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ξέρ πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
χο παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
ξέρ καὶ πλέον ἢ παπαῖ
χο δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ
λυπρὰ χαρίσματα δ' ἐχθροῖς.
κάσθενος γ' ἐκολούθη. ξέρ. γυμνός εἰμι προπομπῶν
χο φίλων ἄταισι ποντίαισι
ξέρ δίαινε δίαινε πῆμα. πρὸς δόμους δ' ἴθι.
χο αἲ αἲ αἲ αἲ δύα δύα. ξέρ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι
χο δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. ξέρ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς
χο ὀτοτοτοῖ ὀτοτοῖ ξέρ. βαρεῖα γ' ἅδε συμφορά.
χο οἴ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
ξέρ ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν
χο διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. ξέρ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι
χο μέλλει πάρεστι δέσποτα. ξέρ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
χο ὀτοτοτοτοί. ξέρ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεταί μοι
χο στονόεσσα πλαγά. ξέρ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ
χο ἄνια ἄνια ἄνια. (μύσιον.
ξέρ καί μοι γενείου πέρθεν λευκήρη θρίχα.
χο ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ξέρ ἀῦτει δ' ὀξύ. χο. καὶ τάδε ἔξω.
ξέρ πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
χο ἄνια ἄνια ἄνια.
ξέρ καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
χο ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

τοῦ δὲ σουσάκης ἄναξ ἢ λίλαιος ὠπάτωρ
μέμφθις. θώρυβις καὶ μασίστρης
ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' οἰσταίχμας τάδε σ' ἐπανέρομαι.

ξέρ. ἰὼ ἰώ μοι μοι τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ
ἐ ἒ ἒ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ

χο. ἦ καὶ τὸν περσῶν αὐτὸν σὸν πιστὸν
πάντ' ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν
βατανώχου, παῖ δ' ἄλπιστον τοῦ σησαμάτου·
μεγαβάτα πάρθον τε μέγαν τ' οἰνοβάρην τ'
ἔλιπες ἔλιπες ὢ ὢ δαΐων. πέρσας ἀγαυοῖς
κακὰ πρὸς κακὰ λέγεις.

ξέρ. ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτέρων ὑπομιμνήσκεις
ἄλαστα στυγνὰ πρὸ κακὰ λέγων.
βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ

χο. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν. μάρδων ἀνδρῶν μυ-
ξάνθην. ἄρειον τ' ἀγχάρην (ριόνταρχον
δίαιξίν τ' ἠδ' ἀρσάκην ἱππιάνακτας.
κηγδαγάταν. καὶ λυθίμναν
τόλμον αἰχμῆς ἀκόρεστον.

ξέρ. ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι βεβᾶσι γὰρ οἱ-
βεβᾶσιν, οἱ νώνυμοι. (τοῦ ἀγρόται στρατοῦ

χο. ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ
ἰὼ ἰὼ ἴθετ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄταν

ξέρ. πεπλήγμεθ' οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι.
πεπλήγμεθ' ἄδηλα γὰρ νέα νέα δύα δύα
ἰαόνων ναβατῶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ περσῶν.
πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι

ξέρσᾳ κταμέναν ἅδυ
σάκτορι περσᾶν· ἀδαγβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται
ξέρ. αἲ αἲ κεδνᾶς ἀλκᾶς
χο. ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ γαίας αἰνῶς
αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται
ξέρ. ὅδ' ἐγὼν οἲ οἲ αἰακτὸς μέλεος γέννᾳ
γᾷ τε πατρίᾳ κακὸν ἆρ' ἐγενόμην
χο. πρόφθογγν σοι νόστου, τὰν κακοφάτιδα βοὰν,
κακομέλετον ἰὰν, μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.
ξέρ. ἵετ' αἰανὴν καὶ πανόδυρτον δύσθροαν αὐδὰν
δαίμων γὰρ ὅδ' ἂν μετάτροπος ἐπ' ἐμοὶ
ἥσω τὶ καὶ πανόδυρτον λαοπαθῆ σεβίζων,
ἁλίτυπά τε βάρη, πόλεως γέννας πενθητῆρος.
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρύδακρυν· ἰώνων γὰρ
ἀπηῦρα, ἰώνων νεόφρακτος ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτὰν
ξέρ. οἶ οἶ οἶ βόα καὶ πάντ' ἐκ πάθου.
χο. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, ποῦ δέ σοι παραστάται
οἷος ἦν φαρανδάκης σούσας, πελάγων.
καὶ δοτάμας ἠδ' αἰγαβάτας ψάμμις
σουσισκάνης τ' ἀκβάτανα λιπὼν
ξέρ. ὀλοοὺς ἀπέλιπον τυρίας
ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας· ἐπ' ἀκταῖς σαλαμινῆσι
στυφέλου θανόντας ἐπ' ἀκταῖς
χο. οἶ οἶ οἶ ποῦ σοι φαρνοῦχος
ἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς ποῦ δὲ σευβάλκις ἢ λιλαίατας

κατὰ χέρσον ἐληλάμεναι περὶ πύργον·
τὸ δ' ἄνακτος ἄϊον ἕλλας ἀμφὶ πόρον
πλατὺν ἐχόμεναι. μυχίατε προποντὶς
καὶ στόμα πόντου, νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν'
ἅλιον περίκλυσοι. τᾶδε γᾶ προσήμεναι.
οἷα λέσβος ἐλαιόφυτός τε σάμος
χίος ἠδὲ πάρος νάξος μύκονις
τήνῳ τε συνάπτουσ' ἄνδρος ἀγχιγείτων·
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους
λῆμνον ἰκάρου θ' ἕδος, καὶ ῥόδον, ἠδὲ κνίδον
κυπρίας τε πόλεις πάφον ἠδὲ σόλους
σαλαμῖνά τε τῆς νῦν ματρόπολις
τῶνδ' αἰτία στεναγμάτων
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον,
ἰόνιον πολυάνδρους ἑλλήνων ἐκράτυνε·
σφετέραις φρεσίν. ἀκάματον δὲ παρῆν,
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων, παμμίκτων τ'
ἐπικούρων νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα.
τάδ' ἦν ἂν φέρομεν πολέμοισι δαμαθέντες
μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισι.

ξέρ. ἰὼ δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρήσας
ἀτεκμαρτοτάτης. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων
ἐνέβη περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων.
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη, τήνδ'
ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν· εἴθ' ὤφελε ζεῦ
κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν οἰχομένων, θανάτου
κατὰ μοῖρα καλύψαι

χο. ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς καὶ περσονόμου
τιμῆς μεγάλης κόσμου τ' ἀνδρῶν οὓς νῦν δαίμων
ἀπέκειρε· γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν

ξέρσα

στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνειν λόγοις
μόνης γὰρ οἶδα σου κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβυς χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχὴν διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.
ω ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
χο ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι.
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
ἀτ ὦ δαῖμον ὥς με πολλὰ εἰσέρχεται κακῶν
ἄλγη μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι.
ἐσθημάτων κλύουσα ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων.
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσωμαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτα τ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
χο ὦ πόποι ἦ μεγάλης ἀγαθᾶς τε
πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.
εὖτ' ὁ γηραιὸς πανταρκὴς ἀκάκης ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος δαρεῖος, ἆρχε χώρας
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀποφαινόμεσθ' ἠδὲ νόμιμα
τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
εὖ πράσσοντας ἆγον ἐς οἴκους
ὅσσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον.
οὐ διαβὰς ἅλυος ποταμοῦ, οὐδ'
ἀφεστίας συθεὶς, οἷαι στρυμονίου
πελάγους ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
θρηϊκίων ἐπαύλων. λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ

ἄρδει φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων.
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη.
ᾐδοῦντο συλᾶν, οὐδ' ἐπιμπράναι νεώς.
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων ἱδρύματα.
πρόριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς πράσσοντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γᾷ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο.
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν.
» ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα δεῖ φρονεῖν.
» ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
» Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
» φρονημάτων ἔπεστιν εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι.
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον, ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί, πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι

ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις.
ξὺν ἀνδράσι φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ μάρφις, ἕβδομος τ' ἀρταφρένης
κἀγὼ δ' ἔκυρσα πάλλου τοῦπερ ἤθελον.
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ὢν νέα φρονεῖ
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φάνημεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
Χο. τί οὖν ἄναξ δαρεῖε ποῖ καταστρέφεις.
λόγων τελευτὴν πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα περσικὸς λαός
Δα. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν ἑλλήνων τόπον.
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
Χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ
Δα. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόμπους ἄγαν.
Χο. ἀλλ' εὐσταλῆ τε λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.
Δα. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
Χο. πῶς εἶπας οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν ἕλλης πορθμὸν εὐρώπης ἄπο.
Δα. παῦροι γε πολλῶν εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τανῦν πεπραγμένα.
βλέψαντα, συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστι, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσι πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον ἀσωπὸς ῥοαῖς

ἤλπιζε σχήσειν ῥέοντα βόσπορον ῥόον θεοῦ.
καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσε πολλῷ στρατῷ.
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ' οὐκ ἀβουλίᾳ
καὶ ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμὸν δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόρος.
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
Ατ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσι διδάσκεται
θούριος ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ τὸν δ' ἀνανδρία ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσε κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' ἑλλάδα.
Δα. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον ἀεὶ μνηστὸν οἷον οὐδέπω.
τὸ δ' ἄστυ σούσων ἐξεκένωσε πεσόν.
ἐξ ὅτε τιμὴν ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν
ἓν ἄνδρα πάσης ἀσίδος μηλοτρόφου.
ταγεῖν ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἤνυσεν ἔργον.
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ κῦρος εὐδαίμων ἀνήρ.
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
λυδῶν δὲ λαὸν καὶ φρυγῶν ἐκτήσατο.
ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασε βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ μάρδος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρας.
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι. τὸν δὲ σὺν δόλῳ,

ἄτ ὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.
δα τίς δ' ὑμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
ἄτ θούριος ξέρξης κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
δα πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας.
ἄτ ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάτοιν.
δα πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσε περᾶν.
ἄτ μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
δα καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν.
ἄτ ὧδ' ἔχει, γνώμης δὲ τούτις δαιμόνων συνήψατο.
δα φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ἄτ ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσε κακόν.
δα καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε.
ἄτ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
δα ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.
ἄτ πρὸς τάδ' ὡς σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρία στένει.
δα ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ἄτ βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
δα ὦ μέλεος. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ἄτ μονάδα δὲ ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα.
δα πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ ἔστιν τίς σωτηρία;
ἄτ ἄσμεναν μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν
δα καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε τοῦτ' ἐτήτυμον
ἄτ ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τούτῳ δ' οὐκ ἔνι στάσις.
δα φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις ἐς παῖδ' ἐμὸν
ζεὺς ἐπέσκηψε τελευτὴν θεσφάτων, ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ τε χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεοὺς
» ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς χ' ὡ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσε νέῳ θράσει.
ὅς τις ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν

ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον.
ἄλλως τε πάντως χ' οἱ καταχθόνιοι θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν, ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστι πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν.

χο σέβομαι μὲν προσιδέσθαι
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

δα ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος
μή τι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

χο δείομαι μὲν χαρίσασθαι.
δείομαι δ' ἀντία φάσθαι
λέξας δύσλεκτα φίλοισι.

δα ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύνευν' εὐγενὲς γύναι.
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄντοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς ὁ μάσσων βίος ἢν ταθῇ πρόσω
ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχῆ πότμον,
ὃς ἕως ἔλευσσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες.
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ
διαπεπόρθηται τὰ τῶν περσῶν πράγμαθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν

δα τίνι τρόπῳ λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

θεὸν πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω
περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν ἦ φίλος.
ἦ φίλος ἀνήρ, ἦ φίλος ὄχθος ταφοῦ.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη
ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς
ἀνίει δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαριάν, ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις.
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο πέρσαις, θεομήστωρ.
δ' ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει ἠέ.
βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι ἱκοῦ
ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων
βάσκε πάτερ ἄκακε δαρειὰν οἶ
ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη
δέσποτα δεσπότου φάνηθι
στυγία γάρ τις ἐπαχλὺς πεπόταται
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ἀπόλωλε.
βάσκε πάτερ ἄκακε δαρειὰν οἶ αἶ αἶ αἶ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν
τί τάδε δυνάστα δυνάστα
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιεν δ' ἁμαρτία
πάσᾳ γᾷ τᾷδε, ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες

Δα. ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
πέρσαι γεραιοὶ τίνα πόλις πονεῖ πόνον
στένει κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.

φέρουσ᾽ ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.
βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.
τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαὲς μέλι
λιβάσιν· ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο,
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.
τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φίλοισι θαλλούσης βίον,
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ᾽ ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖσθε, τόνδε δαίμονα.
δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ᾽ ἐγώ.
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
Χο. βασίλεια γύναι πρέσβυς πέρσαις·
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς
ἡμεῖς δ᾽ ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ
γῆ τε, καὶ ἑρμῆ βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων
πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος.
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴπη.
ἦ ῥ᾽ ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναιόλ᾽ αἰ-
ανῆ δύς θροαβάγματα,
παντάλαιν᾽ ἄχη διαβοάσω
νέρθεν ἆρα κλύει μου.
ἀλλὰ σύ μοι γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων δαίμονα μεγαλαυχῆ
ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽ ἐκ δόμων, περσᾶν σουσιγενῆ

ἀμβόησον οὐράνι' ἄχη ὀά.
τεῖνε δὲ δυσβαύκτον βοάτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναμπτόμενοι ἁλὶ δεινᾷ φεῦ.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων ἠέ.
παίδων τᾶς ἀμιάντου ὀά.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς.
τοκῆες δ' ἄπαιδες ἔρρανται
δαιμόνι' ἄχη ὀά ὀδυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν ἀσίαν δὴν
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται οὐκέτι
δασμοφοροῦσι δεσποσύνῃσιν ἀνάγκαις.
οὔτ' ἐς γᾶν προσπίτνοντες
ἄρξονται, βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχύς
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκῆς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα. αἴαντος περικλύστα
νᾶσος, ἔχει τὰ περσῶν.
ἄτ φίλοι κακῶν μὲν, ὥς τις ἔμπορος κυρεῖ.
ἐπίσταται βροτοῖσιν, ὡς ὅταν κλύδων,
κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ. πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα.
ἐν ὄμμασι τ' ἀνταῖα, φαίνεται θεῶν.
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν.
ἔστειλα τῷ παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς

πένθει στυγνῷ κατέκρυψας
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διὰ μυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους τέγγουσ' ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρογόοι περσίδες ἀνδρῶν.
ποθέουσαι ἰδεῖν ἄρτι συζυγίαν.
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει.
γαῖ' ἀσίας ἐκκενουμένα.
ξέρξης μὲν γὰρ ἄγαγε ποποῖ.
ξέρξης δ' ἀπώλεσε τοτοῖ.
ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέασε δυσφρόνως.
βαρίδεσσι ποντίαις, τίποτε δαρεῖος μὲν οὕτω
τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολίταις
σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. πεζούς τε καὶ θαλασσίους
αἱ δ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ.
νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ.
νᾶες πανολεθρίῃσιν ἐμβολαῖς
διὰ δ' ἰαόνων χέρας· τυτθὰ δ' ἐκ φυγεῖν.
ἄνακτ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν θρήκης ἀμπεδιήρεις
δυσχειμέρους τε κελεύθους.
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι φεῦ.
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην ἠὲ
ἀκτὰς ἀμφὶ κυχρείας, ὀᾶ
στένε καὶ δακνάζου βαρὺ δ'

πίπτον τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅς τις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξε βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας
θρήκην περάσαντες, μόλις πολλῷ πόνῳ.
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. ὡς στένειν πόλιν
περσῶν ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονὸς
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων,
κακῶν· ἃ πέρσαις ἐγκατέσκηψε θεός.
χο ὦ δυσπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου, παντὶ περσικῷ γένει.
ατ αἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖ τ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσε φάτις
ὑμῶν θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.
ἔπειτα γῇ τε, καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπεξειργασμένοις
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖς τὰ πιστὰ φέρειν βουλεύματα.
καὶ παῖδ' ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους
μή καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν.
χο ὦ ζεῦ βασιλεῦ, νῦν περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατάνων

ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
σὺ δ' εἰπὲ νηῶν, αἳ πεφεύγασι μόρον.
ποῦ τάσδ' ἔλιπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς.
ἀγγ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὖρον, οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν, ἔς τε φωκέων χθόνα.
καὶ δωρίδ' αἶαν, μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαιίδος πέδον
καὶ θεσσαλῶν πόλις μ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ', ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' ἀξίου πόρον.
βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, πάγγαιόν τ' ὄρος.
ἠδωνίδ' αἶαν, νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς,
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσι δὲ πᾶν
ῥέεθρον στρυμόνος ἁγνοῦ θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' εὔχετο.
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε, προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.

ποίῳ μόρῳ τούσδε φῂς ὀλωλέναι.

ἀγ. νῆσος τίς ἐστι πρόσθεν σαλαμῖνος τόπων
βαιὰ δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο
κτείνοιεν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατόν.
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐν ἁλίων πόρων.
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος ἕλλησι μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον, ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὡς τ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο, πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο τοξικῆς δ' ἀπὸ
θώμιγγος, ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεωκοποῦσι, δυστήνων μέλη.
ἕως ἁπάντων ἐξ ἀπέφθειραν βίον.
ξέρξης δ' ἀνώμωξε κακῶν ὁρῶν βάθος.
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός.
ῥήξας δὲ πέπλους κ' ἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ, τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθεν συμφορὰν πάρα στένειν.

ἀτ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
πέρσας. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσε.

παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.
ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν· θάλασσαν δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν.
ναυαγίων πλήθουσαν καὶ φόνου βροτῶν
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν, χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασί τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγορόιην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαι μέσοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι μὴ δ' ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.
ἄτ αἰ αἰ κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγε μέγα.
πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ἀγ εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.
ὡς τοῖς δὲ καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
ἄτ καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆς δέ τ' ἐχθίων τύχη.
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατοῦ,
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν εἰς τὰ μάσσονα.
ἀγ περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοισ' ἀεὶ
τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ἄτ οἲ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς φίλοι.

ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γῆν ἀφεγγὴς ἰδεῖν
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ἀφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν, οὐ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ
παιᾶν ἐφύμνουν σεμνὸν ἕλληνες τότε.
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν. ὦ παῖδες ἑλλήνων ἴτε.
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς ἑλληνικὴ
ναῦς. κἀποθραύει πάντα φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνε δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε.
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας
ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασιν
νεῶν ἐπενθορῶντες ἄλλος ἄλλοσε.
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον.
πᾶσι προσφωνεῖ τόνδε ναυάρχαις λόγον.
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.
τάξαι νεῶν στίφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν.
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους.
ἄλλας δὲ κύκλῳ νήσων αἴαντος πέριξ.
ὡς εἰ μόρον φεύξοιαθ' ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε. κάρθ' ὑπ' ἐκ θύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναύτης τ' ἀνὴρ
τροποῦ τοκώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ,
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάνυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.
ναῶν ἄνακτες, πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει· κοὐ μάλ' ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.

ἐπεί γε

συέννεσις τι πρῶτος ἐς εὐψυχίαν.
κιλίκων ἄπαρχος εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶν δ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ἄτ αἰαῖ κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
αἴσχη τε πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι ταῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.
πόσον δὴ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων.
ὥστ' ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι.
μάχην συνάψαι ναΐησιν ἐμβολαῖς.
ἄγ πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρων
ναυσὶ κρατῆσαι· καὶ γὰρ ἕλλησι μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς, ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν δεκὰς δ' ἦν τῶν δὲ χωρὶς ἔκκριτος.
ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει.
ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτά θ' ὧδ' ἔχει λόγος
μέσοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ.
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορόπῳ τύχῃ.
ἄτ θεοὶ πόλιν σώζουσι παλλάδος θεᾶς.
ἄγ ἔτ' ἄρ' ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν, ἀσφαλές.
ἄτ ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς, τίς ἦν φράσον.
τίνες κατῆρξαν πότερον ἕλληνες μάχης.
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ἄγ ἦρξε μὲν ὦ δέσποινα τοῦ παντὸς κακοῦ,
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ ἕλλην ἐξ ἀθηναίων στρατοῦ.

τίς οὐ τέθνηκεν; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν.
τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ.
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ἄγ. ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε, καὶ φάος βλέπει.
ἄτ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασι φάος μέγα.
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου..
ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιληνιῶν.
χ' ὡ χιλίαρχος δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγενής.
θαλασσόπληκτον νῆσον αἴαντος πολεῖ.
λίλαιος ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμονα,
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,
πηγαῖς τε νείλου, γειτόνων αἰγυπτίου,
ἀρκτεὺς, ἀδεύης· καὶ φρεσέβης τρίτος,
καὶ φαρνοῦχος οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.
χρυσεὺς μάταλος μυριόνταρχος θανὼν
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
πυρὰν ξαπλυθεῖ δάσκιον γενάδα.
ἔτεγγ' ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
καὶ μέγος ἄρραβος. ἀρτάμης τε βάκτριος.
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
ἄμιστρις ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν· ὅτ' ἐσθλὸς ἀριόμαρδος σάρδεσι
πένθος παρασχὼν· σεισάρης, ὁ μύσιος
θάρυβις τε πεντήκοντα, πεντάκις νεῶν
ταγός· γένος λυρναῖος εὐειδὴς ἀνήρ.
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.

ἄτ οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.
δα τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
ἄτ θούριος ξέρξης κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
δα πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας
ἄτ ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάτων.
δα πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσε περᾶν.
ἄτ μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
δα καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν.
ἄτ ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων συνήψατο.
δα φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ἄτ ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσε κακόν.
δα καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε.
ἄτ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
δα ὧδε παμπήδην δὲ πᾶς στρατὸς κατέφθαρται δορί.
ἄτ πρὸς τάδ' ὡς σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
δα ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ἄτ βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
δα ὦ μέλεος· οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ἄτ μονάδα δὲ ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα.
δα πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶ ἔστιν τίς σωτηρία;
ἄτ ἄσμεναν μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν
δα καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε τοῦτ' ἐτήτυμον
ἄτ ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τούτῳ δ' οὐκ ἔνι στάσις.
δα φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις ἐς παῖδ' ἐμὸν
ζεὺς ἐπέσκηψε τελευτὴν θεσφάτων, ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεοὺς
» ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χ' ὡ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσε νέῳ θράσει.
ὅς τις ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν

ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ' ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον.
ἄλλως τε πάντως χ' οἱ καταχθόνιοι θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν, ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐν δυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί δὴ πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν.
Χο. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
Δα. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος
μή τι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
Χο. δέομαι μὲν χαρίσασθαι.
δέομαι δ' ἀντία φάσθαι.
λέξας δύσλεκτα φίλοισι.
Δα. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι.
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄντοι πήματ' ἀντύχοι βροτοῖς
πολλὰ μὲν ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς ὁ μάσσων βίος ἢν ταθῇ πρόσω.
ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὃς ἕως ἔλευσσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες.
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ
διαπεπόρθηται τὰ περσῶν πράγμαθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν
Δα. τίνι τρόπῳ λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ἀμβόασον οὐράνι᾽ ἄχη δα.
τεῖνε δὲ δυσβάυκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναμπτόμενοι ἁλὶ δεινᾷ φεῦ.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων ἠέ.
παίδων τᾶς ἀμιάντου δα.
πενθεῖ δ᾽ ἄνδρα δόμος στερηθείς.
τοκῆες δ᾽ ἄπαιδες ἔρρανται
δαιμόνι᾽ ἄχη δα ὀδυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος τοὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν ἀσίαν δὴν
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται οὐκέτι
δασμοφοροῦσι δεσποσύνῃσιν ἀνάγκαις.
οὐτ᾽ ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται, βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχύς
οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουρα. αἴαντος περικλύστα
νᾶσος, ἔχει τὰ περσῶν.
ἄτ φίλοι κακῶν μὲν, ὥς τις ἔμπορος κυρεῖ.
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῇ. πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα.
ἐν ὄμμασι τἀνταῖα, φαίνεται θεῶν.
βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν.
ἔστειλα τοῦ παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς

πένθει στυγερῷ κατέκρυψας
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διὰ μυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους τέγγουσ' ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρογόοι περσίδες ἀνδρῶν.
ποθέουσαι ἰδεῖν ἄρτι συζυγίαν.
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει.
γαῖ' ἀσίας ἐκκενουμένα.
ξέρξης μὲν γὰρ ἄγαγε ποποῖ.
ξέρξης δ' ἀπώλεσε ὀ τοῖ.
ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως.
βαρίδεσσι ποντίαις, τίποτε δαρεῖος μὲν οὕτω
τότ' ἀβλαβὴς. ἐπῆν τόξαρχος πολίταις
σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. πεζούς τε καὶ θαλασσίους
αἱ δ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ.
νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ.
νᾶες πανολεθρίῃσιν ἐμβολαῖς
διὰ δ' ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν-
ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν θρήκης ἀμπεδιήρεις
δυσχειμέρους τε κελεύθους.
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι φεῦ.
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην ἠὲ
ἀκτὰς ἀμφὶ κυχρείας, ὀᾶ
στένε καὶ δακνάζου βαρὺ δ'

πίπτον τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅς τις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξε βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας
θρήκην περάσαντες, μόλις πολλῷ πόνῳ.
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. ὡς στένειν πόλιν
περσῶν ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων,
κακῶν ἃ πέρσαις ἐγκατέσκηψε θεός.

χο ὦ δυσπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου, παντὶ περσικῷ γένει.

ἄτ αἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖ τ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσε φάτις
ὑμῶν θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.
ἔπειτα γῇ τε, καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπεξειργασμένως
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν ἔτι δὴ λῷον πέλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖς τὰ πιστὰ φέρειν βουλεύματα.
καὶ παῖδ' ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους
μή κ' ἔτι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

χο ὦ ζεῦ βασιλεῦ, νῦν περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατάνων

ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
σὺ δ' εἰπὲ νεῶν, αἳ πεφεύγασι μόρον.
ποῦ τάσδ' ἔλιπες' οἶσθα σημῆναι τορῶς.
ἀγγ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην.
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν, ἔς τε φωκέων χθόνα.
καὶ δωρίδ' αἶαν μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαιΐδος πέδον
καὶ θεσσαλῶν πόλεις μ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ', ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψει τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' ἀξίου πόρον.
βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, πάγγαιόν τ' ὄρος.
ἠδωνῖδ' αἶαν, νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς,
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσι δὲ πᾶν
ῥέεθρον στρυμόνος ἁγνοῦ θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε, προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.

ποίῳ μόρῳ τούς δὲ φὴς ὀλωλέναι.
ἀγ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθεν σαλαμῖνος τόπων
βαιὰ δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ᾽, ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο
κτείνειαν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατόν.
φίλους δ᾽ ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων.
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος ἕλλησι μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον, ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ᾽ ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο, πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
πέτρῃσιν ἠράσσοντο τοξικῆς δ᾽ ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεωκοποῦσι, δυστήνων μέλη.
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
ξέρξης δ᾽ ἀνῴμωξε κακῶν ὁρῶν βάθος.
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός.
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἵησ᾽ ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ, τοιάν δέ σοι
πρὸς τῇ πάροιθεν συμφορὰν πάρα στένειν.
ἀτ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ᾽ ἔψευσας φρενῶν
πέρσας. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσε.

παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.
ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν.
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν, χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασί τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰς δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαι μίσοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι μὴ δ' ἂν ἡμέρα μιᾷ
πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤ. αἲ αἲ κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγε μέγα.
πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.
ὡς τοῖς δε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆς δ' ἔτ' ἐχθίων τύχη.
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῷ,
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓ. περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.
ψυχήν τ' ἄριστοι καὶ εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. οἲ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς φίλοι.

ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γῆν ἀφεγγὴς ἰδεῖν
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ἀφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν, οὐ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν ἕλληνες τότε.
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· ὦ παῖδες ἑλλήνων ἴτε.
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε· κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνε δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν οὖν ῥεῦμα περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν,
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε.
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας
ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασιν
νεῶν ἐπενθορῶντες ἄλλος ἄλλοσε.
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον.
πᾶσι προσφωνεῖ τόνδε ναυάρχαις λόγον
εὖτ᾽ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν.
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους.
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον αἴαντος πέριξ.
ὡς εἰ μόρον φεύξοιαθ᾽ ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ;
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε. κάρθ᾽ ὑπ᾽ εὐθύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ᾽ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναύτης τ᾽ ἀνὴρ
τροποῦ τοκώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ,
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ᾽ ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
πλέουσι δ᾽, ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.
ναῶν ἄνακτες, πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει· κοὐ μάλ᾽ ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.

ἐπεί γε

σωυέσις τε πρῶτος ἐς εὐψυχίαν.
ἀκιλίκων ἄπαρχος εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶν δ᾽ ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ᾽ ὀλίγ᾽ ἀπαγγέλλω κακά.
ἄτ αἲ αἲ κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
αἴσχη τε πέρσαις καὶ λυγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ᾽ ἀναστρέψας πάλιν.
πόσον δὴ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων.
ὥστ᾽ ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι.
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ἄγ πλήθους μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι βαρβάρων
ναυσὶ κρατῆσαι· καὶ γὰρ ἕλλησι μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς, ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν δεκὰς δ᾽ ἦν τῶν δὲ χωρὶς ἔκκριτος.
ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ᾽ ὑπέρκομποι τάχει.
ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτὰ δ᾽ ὧδ᾽ ἔχει λόγος
μέσοι δοκοῦμεν τῇδε λεφθῆναι μάχῃ.
ἀλλ᾽ ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατόν.
τάλαντα. βρίσας ὐκ ἰσορόπῳ. τύχῃ.
ἄτ θεοὶ πόλιν σώζουσι παλλάδος θεᾶς
ἄγ ἔς᾽ ἀρ᾽ ἀθηνῶν ἔς᾽ ἀπόρθητος πόλις.
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν, ἀσφαλές.
ἄτ ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς, τίς ἦν φράσον.
τίνες κατῆρξαν πότερον ἕλληνες μάχης.
ἢ παῖς ἐμὸς πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ἄγ ἦρξε μὲν ὦ δέσποινα τοῦ παντὸς κακοῦ,
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ ἕλλην ἐξ ἀθηναίων στρατοῦ.

τίς οὐ τέθνηκεν; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν.
τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ.
ταχθεὶς, ἄναν δροντάξιν ἠρήμου θανών.
ἄγ ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε, καὶ φάος βλέπει.
ἄτ ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασι φάος μέγα.
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγενής.
θαλασσόπληκτον νῆσον αἴαντος πολεῖ.
λίλαιος ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμονα,
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,
πηγαῖς τε νείλου, γειτόνων αἰγυπτίου,
ἀρκτεὺς, ἀδεύης, καὶ φρεσσεύης τρίτος,
καὶ φαρνοῦχος οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.
χρυσεὺς μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.
ἔτεγγ' ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
καὶ μάγος ἄρραβος, ἀρτάμης τε βάκτριος.
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
ἄμιστρις ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν· ὅ τ' ἐσθλὸς ἀριόμαρδος σάρδεσι
πένθος παρασχὼν σεισάμης, ὁ μύσιος
θάρυβις τε πεντήκοντα, πεντάκις νεῶν
ταγός· γένος λυρναῖος εὐειδὴς ἀνήρ.
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.

καὐτός δ᾽ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
χο ἦ μακροβίοτος ὅδε γέτις αἰὼν ἐφάνθη.
γεραιοῖς ἀκούειν τόδε πῆμ᾽ ἄελπτον.
ἄγγ καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων
πέρσαι, φράσαιμ᾽ ἂν οἷ᾽ ἐπορσύνθη κακά.
χο ὀτοτοτοῖ μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γῆς ἀπ᾽ ἀσίδος ἦλθ᾽ ἐπ᾽ αἶαν.
δίαν ἑλλάδα χώραν
ἀγ πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων.
σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
χο ὀτοτοτοῖ φίλων ἁλίδονα σώματα
πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν
ἀγ οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ᾽ ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς
χο ἴυζε ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαις
δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεαν, αἲ αἲ στρατοῦ φθαρέντος.
ἀγ ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα σαλαμῖνος κλύειν.
φεῦ τῶν ἀθηνῶν, ὡς στένω μεμνημένος.
στυγναὶ δ᾽ ἀθᾶναι δαΐοις μεμνῆσθαί τοι πάρα.
ὡς πολλὰς περσίδων μάταν.
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ᾽ ἀνάνδρους
ἄτ σιγῶ πάλαι δύστηνος. ἐκπεπληγμένη.
κακοῖς. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά.
τὸ μὴ τελέξαι, μήτ᾽ ἐρωτῆσαι πάθη.
» ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
» θεῶν διδόντων. πᾶν δ᾽ ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως.

εὖτ' ἂν ἐς οἴκους μόλωμεν, μετὰ δ' ἓν μαθεῖν θέλω.
ὦ φίλοι ποῦ τὰς ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.
χο τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
ατ ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς, τὴν δὲ θηράσαι πόλιν.
χο πᾶσα γένοιτ' ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ατ ὧδε τίς πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ.
χο καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ μήδους κακά.
ατ καὶ τί πρὸς τούτοις πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις,
χο ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός.
ατ πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερσὶν αὐτοῖς πρέπει.
χο οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σαγαί.
ατ τίς δὲ ποιμάντωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ·
χο οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
ατ πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας.
χο ὥς τε δαρείου πολλοῦ τε, καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ατ δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τε κοῦσι φροντίσαι.
χο ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς περσικὸν πρέπει μαθεῖν.
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.
ἀγ ὦ γῆς ἁπάσης ἀσιάτιδος πολίσματα.
ὦ περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν.
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ δὲ περσῶν ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος πέρσαι.
πέρσαι, στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ἄνια, ἄνια, κακὰ λυπηρὰ, λυπηρά.
νεόκοτα, καὶ δάϊα. αἶ αἶ
διαίνεσθαι πέρσαι τὸ δ' ἄχος κλύοντες
ἀγ ὡς πάντ' ἐστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.

ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι,
θέλουσα θῦσαι, πέλανον ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν,
φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην φίλοι.
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα.
τίλλοντ', ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο, ἢ πτήξας, δέμας
τῷ κίρκῳ τύπτεσθαι παρεῖχε.
ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἐς ἰδεῖν.
ὑμῖν δ' ἀκούειν, εὖ γὰρ ἴστε παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
Χο. οὔσε βουλόμεσθα μάτερ οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴτι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.
τὰ γαθά τ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε, καὶ τέκνοις σέθεν.
καὶ πόλει. φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοάς.
γῆ τε, καὶ φθιτοῖς χέασθαι, πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅν περ φὴς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην.
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦ σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι, πρευμενῶς παρῄνεσα.
ὧ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι
Ατ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,
παιδὶ, καὶ δόμοις, τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι.
πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθεν φίλοις.

πρὸς δέ μοι γίνεσθε πέρσαι, γηραλέαπι σώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
Χο. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι,
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ,
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
Ατ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν.
ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὥς τις πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε.
ἡ μὲν πέπλοισι περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν.
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ, πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τίν' ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἀλλήλαιν, παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν,
κατεῖχε, καὶ πραΰνεν, ἅρμασι δ' ὕπο,
ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι, χ' ἡ μὲν, τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.
ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.
ἡ δ' ἐσφάδαζε. καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρου
διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται.
δαρεῖος οἰκτείρων σφε, τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.

φροντίδα κεδνὴν, καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει.
πῶς ἄρα πράσσει ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτρον.
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ, νικῶν,
ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φῶς ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως.
βασίλεια δ' ἐμὴ προσπιτνῶ
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Χο. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα περσίδων ὑπερτάτη
μῆτερ ἡ ξέρξου γηραιὰ, χαῖρε δαρείου γύναι
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα περσῶν, θεοῦ δὲ μήτηρ ἔφυς.
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ

Ατ. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω
χρυσεοστόλμους δόμους. καὶ τὸ δαρείου τε
κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.
ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον.
οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος
φίλοι. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας
ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. ὃν δαρεῖος ἦρεν.
οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος ἐστὶν ἐν φρεσίν.
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν.
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτος γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου

βροτὸν ἐς ἀρκύστατα, πόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησε τὸ παλαιόν.
ἐπέσκηψε δὲ πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱπποχάρμας τε κλόνους.
πόλεων δ' ἀναστάσεις.
ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης
πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ.
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, πίσυνοι
λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται
φόβῳ ὀᾶ περσικοῦ στρατεύματος.
τοῦ δὲ μὴ πόλις πύθηται
κένανδρον μέγ' ἄστυ σουσίδος.
καὶ τὸ κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται.
ὀᾶ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
μελισσᾶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας.
ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν
αἴας λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ,
πίμπλαται δακρύμασι.
περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
ἑκάστη πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμητάεντα
θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα,
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,

ἃς περὶ πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ.
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον,
τείνοντα χρόνον, τρομέονται.
πεπέρακε μὲν, ὁ περσέπτολις ἤδη.
βασίλειος στρατὸς, εἰς ἀντίπορον
γείτονα χώραν λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
ἀθαμαντίδος ἕλλης πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.
διχόθεν· πεζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσης.
ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέταις,
χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
φονίου δέργμα δράκοντος.
πολύχειρ, καὶ πολυναύτης
ἀσύριον θ' ἅμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλυτοῖς ἀνδράσι.
τοξόδαμνον ἄρην, δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ὀχυροῖς ἕρκεσιν
εἴργειν, ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρωντε λαός
„ δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
„ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος
εὐπετέος ἀνάσσων, φιλόφρων γὰρ
σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει,

ἀρτεμβάρης θ᾽ ἱππιοχάρμης, καὶ μασίστρης
ὅτε τοξοδάμας ἐσθλὸς, ἰμαῖος·
φαρανδάκης θ᾽ ἵππων ἐλατὴρ θ᾽ σωσθάνης
ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας, καὶ πολυθρέμμων
νεῖλος ἔπεμψε σουσισκάνης
πηγαστάγων αἰγυπτογενὴς
ὅτε τῆς ἱερᾶς μέμφιδος ἄρχων,
μέγας ἀρσάμης, τάς τ᾽ ὠγυγίας
θήβας ἐφέπων ἀριόμαρδος
καὶ ἑλλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθος τ᾽ ἀνάριθμοι
ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕπονται λυδῶν
ὄχλος· οἵτ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς,
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς, μητραγαθὴς
ἀρκτεύς τ᾽ ἀγαθὸς βασιλεῖς δίοποι·
καὶ πολύχρυσοι σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι·
δίρρυμά τε, καὶ τρίρρυμα τέλη
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλειον ἑλλάδι·
στεῦνται δ᾽ ἱεροῦ τμώλου πελάται
μάρδων. θάρυβις λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ μυσοὶ, βαβυλὼν
δ᾽ ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει· σύρδην ναῶν τ᾽ ἐπόχους·
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ᾽ ἔθνος, ἐκ πάσης
ἀσίας ἕπεται προπομπαῖς.
δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
τοιόνδ᾽ ἄνθος περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν

ἀδ μὲν περσῶν τῶν οἰχο-
μένων
ἑλλάδ' ἐς αἶαν πίστα κα-
λεῖται.
καὶ τῶν ἀφνεῶν, καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς δαρείου υἱὸς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσοπολεῖται θυμὸς
ἔσωθεν. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς.
ᾤχωκε. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ περσῶν ἀφικνεῖται. οἵτε τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατά-(νων
καὶ τὸ παλαιὸν κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες
οἷος ἀμνήστρης, ἠδ' ἀρταφρένης
καὶ μεγαβάτης, ἠδ' ἀστάσπης, ταγοὶ περσῶν.
βασιλεῖς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
σοῦνται στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι
τοξοδάμαντές τ', ἠδ' ἱπποβάται
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην.
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ

ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν περσῶν περιγενήσονται, εἶπε, τείχη ξύλινα κατασκευάσαι. καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν, τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων. ὁ δὲ θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι. αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ μένωνος τραγῳδῶν αἰσχύλος, ἐνίκα φινεῖ, πέρσαις, γλαύκῳ, ποτνιεῖ, προμηθεῖ. τούτου τοῦ ξέρξου, πατὴρ μὲν ἦν δαρεῖος, ὁ περσῶν βασιλεύς. μήτηρ δὲ ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι δαρεῖοι τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ ὑστάσπης προκριθεὶς ὑπὸ τῶν περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ ξέρξου πατὴρ, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. δεύτερος δὲ, ὁ ἀρταξέρξου πατὴρ, σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔσχατος δὲ δαρεῖος ὁ ὑπ' ἀλεξάνδρου τοῦ, φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΕΡΣΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Λαῦκος ἐν τοῖς περὶ αἰσχύλου μύθοις ἐκ τῶν φοινισσῶν φησὶ φρυνίχου τοὺς πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην· τάδ' ἐστὶ περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. πλὴν ἐκεῖ, εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ ξέρξου ἧτταν· στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά· ὡς ὅτι λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν. ὡς τὸ, τύριον οἶδμα λιποῦσα. τὰ δὲ, στάσιμα. ὡς ὅταν ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομματικὰ ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνονται. καὶ ἔστι μὲν ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος περὶ τῷ τάφῳ δαρείου ἡ δὲ ὑπόθεσις ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος· ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά. ἡ καὶ δεκατέσσαρας καὶ πεζῇ μὲν ἐν πλαταιαῖς νικηθείς· ναυτικῇ δὲ ἐν σαλαμῖνι. καὶ διὰ θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν ἀσίαν. ἱστέον δὲ ὅτι οἱ ἕλληνες τριακοσίας μόνον ναῦς εἶχον. πρῶτος ὁ πόλεμος περσῶν ἐπὶ δαρείου ἐδυστύχησεν περὶ μαραθῶνα. δευτέρα ἐπὶ ξέρξου. περὶ σαλαμῖνα. καὶ πλαταιάς, τοῦ θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν ἀθηναίων, καὶ ῥήτορος καὶ ναῦς εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ξέρξην. οὗ καὶ γινομένου περιεγίνοντο αὐτοῦ. ὁ ἀπόλλων γὰρ τοῖς

πῶς πῶς τολμήσω μήποτέ σε κλάειν.
μήποτέ σε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον.
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι, δεῖμα πολιτῶν.

ἡμ σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον θρῆνον ἔχων ἀδελφῆς,
εἶσι· τίς ἂν ταῦτα πείθοιτο.

ἡμ δράτω πόλις· καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας πολυνείκην.
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν, καὶ συνθάψομεν.
αἵδε προπομποὶ καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τὸ δ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως,
ἄλλο τ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

χο ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις.
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι.
μὴ δ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν,
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ἐγὼ σφε θάψω κατὰ ἀκίνδυνον βάλω.
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι,
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν.
ψυχὴ θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας, οὐδὲ κοιλογάστορες,
λύκοι πάσονται, μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῷ, καὶ κατασκαφὰς ἐγώ.
γυνή περ οὖσα, τῶνδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω. μὴ δέτω δόξῃ πάλιν,
θάρσει παρέσται, μηχανὴ δραστήριος.
κῆ αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ἀν αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
κῆ τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ἀν τραχύνεθ' ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
κῆ ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ,
ἀν ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς,
κῆ οὐ πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ἀν παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντιμείβετο
κῆ ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν,
ἀν ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε μὴ μακρηγόρει.
ἡμ ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ' ἀπεννέπω δ' ἐγώ
ἡμ φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι, καὶ φθερσιγενεῖς
κῆρες ἐρινύες αἵτ' οἰδιπόδα,
γένος ὠλέσατε, πρυμνόθεν οὕτως
ἰσμ τί πάθω τί δὲ δρῶ. τί δὲ μήσωμαι.

ἄναξ ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα
ἀν. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.
ἰσ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ἀν. ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε τήσομεν χθονὸς
ἰσ. ἰὼ ὅπου τιμιώτατον
ἀν. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.
κῆρυξ δοκοῦντα καὶ δόξαντ᾽ ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε καδμείας πόλεως.
ἐτεοκλέα μὲν τόνδ᾽ ἐπ᾽ εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ᾽ ἐν πόλει.
ἱερῶν πατρῴων δ᾽ ὅσιος ὢν
μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν
οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ᾽ ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ᾽ ἀδελφὸν τόνδε πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ᾽ ἀναστατῆρα καδμείων χθονός.
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ᾽, ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ᾽ ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν
οὕτω πετεινῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν.
καὶ μήθ᾽ ὁμαρτεῖν τυμβόα χειρώματα
μήτ᾽ ὀξυμολποῖς προσσέβειν οἰμώγμασιν
ἄτιμον δ᾽ εἶναι ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῷδε καδμείων τέλει.
ἀντ. ἐγὼ δὲ καδμείων προστάταις λέγω.
εἰ μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλει.
ἐγὼ σφε θάψω

ἀν. ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυ τε σύ.
ἰσμ. σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.
ἀν. πρὸς φίλου γ᾽ ἔφθισο
ἰσμ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ἀν. διπλᾶ λέγειν. ἰσμ. διπλᾶ δ᾽ ὁρᾶν
ἀν. ἀχέων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν,
πέλας αἵδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ἀν. ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ᾽ οἰδίπου σκιὰ
μελαινάτ᾽ ἐριννὺς ἦ μεγασθενὴς εἶ
ἰσμ. ἦ δυσθέατα πήματ᾽ ἐδείξατ᾽ ἐκ φυγῆς
ἀν. ἐμοὶ οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡς κατέκτανε
ἰσμ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεσε.
ἀν. ἀπώλεσε δῆτα. ἰσμ. καὶ τὸν δ᾽ ἐνόσφισεν.
ἀν. τάλαν γένος. ἰσμ. ἢ τάλαιναν καὶ πάθον.
δύστονα κήδε᾽ ὁμώνυμα
ἀν. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ἰσμ. ὀλοὰ λέγειν. ἀν. ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.
ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ᾽ οἰδίπου σκιὰ μέλαιν᾽ τ᾽
ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
ἰσμ. σὺ δ᾽ οὐδὲν ὕστερος μαθών.
ἀν. ἐπεὶ κατῆλθες τὴν πόλιν.
ἰσμ. δορός γε τῷδ᾽ ἀντηρέτας.
ἀν. ὀλοὰ λέγειν. ἰσμ. ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.
ἀν. ἰὼ πόνος. ἰσμ. ἰὼ κακὰ δώμασι
καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ᾽ ἐμοί.
ἀν. ἰὼ ἰὼ καὶ τὸ πρόσωθ᾽ ἐμοί.
ἰσμ. ἰὼ δυστάνων κακῶν

τεκνογόνοι κέκλωνται.
παῖδα ἐν αὐτᾶς πόσιν αὐτῆ θεμένη
τοὺς δ' ἔτεχ', οἳ δ' ὧδ' ἐπιλάμπσαν ὑπ' ἀλ-
ληλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
ἰσμ ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανόλεθροι,
διατομαῖς οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένα,
νείκεος ἐν τελευτᾶ.
πέπαυται δ' ἔχθος ἐν δὲ γαίᾳ,
ζωὰ, φονορρύτῳ μέμικται.
κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι.
χο πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὴς
ἄρης. ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ἀν ἔχουσι μοῖραν λαχόντες ὦ μέλεοι.
διοσδότων ἀχέων, ὑπὸ δὲ σώματος γᾶς.
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰσμ ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμοις
τελευταῖ δ' αἱ δ' ἐπηλάλαξαν ἀραὶ
τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένου, παντρόπῳ φυγᾷ γένους
ἕστακε δ' ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις
ἐν αἷς ἐθείνοντο καὶ δυοῖν κρατήσας
ἔληξε δαίμων ἀντιγό. παισθεὶς ἔπαισας
ἰσμ σὺ δ' ἔθανες κατακτανὼν
ἀν δορὶ δ' ἔκτανες. ἰσμ. δορὶ δ' ἔθανες.
ἀν μελεόπονος. ἰσμ. μελεοπαθής.
ἀν ἴτω δάκρυα. ἰσμ. ἴτω γόος
ἀν προκείσεται κατακτάς
ἢ ἢ μαίνεται γόοισι φρήν.
ἰσμ ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ἡμ. τετυμμένοι δῆθ' ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.
ἡμ. αἲ αἲ δαιμόνιοι, αἲ αἲ δ' ἀντιφόνων θανάτῳ ἀραί.
ἡμ. δι' ἀνταίαν λέγεις, πλαγὰν ἢ μιχό. δόμοισι
καὶ σώμασι πεπληγμένους ἐνέπω.
ἡμ. ἀναυδάτω μένει ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ἡμ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος· στένουσι πύργοι
στένει πέδον φίλανδρον.
μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνοις
δι' ὧν αἰνομόροις δι' ὧν νεῖκος ἔβα.
καὶ θανάτου τέλος
ἐμοίρασαν ποδ' ὀξυκάρδιοι.
κτήμαθ' ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐ καὶ μεμφία φίλοις
οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
ἡμ. σιδηρόπλακτα μὲν ὧδ' ἔχουσι
ἡμ. σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι
τάχα δ' ἄν τις εἴποι, τίνες
ἡμ. τάφων πατρῴων λαχαί.
δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων
δαΐφρων, οὐ φιλαγαθὴς ἐτύμως.
δάκρυ χέων ἐκ φρενός. ἃ
κλαιομένας μου μινύθει
τοῖν δὲ δυοῖν ἀνάκτοιν.
πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις.
ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους
ἐν δαΐδι δυσδαίμων σφὶν ἀτεκοῦσα.
πρὸ πασῶν γυναικῶν ὁπόσαι,

ἀλλὰ γόον ὦ φίλαι κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον. ὃς αἰὲν δι' ἀχέροντ' ἀμείβεται.
τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα
τὰν ἀστιβῆ ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον.
πάνδοκον ἐς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος.
πικρὸν ἀντιγόνη θ' ἡ δ' ἰσμήνη
θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον ἐρινύος
ἰαχεῖν, ἀΐδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν ἐπιμέλπειν.
ἡμ. ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσι περιβάλλονται
κλαίω· στένομαι καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ 'κ φρενὸς, ὀρθῶς μελιγαίνειν.
ἡμ. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες φίλων ἄπιστοι.
καὶ κακῶν ἀτρύμονες πατρώους δόμους
ἑλόντες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
ἡμ. μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους.
εὕραντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ἡμ. ἰὼ ἰὼ δόμων ἐρειψίτοιχοι.
καὶ πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ, οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε,
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἰδιπόδα
πότνι' ἐρινὺς ἐπέκρανεν
ἡμ. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.

ἀγ αὐτοὺς δ᾽ ἀναλοῖ δ᾽ οὕτω δύσποτμον γένος
τοιαῦτα χαίρειν, καὶ δακρύεσθαι πάρα.
πόλιν μὲν εὐπράσσουσαν· οἱ δ᾽ ἐπιστάται
δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ.
σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ᾽ ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.
πατρὸς κατ᾽ εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωσται. βασιλέοιν δ᾽ ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ᾽ ὑπ᾽ ἀλλήλων φόνῳ.
χο ὦ μεγάλε ζεῦ· καὶ πολισσοῦχοι δαίμονες·
οἳ δὴ κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε.
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ
σωτῆρι, ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας.
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους.
οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς καὶ κατ᾽ ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίᾳ· ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος οἰδίπου τ᾽ ἀρὰ κακόν μου καρδίᾳ τὶ περι
πιτνεῖ κρύος ἔτευξα τύμβῳ μέλος
θυὰς αἱματοσταγεῖς νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους
θανόντας. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορὸς.
ἐξέπραξεν, οὐδ᾽ ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι λαΐου διήρκεσαν.
μέριμναι δ᾽ ἀμφὶ πόλιν καὶ θέσφατ᾽ οὐκ ἀμ-
βλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τό δ᾽ εἰργάσασθε ἄπιστον,
ἦλθε δ᾽ αἰακτὰ πήματ᾽ οὐ λόγῳ.
τά δ᾽ αὐτόδηλα. προῦπτος ἀγγέλου λόγος.
διπλαῖ μέριμναι διδυμάνορα.
κἀκ᾽ αὐτοφόνα δίμοιρα τέλεια πάθη, τί φῶ
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι πόνων δόμων ἐφέστιοι.

ἀνὴρ ἀφελόντα χώρας.
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε.
πατροφόνῳ χερὶ τῶν κρείσσω τέκνων
δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάχθη τέκνοις δ' ἀραίας
ἐφῆκεν ἐπικότας τροφάς. αἲ αἲ πικρογλώσσου ἀρᾶς
καί σφισι σιδαρονόμῳ διαχειρίᾳ ποτὲ λαχεῖν
κτήματα, νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐριννύς.
ἀγγ θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος καὶ πύλας φρεγγύοις,
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι
τὰς δ' ἑβδόμας, ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας,
ἄναξ ἀπόλλων εἵλετ' οἰδίπου γένει;
κραίνων παλαιὰς λαΐου δυσβουλίας,
χο τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πάρον.
ἀγγ πόλις σέσωσται βασιλῆς δ' ὁμόσποροι,
ἄνδρες τεθνᾶσιν, ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
χο τίνες, τί δ' εἶπας, παραφρονῶ φόβῳ λόγον.
ἀγγ φρονοῦσα νῦν ἄκουσον οἰδίπου γένος.
χο οἲ ἐγὼ τάλαινα. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ἀγγ οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι,
χο ἐκεῖθι κἦλθον, βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ἀγγ οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
χο οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν
καθαρμοὺς πόροι, τίς ἂν σφὲ λούσειεν.
ὦ πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖς
ξυμμιγεῖς κακοῖς, παλαιγενῆ γὰρ λέγω.
παραβασίαν ὠκύποινον
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένειν
ἀπόλλωνος. εὖτε λάϊος βίᾳ
τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις
πυθικοῖς χρηστηρίοις θνήσκοντα
γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβου-
γείνατο μὲν μόρον αὑτῷ, (λίαις
πατροκτόνον οἰδίποδα, ὅς τε μὴ πρὸς
ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν ἵν' ἐτράφη
ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα. παράνοια συνῆγε
νυμφίους φρενώλεις
κακῶν δ' ὥς περ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πιτνόν. ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
πόλεως καχλάζει. μεταξὺ δ' ἀλκὰ
δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ
τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀραὶ
βαρεῖαι καταλλαγαί, τὰ δ' ὀλοὰ
πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμναν δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστῶν ὄλβος ἄγαν παχυνθεὶς
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόν δ' ἐθαύμασαν
θεοὶ δὲ καὶ ξυνέστιοι πόλεως.
πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν
ὅσον τότ' οἰδίπουν τίον. ἁναρπαξάνδρα

τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
χο νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρόνια μεταλλακτὸς,
ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ἐτε ἐξέζεσαν γὰρ οἰδίπου κατεύγματα
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις πατρῴων χρημάτων δατήριον.
χο πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ἐτε λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυσις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
χο μήλθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
ἐτε τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
χο νίκην γε μέν τοι, καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ἐτε οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην, τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
χο ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις,
ἐτε θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγῃ κακά.
χο. πέφρικα τὰν ὀλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν
οὐ γὰρ νύκτωρ παρελάσαν, καὶ γέγονε,
παναληθῆ, κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν.
ἐρινὺν τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος οἰδίποδος.
παιδολέτωρ ἔρις ἅδ' ὀτρύνει
ξένους δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ
χάλυβος σκυθῶν ἄποικος κτεάνων
χρηματοδαίτας· πικρὸς ὠμόφρων σίδηρος.
χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσην ἂν
καὶ φθιμένοισι κατέχειν
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους
ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν αὐτοδάικτοι
θάνωσι, καὶ χθονία κόνις πίῃ.

ἄρχοντι τ᾽ ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις·
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ, στήσομαι φέρ᾽ ὡς τάχος.
κνημῖδας, αἰχμὴν καὶ πετρῶν προβλήματα.
χο μὴ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν οἰδίπου τέκος γένῃ,
ὀργὴν ὁμοίως τῷ κάκιστ᾽ αὐδωμένῳ.
ἀλλ᾽ ἄνδρας ἀργείοισι καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον
ἀνδροῖν δ᾽ ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ᾽ αὐτοκτόνος.
οὐκ ἔστι πέρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
ἐτε » εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ,
» ἔστω μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
» κακῶν δὲ κ᾽ αἰσχρῶν οὔτιν᾽ εὔκλειαν ἐρεῖς.
χο τί μέμονας τέκνον· μή τί σε θυμοπληθὴς
δορίμαργος ἄτα φερέτω.
κακοῦ δ᾽ ἔκβαλ᾽ ἔρωτος ἀρχάν.
ἐτε ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ᾽ ἐπισπέρχει θεὸς
ἴτω κατ᾽ οὖρον κῦμα κωκυτοῦ λαχὸν
φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ λαΐου γένος.
χο ὠμοδακής σ᾽ ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.
πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ἐτε φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει᾽ ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
χο ἀλλὰ σὺ μὴ ᾽ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ.
βίον εὖ κυρήσας μελάναιγις δ᾽ οὐκ εἶσι
δόμον ἐριννύς, ὅτ᾽ ἂν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ἐτε θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται

χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν,
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη·
δίκη δ' ἄρ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα,
λέγει. κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν·
ἕξει, πατρώων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ σοι
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων,
μέμψῃ· σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν
ἐτε ὦ θεομανές τε, καὶ θεῶν μέγα στύγος.
ὦ πανδάκρυτον ὠμὸν οἰδίπου γένος·
ὤμοι πατρὸς δὴ ἀραὶ νῦν τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει·
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα πολυνείκη λέγω.
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ', ὅπη τελεῖ.
εἴνιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα.
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τύφῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ διὸς παῖς παρθένου δίκη παρῆν.
ἔργοις ἐκείνου, καὶ φρεσὶ τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
ἀλλ' οὔτέ νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτε φηβήσαντα πω,
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
δίκη προσεῖπε, καὶ κατηξιώσατο.
οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ,
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν συμπαραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτὸς. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος.

Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴ δὲ προσβαλεῖν πύλαις
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ.
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται,
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
" θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
Χο. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ.
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες
γᾶς πρὸς ἐπιμόλους, πύργων ἔκτοθεν.
βαλὼν ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.
Αγ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἷα ἀρᾶται, καὶ κατεύχεται πύλας.
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας
σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶν τ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην.
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ, πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν.
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ πολυνείκους βίᾳ.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

μητρός τε πηγὴν, τίς κατασβέσει δίκη
πατρός τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς, δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται.
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς, πολεμίας ὑπὸ χθονὸς
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον ἔχων
πάγχαλκον ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε, κἀγαθοὺς ἀντηρέτας,
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ἐτε. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα, τοῖσι δυσσεβεστέροις.
» ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
» κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
» ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
» ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
» ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
» ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεομίσῳ γένει
» ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσι δίκαιος ὢν,
» ἐχθροξένοις τε, καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
» ταὐτὸν κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
» πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ.
μέγας προφήτης ἀνοσίοισι συμμιγεὶς,
θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ.
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν.

ἦ τ' ἂν, πανώλεις, παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστι δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα.
ἀνὴρ ἄκομπος. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον
ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ,
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά.
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους.
εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος
ἔξωθεν, ἔσω τῷ φέροντι μέμψεται.
πυκνοῦ κροτισμοῦ τυχάνουσ' ὑπόπτολιν
θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαι μ' ἐγώ.
Χο. ἱκνεῖται λόγος. διὰ στηθέων
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.
μεγάλα μεγαληγόρων.
κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε οἱ
θεοὶ τούς δ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
Αγ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον.
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν τ' ἀμφιάρεω βίαν
τὸν ἀνδροφόντην τὸν πόλεως ταράκτορα.
μέγιστον ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον.
ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου.
κακῶν δ' ἀδράστῳ τῶν δε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς μόρον ἀδελφεόν.
ἐξυπτιάζων ὄνομα πολυνείκους βίαν.
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.
ἦ τοῖον ἔργον, καὶ θεοῖσι προσφιλές.
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις.
πόλιν πατρῴαν, καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
πορθεῖν στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.

ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσί τε
καὶ δαροβίοισι θεοῖσι.
πρόσθεν πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
ἀγ. οὕτως γένοιτο· τὸν δέ, πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα βορέαις πύλαις.
τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν, πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ.
διὸς τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων.
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμὸν οὔτι παρθένων ἐπώνυμον.
φρόνημα καὶ γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γε ἐφίσταται πύλαις.
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ,
σάκει κυκλωτῷ, σώματος προβλήματι
σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένη.
γόμφοις ἐνώμα λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.
φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα καδμείων ἕνα.
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.
παρθενοπαῖος ἀρκὰς ὁ δὲ τοιός δ' ἀνὴρ
μέτοικος ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖς δ', ἃ μὴ κραίνοι θεός.
ἐτε. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι.

ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι.
τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα.
λιγνὺν μέλαιναν αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσυδάφισαι, κοιλογάστορος κύκλου
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν ἔνθεος δ' ἄρειν
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυὰς, ὣς φόβον βλέπων
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
ἐτε πρῶτα μὲν ὄγκα παλλὰς ἥ τ' ἀγχίπολις.
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξοι νεοσσῶν, ὡς δράκοντα δύσχιμον
ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη θέλων.
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης.
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητὸς, ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων,
θεοὺς ὁ μὲν γὰρ πυρπνόων τυφῶν' ἔχει.
ὑπερβίῳ δὲ ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσαι διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
κοὔπω τις εἶδε ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.
εἰ ζεύς τε τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ
ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
χο πέποιθα τὸν διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα

δινεῖ θελούσας πρὸς πύλας πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.
μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον.
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων
βοᾷ δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς.
ὡς οὐδ' ἂν ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε τῷ φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
ετε πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ
καὶ δὴ πέμπετ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
μεγαρεὺς κρέοντος σπέρματος σπαρτῶν γένους.
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων,
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος,
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μὴ δέ μοι φθόνει λέγων
χο ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσ' ἐπὶ πόλει
μαινομένῃ φρενὶ τώσνιν.
ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων,
ἀγ τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων.
ὄγκας ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται.
ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω.
ἔφριξα δινήσαντος, οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις

ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον.
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ, πέμπε τίς ξυστήσεται.
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ.
ἐτε καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
» τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων.
» ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος
καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.
θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα.
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν εἰς οὐρανόν.
πέμπει γεγωνᾶ ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν· οὐδὲν ἐξῃκασμένον.
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ κεἰ στόμαργος ἐστ' ἄγαν.
αἴθων τέτακται λῆμα πολυφόντα βίᾳ.
φερέγγυον φρούρημα προστατηρίας.
ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.
πωλικῶν θ' ἑδωλίων
ὑπερκόμπῳ δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
ἀγ καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω, τρίτῳ γὰρ ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος.
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.
πύλαισι νηίτησι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας

ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν.
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἄνοια τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τούτοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς γ' ἐν δίκως τ' ἐπώνυμον.
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων
μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
» αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν ὧν ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος
Μελάνιππος, ἔργων δ' ἐν κύβοις ἄρης κρινεῖ.
δίκη δ' ὁ δαίμων κάρτα νὶν προσέλλεται.
εἴργειν τε κούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
Χο. τὸν ἁμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν.
θεοὶ δοῖεν ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται, τρέμω δ' αἱματιφόρους
μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.
Ἀγ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχε πύλαις.
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου.
μείζων ὁ κόμπος οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν' ἃ μὴ κραίνοι τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκ πέρσειν πόλιν.
καὶ μὴ θέλοντός φησιν οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν, πέδῳ σκήψασαν ἐκ ποδῶν σχέθειν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε, καὶ κεραυνίους βολὰς.
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσῄκασεν.

σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ἡμ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς οἰδίπου τόκος
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦ δ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ἀγγ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχε κλῆρον.
τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι προιτίσι
βρέμει, πόρον δ' ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος.
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν οἰκλείδην σοφόν.
σαίνειν μόρον τε, καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει· κράνους χαίτωμ' ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον.
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβυστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν
ἵππος χαλινῶν δ' ὡς καταθμαίνων μένει.
ὥστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τοῦδε, τίς προίτου πυλῶν
κλείθρων λυθέντων, πρ. στατεῖν φερέγγυος.
ἐτε. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

δομάτων στυγνὰν ὁδόν.
τὶ τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω,
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ
ἒ. ἒ. δυστυχῆ τε πράσσειν, ἄλλος δ' ἄλλον
ἄγει, φονεύει, τὰ δὲ, καὶ πυρφορεῖ.
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ ποτὶ πόλιν.
δ' ὀρκάνη πυργῶτις, πρὸς ἀνδρὸς
δ' ἀνὴρ, δορὶ καίνεται, βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν, ὁμαίμονες.
ξυμβαλεῖ φέρων φέροντι
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ.
ξύνομον θέλων ἔχειν.
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένος.
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγυνεῖ κυρήσας, πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις
οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι φορεῖται
δμωΐδες, δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς
εὐτυχοῦντος ὡς δυσμενοῦς ὑπερτέρους
ἐλπὶς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν.
παγκλαύστων ἀλγέων ἐπίρροθον.
ὅ, τοι, κατόπτης ὡς ἐμοὶ δοκεῖ στρατοῦ
ἡμ. πευθώ τιν' ἡμῖν ὦ φίλαι νέαν φέρει.

ὑπερδέδοικε λεχέων
δυσευνήτειρα πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεὶ
πανομιλεὶ στείχουσι, τί γένωμαι
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι
πολίταις, χερμάδ' ὀκρυόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς ὦ
θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον.
τᾶς δ' ἄρειον ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν
βαθύχθον' αἶαν ὕδωρ τε Διρκαῖον
εὐτραφέστατον πωμάτων.
ὅσων ἵησι ποσειδῶν ὁ γαιάοχος
τηθύος τε παῖδες. πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω πύργων ἀνδρολέτειραν.
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν βαλλόντες ἄροισθε
κῦδος, τοῖς δὲ πολίταις, καὶ πόλεως ῥυτῆρες.
εὔεδροί τε στάθητ', ὀξυγόοις λιταῖσιν.
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν,
ἀΐδᾳ προϊάψαι δορὸς ἄγραν.
δουλίαν ψαφαρᾷ σποδῷ.
ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαιοῦ, θεόθεν περθομέναν
ἀτίμως, τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι. ἒ ἔ.
νέας τε, καὶ παλαιὰς, ἱππηδὸν
πλοκάμων πέρι ῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένη πόλις.
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
βαρείας τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι.

χο λέγεις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ετε σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
χο σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ετε τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων·
εὔχου τὰ κρείσσω συμμάχους εἶναι θεοὺς
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν, ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.
ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.
θάρσος φίλοις λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς
πεδιονόμοις τε, κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
δίρκης τε πηγῆς, οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λέγω.
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι.
θήσειν τρόπαια· πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δαΐων δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου, μὴ φιλοστόνως θεοῖς.
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασι.
οὐ γάρ τοι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε, καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.
χο μέλει· φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι.
τάρβος τὸν ἀμφὶ τειχῆ λεών
δράκοντας δ' ὥς τις τέκνων

θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένων.
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

χο διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ.

ἐτε ὅτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τίθης.
εὔκηλος ἴσθι, μὴ δ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

χο ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τὴν δ' ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἕδος ἱκόμαν.

ἐτε μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.

χο καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ἐτε μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

χο στένει πόλις μαγῆθεν ὡς κυκλουμένων.

ἐτε οὔκουν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

χο δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ἐτε οὐ, σῖγα μὴ δὲν τῶν δ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.

χο ὦ ξυντέλεια μὴ προδῷς πυργώματα.

ἐτε οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;

χο θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.

ἐτε αὐτὴ σὺ δουλοῖς ἐμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

χο ὦ παγκρατὲς ζεῦ τρέψον ἐς ἐχθροὺς βέλος.

ἐτε ὦ ζεῦ γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος

χο μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.

ἐτε πάλιν στομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων.

χο ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ἐτε αἰτουμένῳ μοι, κοῦφον εἰ δοίης τέλος

ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω.
χο ὦ φίλον οἰδίπου τέκος, ἔδεισ᾽ ἀκούσασα,
τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον. ὄτοβον.
ὅτι σύριγγας ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι
ἱππικῶν τ᾽ ἀύπνων πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενέταν χαλινῶν.
ἐτε τί οὖν ὁ ναύτης ἆρα μὴ ᾽ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι,
χο ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον,
ἀρχαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς·
νιφάδος ὅτ᾽ ὀλοὰς νιφομένης
βρόμος ἐν πύλαις δὴ τότ᾽ ἤρθην φόβῳ.
πρὸς μακάρων λιτὰς πόλεως,
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
ἐτε πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.
χο οὐκοῦν τάδ᾽ ἔσται πρὸς θεῶν ἔτεο. ἀλλ᾽ οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος.
χο μήποτ᾽ ἐμὸν κατ᾽ αἰῶνα λίποι θεῶν ἅδε
πανήγυρις, μὴ δ᾽ ἐπίδοιμι τάν
δ᾽ ἀστυδρουμένην πόλιν,
καὶ στράτευμ᾽ ἁπτόμενον, πυρὶ δαΐῳ.
ἐτε μή μοι θεοὺς καλοῦσα συμβουλεύου κακῶς
» πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας.
» μήτηρ γυνὴ σωτῆρος, ὧδ᾽ ἔχει λόγος.
χο ἔστι θεοῖς δ᾽ ἔτ᾽ ἰσχὺς καθυπερτέρα.
» πολλάκι δ᾽ ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον.
» ἐκ χαλεπᾶς δύας ὑπὲρ τ᾽ ὀμμάτων
κρημναμένην νεφέλαν ὀρθοῖ.
ἐτε ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστὶ σφάγια, καὶ χρηστήρια.

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες
πόλιν δορύπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς, ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλόπολις.
μέλεσθ' ἱερῶν δημίων
μελλόμενοι δ' ἀρήξατε
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων,
μνήστορες ἔστε μοι.
ἐτε. ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά.
ἦ ταῦτ' ἄριστα, καὶ πόλει σωτήρια
στρατῷ τε θράσος, τῷδε πυργηρουμένῳ.
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν λακάζειν σωφρόνων μισήματα.
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ' ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' ἥκω, καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην.
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε.
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτ' ἂν γυναιξὶ συνοικίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνήρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τἄξωθεν, ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ.
δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
σύ τ' ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος.
ῥυσίπολις γενοῦ παλλάς.
ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ ποσειδῶν.
ἐπίλυσιν φόβου, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ' ἄρης φεῦ φεῦ κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς
καὶ κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ
ἄλευσον, σέθεν ἐξ αἵματος
γεγόναμεν λιταῖς σε
θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεθα.
καὶ σὺ λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ,
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς, ὦ
λατογένεια κούρα, τόξον εὐτυκάζου
ἄρτεμι φίλα ἒ ἒ ἒ ἒ. ὄτοβον ἁρμάτων
ἀμφὶ πόλιν κλύω ὦ πότνια ἥρα.
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
ἄρτεμι φίλα ἒ ἒ ἒ ἒ
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται
τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεὸς ἒ ἒ ἒ ἒ
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' ἄπολλον κόναβος ἐν πύλαις
χαλκοδέτων σακέων· καὶ διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος, ἐν μάχαισί τε
μάκαιρ' ἄνασσ' ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου, ἰὼ παναλκεῖς θεοί.

δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου·
ἰώ. ἰὼ ἰώ. ἰώ. θεοί.
θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς
εὐπρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἐπαρκέσει;
θεῶν ἢ θεᾶν;
πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
δαιμόνων, ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, τί μέλλομεν
ἀγάστονοι ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων,
κτύπον πέπλων. καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν
ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν.
κτύπον δέδορκα, πάταγος δ' οὐχ ἑνὸς δορὸς
τί ῥέξεις προδώσεις, παλαίχθων ἄρης
τὰν σὰν γᾶν ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.
ἔπι δ' ἔπιδε πόλιν
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. θεοὶ
πολιοῦχοι χθονὸς ἴθιτε πάντες
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνης ὕπερ
κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων,
ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
ἄρεος ὀῤῥόμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν, ἀργεῖοι γὰρ
πόλισμα κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος γὰρ ἀρείων ὅπλων
διὰ δέ τοι γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.

κληρουμένους δ' ἔλιπον ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ. κονιεῖ πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
ἄρεος. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε.
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου.
εἰδὼς, σὺ τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.
ετε ὦ ζεῦ τε καὶ γῆ, καὶ πολιοῦχοι θεοί.
ἀρά τ' ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηϊάλωτον ἑλλάδος.
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
ἐλευθέραν τε γῆν τε, καὶ κάδμου πόλιν,
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχέθειν.
γένεσθε δ' ἀλκὴ, ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.
» πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.
χο θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.
ῥεῖ, πολὺς δ' ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα.
ἄναυδος, σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος
ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός τε,
χρίμπτεται, βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει

ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ.
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν ἀχαιΐδα,
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἐς ἐπάλξεις, καὶ πύλας πυργωμάτων.
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ.
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις.
μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε μὴ δ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον, εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
ἀγγ. ἐτεόκλεες φέριστε καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶν ταυρίου φόνου,
ἄρην τ' ἐνυὼ καὶ φιλαίματον φόβον.
ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ' ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον δάκρυ
λείβοντες. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ετε άδμυ πολῖται χρὴ λέγειν τὰ
κ καίρια.
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύ-
μνῃ πόλεως·
οἴακα νωμῶν βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν αἰτία θεῶν.
εἰ δ' αὖ θ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
ἐτεοκλῆς ἂν εἷς ὢν πολὺς κατὰ πόλιν,
ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις·
οἰμώγμασι θ' ὧν ζεὺς ἀλεξιτήριος
ἐπώνυμος γένοιτο καδμείων πόλει·
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ.
βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολλὴν
ὥραν θ' ἕκαστον ἔχοντα· ὥς τι συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
βωμοῖσι τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναι ποτέ.
τέκνοισί τε, γῇ τε μητρὶ φιλτάτῃ τροφῷ.
ἣ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ.
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένησθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις,
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν οἰωνῶν βοτήρ.

νελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ τῆς βασιλείας δράξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιόχρεων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν ἐς θήβας. καὶ πόλεμον συνεκρότει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐτεοκλῆς ἀνῃρέθησαν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν θήβαις ὑπόκειται. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ θηβαίων ἐστὶ παρθένων. ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατιὰ ἀργείων πολιορκοῦσα θηβαίους τοὺς καὶ νικήσαντας αὐτούς. καὶ θάνατος ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν ἐν τῷ πολέμῳ τὰς πύλας τῶν θηβῶν ἢ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ θήβα ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. ἔστι δὲ αὕτη ἐν αἰγύπτῳ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἐτεοκλῆς. ἄγγελος καὶ κατάσκοπος. χορὸς παρθένων. ἰσμήνη. ἀντιγόνη. κήρυξ. προλογίζει δὲ ἐτεοκλῆς παρασκευάζων τὸν τῶν θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

πυς, ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθείς. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμ-
φω, οἱ τοῦ βασιλέως λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν οἰδί-
ποδα, παραχώρησον ἡμῖν ὦ ξένε τῆς ὁδοῦ εἶπον,
ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ λαΐου ἐμάνη
ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινε καὶ αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς
μετ' αὐτοῦ. ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν· ὃς στραφεὶς οἴκοι
ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς θήβας ὁ οἰδίπους
εὗρε κοινὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα. τὴν σφίγγα.
καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κα-
τεσθίουσαν. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν θηβαίων
βραβεῖον τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς, καὶ
αὐτὴν ἀποκτείναντι, ἡ τοῦ λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ
εἰς γάμον. εἰπούσης δὲ τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα, τὸ,
ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, ὃ μεμάθηκας, σημαίνει τὸν ἄν-
θρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο οἰδίπους. ἡ δὲ σφίγξ μανεῖσα
ἀνεῖλεν ἑαυτήν. συνελθὼν οὖν ὁ οἰδίπους τῇ μητρὶ
αὐτοῦ ἐποίησε τέσσαρας παῖδας, τὸν πολυνείκην καὶ
τὸν ἐτεοκλῆν ἀντιγόνην καὶ ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μα-
θὼν καὶ νοήσας τὸ ἀνόμημα, ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλω-
σεν ἑαυτόν. τοῖς δὲ εἰρημένοις παισὶν αὐτοῦ, τὴν βα-
σιλείαν κατέλειψεν. ὁ γοῦν πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐ-
κράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας. εἶτα ἐξῆλθεν
ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτεοκλῆς κρα-
τήσῃ ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας
τῆς βασιλείας διέπωσι θάτερος θατέρῳ παραχω-
ρῶν αὐτῆς, ἐλθὼν οὖν ὁ πολυνείκης, οὐ προσεδέχθη
παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐτεοκλέους. καὶ διὰ τοῦτο ἀπελ-
θὼν εἰς τὸν ἄδραστον, ὅς τις ἐβασίλευε τότε τοῦ ἄρ-
γους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποχέ-
σει τοιαύτῃ ἵνα συμβοηθήσῃ αὐτῷ ὁ ἄδραστος ἐπα-
νελθεῖν εἰς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν ἀθήναις· ἔχε δὲ τὴν ἰοκάστην γυναῖκα. παῖδα δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ, ἀπῆλθεν εἰς πυθὼ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ. ἐξήνεγκε δὲ τὸ χρηστήριον. μὴ σπεῖρε τέκνον ἄλοκα λάϊε δαιμόνων βίᾳ. λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν, ἐφύλαττε μὴ συναναχθῆναι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα εἰ γὰρ τεκνώσεις ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. ἡνίκα ἐγεννήθη ὁ οἰδίπους, διαπρήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινὶ, εὑρόντος δέ τινος τοῦ ποιμένος, καὶ ἀναλαβόντος ἀνήνεγκεν τῷ τότε βασιλεῖ κορίνθου πολύβῳ ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε. καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ ὁ οἰδίπους ὑβρισθεὶς παρά τινος, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ὤν, ἀπῆλθεν εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων τίς τε εἴη, καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ τῇ μητρὶ σου συναναχθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, ἀπέλειψε ἀπελθεῖν εἰς κόρινθον πρὸς τὸν πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα ὡς δοκῶν αὐτὸν πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θήβας, διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καὶ ὁ λάϊος ὁ πατὴρ τοῦ οἰδίποδος ἀπὸ χόλδιος καὶ οὗτος εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ οἰδί-

εἰδυῖαι γὰρ οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
πρ καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ·
τ' ἀγρίων τ' ἀνέμων χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι, κῦμα δὲ
πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν ἐμί.
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους.
εἴς τε κελαινὸν τάρταρον, ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
τοιάδε μέν τοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ', ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν.
εἰ τάδ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν.
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων.
μετάτου χωρεῖτ' ἐκ τῶν δ' ἐν θοῶς.
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

χο ἄλλοτι καὶ παραμυθοῦ.
μ', ὅτι, καὶ πείσεις οὐ γὰρ δήπου.
τόδε γε τληνὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν.
μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω.
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
κοὐκ ἔστι νόσος τῆσδ', ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ἑρ ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅπ' ἐγὼ προλέγω.
μὴ δὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μὴ δέποτ' εἴπηθ' ὡς ζεὺς
ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλε.
μὴ δῆτ' αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς.

σκέψαι δ' ἐὰν τοῖς ἐμοῖς πειθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος, πρῶτα μὲν γὰρ ἀκρίδα
φάραγγα βροντῇ, καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος, Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος
ἄκλητος ἕρπων, δαιταλεὺς πανήμερος.
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τίς διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
ᾅδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ' ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
» ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
» τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖν, σὺ δὲ
» πάπταινε, καὶ φρόντιζε, μὴ δ' αὐθαδίαν
» εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
χο ἡμῖν μὲν ἑρμῆς οὐκ ἀναγκαῖα φαίνεται
λέγειν, ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
» πείθου, σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν
πρ ἰδέ τι τίμοι τὰς δ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώυξε, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικὲς
πρὸς ταῦτ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν

ἐρ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
πρ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ἐρ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
πρ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ ἔτι τοῦδ' ἀνούστερος.
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ πευσεῖσθαι πάρα,
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ.
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι, καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥς τε καὶ φράσαι.
πρὸς οὗ χρεὼν νίν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ἐρ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
πρ. ὦπται πάλαι δὴ, καὶ βεβούλευται τάδε.
ἐρ. τόλμησον ὦ μάταιε τόλμησόν ποτε.
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
πρ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι.
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον.
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασι χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε, τοῦ παντὸς δέω.
ἐρ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν.
τέγγῃ γὰρ οὐδὲν, οὐδὲ μαλθάσῃ λιταῖς
ἐμαῖς, δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
" αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
" αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

ὁ μῦθος ἐστὶν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου
νέον νέοι κρατεῖτε· καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ', οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.
τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι.
αἴσχιστα καὶ τάχιστα, μήτι σοι δοκῶ ταρβεῖν,
ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ δὲ καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω· σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἂν ἱστορῇς ἐμέ.
ἑρ τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν.
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας
πρ τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν
σαφῶς ἐπίστασ' οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον
πρ οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ἑρ χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι
πρ χλιδῶ, χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι, καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ἑρ ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ,
πρ ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ἑρ κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
πρ νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ἑρ εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς
πρ ὤμοι. ἑρ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
πρ ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ἑρ καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
πρ σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν αἰχμὴν τὴν ποσειδῶνος σκεδᾶ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν, καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
χο σὺ θὴν ἃ χρήζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ διός.
πρ ἅπερ τελεῖται. πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
χο καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν διός τινα;
πρ καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
χο πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
πρ τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
χο ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδε γ' ἀλγίω πόροι.
πρ ὁ δ' οὖν ποιείτω πάντα προσδοκητά μοι.
χο οἱ προσκυνοῦντες τὴν ἀδράστειαν σοφοί.
πρ σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω, τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν διὸς τρόχιν
τὸν τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
ερ σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς, τὸν ἐφημέροις
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
καὶ ταῦτα μέν τοι μηδὲν αἰνικτηρίως
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε, μηδέ μοι διπλᾶς
» ὁδοὺς προμηθεῦ προβάλλῃς. ὁρᾷς δ' ὅτι
» ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
πρ σεμνόστομός γε, καὶ φρονήματος πλέως.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτ' ὦ μοῖραι
λεχέων εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν.
μὴ δὲ πλαθείην ἐν γαμετᾷ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν.
εἰσορῶσ' ἰοῦς με γάμῳ δ' ἀπτομένην
δυσπλάγχνοις ἥρας ἀλατίαισι πόνων.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
ἄφοβος. οὐδέδια μὴ δὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιθε
ἀπόλεμος ὅδέ γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμην
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν,
πρ ἦ μὴν ἔτι ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν
ἔσαι ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ, πατρός τ' ἄρα
κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χ' ᾧ τρόπῳ πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθείσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά.
τοῖον παλαιστὴν παρασκευάζεται νῦν
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ δυσμαχώτατον τέρας.
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα.
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον.

τοιᾶδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται.
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ᾽ ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός. ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾽ ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε τιτανὶς θέμις.
ὅπως δὲ χ᾽ ὅπῃ ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν σύ τ᾽ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

Ἰὼ ἐλελελελεῦ
ὑπό μ᾽ αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσιν οἴστρου δ᾽ ἄρδις,
χρίει μ᾽ ἄπυρος.
κραδία δὲ φρένα φόβῳ λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης.
πνεύματι μάργῳ γλώσσης ἀκρατὴς
θολβοὶ δὲ λόγοι παίουσ᾽ εἰκῆ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Χο. ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν.
ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ᾽ ἐβάστασε
καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ᾽ ἑαυτὸν
ἀριστεύει μακρῷ καὶ μήτε τῶν πλούτῳ
διαθρυπτομένων μήτε τῶν
γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν

προσηγορεύθης ἡ διὸς κλεινὴ δάμαρ·
μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶν δὲ, προσαίνει σέ τι
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν,
κέλευθον, ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον ῥέας.
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς
σαφῶς ἐπίστασ' ἰόνιος κληθήσεται
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός.
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν, τῇδέ τ', ἐς κοινὸν φράσω
* ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστι πόλις κάνωβος ἐσχάτη χθονός.
νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι, καὶ πρὸς χώματι,
ἐνταῦθα δή σε ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ, καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν διὸς γεννημάτων,
τέξεις κελαινὸν ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται.
θηλύσπορος φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν, οἱ δὲ πτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός.
πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
ἄρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.

γρῦπας φύλαξαι τούς τε μυνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον,
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα πλούτωνος πόρου.
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε, τηλουρὸν δὲ γῆν,
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς αἰθίοψ
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκης
καταβασμὸν ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο.
ἵησι σεπτὸν νεῖλος, εὔποτον ῥέος.
οὗτος ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα.
νειλῶτιν· οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
ἰοῖ πέπρωται σοί τε, καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' ἔτι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλεις πάρεστί μοι.

Χο. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον,
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης.
λέγ', εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥν τιν' αἰτούμεσθα· μέμνησαι δέ που.

Πρ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου.
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς μολοσσὰ δάπεδα.
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ διός.
τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες.
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως

πρ. τρίτος δὲ γέναν πρὸς δέκ' ἄλλαισι γοναῖς.
ἰώ. ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
πρ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ἰώ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.
πρ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ἰώ. ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσιν τ' ἐμοὶ δίδου.
πρ. δίδωμ', ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι·
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
χο. τούτων σὺ τὴν μὲν, τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν·
θέσθαι θέλησον, μὴ δ' ἀτιμάσῃς λόγους.
καὶ τῇ δὲ μὲν, γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην·
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα σὲ, τοῦτο γὰρ νῦν ποθῶ.
πρ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἐναντιώσομαι,
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω.
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρων.
πρὸς ἀντολὰς φλογοπὰς ἡλιοστιβεῖς
πόντον περῶσα φλοῖσβον ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς γοργονεία πεδία κισθήνης, ἵνα
αἱ φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι,
τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμα κεκτημέναι.
μονόδοντες· τὰς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν· οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶν δε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι γοργόνες βροτοστυγεῖς.
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτον μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ ζηνὸς ἀκραγγεῖς κύνας

δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
χο ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
πρ δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ἰω τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας;
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
» ἀπηλλάγην. κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν,
» ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
πρ ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ἰω ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ἥδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς.
πρ ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε μαθεῖν σοι πάρα.
ἰω πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται.
πρ αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ἰω σήμηνον ποίῳ τρόπῳ εἰ μή τις βλάβη
πρ γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ἰω θέορτον, ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν φράσον.
πρ τί δ' ὅντιν' οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.
ἰω ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
πρ ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός;
ἰω οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης.
πρ οὐδῆτα πρὶν ἂν ἔγωγ' ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
ἰω τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;
πρ τῶν σῶν τίν' αὐτῶν ἐκ γόνων εἶναι χρεών.
ἰω πῶς εἶπας, ἦ 'μὸς παῖς ἀπαλλάξει κακῶν;

λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλασοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν καύκασον μόλῃς ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν, ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορα αἳ θεμίσκυράν ποτε.
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου σαλμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι· μητρυιὰ νεῶν.
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι, καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν ἐκπερᾶν μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας,
τῆς σῆς πορείας, βόσπορος δ' ἐπώνυμος.
κεκλήσεται λιποῦσα δ' εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ', ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι, τῇ δὲ γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκει σοι· μὴ δ' ἐπῶν προοιμίοις,

ἰω ἰώμοιμοι. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ.

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ, τί που

μάστιγι θείᾳ γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ᾽· εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε, μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
„ ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσι. νόσημα γὰρ
„ αἴσχιστον εἶναί φημι, συνθέτους λόγους.
χο ἔα, ἔα ἄπεχε φεῦ.
οὔποτ᾽ ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους.
εἰς ἀκοὰν ἐμάν· οὐδ᾽ ὧδε δυσθέατα.
καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ᾽ ἀμφήκει
κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα
πέφρικ᾽ εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
πρ πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ
ἐπίσχες ἔστ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
χο λέγ᾽ ἐκδίδασκε. τοῖς νοσοῦσι τι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
πρ τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ᾽ ἐμοῦ πάρα.
κούφως μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ᾽ ἐχρῄζετε.
τὸν ἀμφ᾽ ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης.
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ᾽ οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σὺ δ᾽ ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους.
θυμῷ βάλ᾽, ὡς ἂν τέρματ᾽ ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἔνθεν δ᾽ ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς
στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ᾽ ἀνηρότους γύας.
σκύθας δ᾽ ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ᾽ ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις.
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι
οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ᾽ ἁλιστόνοις γύποδας,
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν,
λειμῶνα ποίμνας βουστάσεις τε, πρὸς πατρὸς
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα, λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶν τ' ἢ λέγοντα δαίμοσι πράττειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς, ἀσήμως, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα, καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέ με κἀπέκλῃσε δωμάτων.
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι,
ἦσαν, κεράστις δ' ὡς ὁρᾶτ' ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι.
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέον
Λέρνης ἄκρον τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος, ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ

μάστιγι

ἰὼ καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης.
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
πρ τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον, ἢ μαθεῖν τάδε.
ἰὼ μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
πρ ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦ σε δωρήματος
ἰὼ τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
πρ φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας
ἰὼ μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ
πρ ἐπεὶ προθυμῇ χρὴ λέγειν, ἄκουε δή.
χο μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
πρ σὸν ἔργον Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.
ἐν ταῦθ' ὅπου μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ.
πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχειν.
ἰὼ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε, καί τοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι.
θεόσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι,
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις. ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη
τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι κύπριν
θέλει. σὺ δ' ὦ παῖ μὴ 'πολακτίσῃς λέχος

καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ἰὼ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ᾽ ἀπύεις,
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν, τίς ἄρα μ᾽ ὦ τάλας
τὰν ταλαίπωρον ὧδ᾽ ἔτυμα προσθροεῖς.
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας
ἃ μαραίνει μὲ, χρίουσα
κέντροισι φυταλέοισιν ἒ ἔ
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις.
λαβρόσυτος ἦλθον.
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἳ ἒ ἔ, οἷ᾽ ἐγὼ μογοῦσιν.
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον.
ὅ τι μ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν
τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου
δεῖξον εἴπερ οἶσθα θρόει.
φράζε δὲ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
πρ λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῄζεις μαθεῖν.
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ᾽, ἀλλ᾽ ἁπλῷ λόγῳ.
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ᾽ ὁρᾷς προμηθέα,
ἰὼ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φανείς,
τλῆμον προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε.
πρ ἄρτι πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ἰὼ οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρειὰν ἐμοί;
πρ λέγ᾽ ἥντιν᾽ αἰτεῖ, πάντα γὰρ πύθοιό μοι.
ἰὼ σήμηνον, ὅς τις ἐν φάραγγι σ᾽ ὤχμασε.
πρ βούλευμα μὲν τὸ δῖον, ἡφαίστου δὲ χείρ.
ἰὼ ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
πρ τοσοῦτον ἀρκῶ σαφηνίσαι μόνον.

ἰώ τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖσιν ἐν πετρίνοισι τοῖς
ὀρείοις χειμαζόμενον, τίνος ἀμπλακίας
ποινὰς ὀλέκῃ, σήμηνον ὅπη γῆς
ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. ἆ. ἆ. ἒ. ἔ.
χρίει τὶς αὖ μετάλαιναν οἶστρος.
εἴδωλον ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ὦ δᾶ φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμον. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος
ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰώ. ἰώ. ποῖ ποῖ. πῶ. πῶ. πῶ.
πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάναι.
τίς ποτέ μ' ὦ κρόνιε παῖ, τίποτε.
τίς ποτε ταῖς δ' ἐνέζευξας, εὑρὼν
ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν. ἒ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις,
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, μηδέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων ἄναξ.
ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι,
γεγυμνάσιν οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
πημονὰς ἀλύξω.
χο κλύεις προσφθέγματα τᾶς βουκέρω παρθένου;
πρ πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς ἰναχείας, ἣ διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι.

χο ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις
πρ ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν. ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα, τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς, καὶ δύας ἐκφυγγάνω.
χο μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμῃ
κράτος ἀντίπαλον Ζεύς, μὴ δ' ἐλινύσαιμι
θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις, παρ' ὠκεανοῦ πατρός.
ἄσβεστον πόρον, μὴ δ' ἀλίτοιμι λόγοις.
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
ἡδύ τι θαρσαλέοις τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν
ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε δερκομένη.
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ.
θνατοὺς ἄγαν προμηθεῦ, φέρ' ὅπως χάρις
ἄχαρις, ὦ φίλος εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά.
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἄκικυν ἰσόνειρον, ᾇς
τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον,
οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν θνατῶν
παρεξίασι βουλαί, ἔμαθον τάδε, σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα.
τόδ' ἐκεῖνό τε ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ
λέχος σὸν ὑμεναίουν ἰότητι γάμων.
ἕδνοις ἤγαγες ἡσιόναν,
ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες,
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχον τ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν.
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν,
ὀσφὺν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην.
ὥδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα.
ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν δὲ τὶς,
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς σάφ' οἶδα μὴ μάτην φλῦσαι θέλων,
βραχεῖ δὲ μύθῳ, πάντα συλλήβδην μάθε
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ προμηθέως.
χο μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα.
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος, ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶν δ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν διός.
πρ οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρον
κρῆναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω
» τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
χο τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
πρ μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.
χο τούτων ἄρ' ὁ ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος
πρ οὔκουν ἂν ἐκφύγοιτε τὴν πεπρωμένην.
χο τί γὰρ πέπρωται ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
πρ τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο μηδὲ λιπάρει

μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασί θ', ὅπως
θνητοῖς, μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένων θ' ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς,
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας,
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
χο πέπονθας αἰκὲς πῆμ' ἀποσφαλεὶς φρενῶν,
πλάνᾳ. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον,
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις,
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμον.
πρ τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον.
οἵας τέχνας τε, καὶ δόλους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὐδὲ βρώσιμον
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ, κατεσκέλλοντο πρὶν ἐγὼ σφίσιν.
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμείβονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι. κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς. ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν.
εὐωνύμους τε καὶ δίαιταν ἥντινα

νώτοις ὑποστενάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπιτνῶν, στένει βυθὸς,
κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, πηγαί θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν.
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.
πρ μήτι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με. συνοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ.
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον.
καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν.
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ, καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι τ' ἂν βροτοῖς δὲ πήματα.
ἀκούσαθ' ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρίν.
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπιβόλους
λέξω δὲ μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων.
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην
κλύοντες οὐκ ἤκουον. ἀλλ' ὀνειράτων,
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν.
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον. ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ,
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις.

πρ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ὠκ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐπιθώυξας λόγον·
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαύει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειε γόνυ.
στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας προμηθεῦ.
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν
λειβομένα ῥέος, παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ
τάδε ζεὺς ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν,
αἰχμάν· πρόπασα δ' ἤδη στονόεν
λέλακε χώρα, μεγαλοσχήμων τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ στένουσα τὰν σὰν ξυνο-
μαιμόνων τι μὰν, ὁπόσοι τ' ἔποικον
ἁγνᾶς ἀσίας ἕδος νέμονται
μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι
συγκάμνουσι θνητοί
κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι,
μάχης ἄτρεστοι καὶ σκύθης ὅμιλος
οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον πόρον ἀμφὶ μαιῶτιν
ἔχουσι λίμναν· ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος
ὑψίκρημνον τ' οἳ πόλισμα καυκάσου
πέλας νέμονται, δάιος στρατός.
ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν σε ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
τιτᾶνα λύμαις ἐσιδόμην θεῶν,
ἄτλαν θ' ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος.
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον.

ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ πανάωρον δέμας,
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζησιν αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις.
τῆς καλλικάρπου σικελίας λευρὰς γύας.
τοιόνδε τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καί περ κεραυνῷ ζηνὸς ἠνθρακωμένος.

πρ σὺ δ' οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις, σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην
ἔστ' ἂν διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ὠκ οὔκουν προμηθεῦ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
" ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

πρ ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ὠκ ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

πρ μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ὠκ ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
" κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

πρ ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ὠκ σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν

πρ μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ

ὠκ ἢ τῷ νέον κρατοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας

πρ τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ὠκ ἡ σὴ προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος

καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπειθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
ὠκ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτὸν, ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥς τε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
πρ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῇ λήξω ποτὲ,
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, ἀτὰρ
μηδὲν πόνει, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, ἔτι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοι μ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονᾶς τυχεῖν.
ὠκ. οὐ δῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς,
ὤμοις ἐρείδων ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα δαΐον τέρας.
ἑκάτοντα κάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον,
τυφῶνα θοῦρον πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον.
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς

ἐλθεῖν ἐς αἶαν, ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συναχθαλῶν κακοῖς,
δέρκου θέαμα τόνδε τὸν Διὸς φίλον
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ὠκ. ὁρῶ Προμηθεῦ. καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς,
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς, καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω.
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.
ζήτει δὲ τῶν πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.
„ τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
„ γλώσσης Προμηθεῦ τἀπίχειρα γίνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς.
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι,
τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶν δέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
„ ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
„ γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται,
πρ. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.

κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας.
ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι πείθεσθε, συμπονήσατε,
τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
Χο. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θῶκον προλιποῦσ' αἰθέρ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσῃ χθονὶ
τῇδε πελῶ, τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.
Ωκ. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ προμηθεῦ.
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ
στομίων ἄτερ εὐθύνων. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις
ἴσθι ξυναλγῶ. τό τε γάρ με δοκῶ ξυγγενὲς
οὕτως ἐσαναγκάζει. χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νέμοιμ' ἢ σοί.
γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἐτήτυμ', οὐδὲ μάτην,
σε χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν.
οὐ γάρ ποτε φὴς, ὡς ὠκεανοῦ φίλος
ἔστι βεβαιότερός σοι.
Πρ. ἔα τί χρῆμα καὶ σὺ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης, πῶς ἐτόλμησας λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα, καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα

θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
χο σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅς τις προμηθεῦ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε,
ἔχρῃζον εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
πρ καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
χο μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω.
πρ θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
χο τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου.
πρ τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
χο μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
πρ πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
χο καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι,
πρ ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
χο τοιοῖσδε δή σε ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον,
πρ οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
χο δοκεῖ δὲ πῶς. τίς ἐλπὶς, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
πρ ἐλαφρὸν ὅς τις πημάτων ἔξω πόδα
» ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας
» ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
» ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον οὐκ ἀρνήσομαι.
θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μέντοι, ποιναῖς ᾠόμην τοιαῖσί με.

ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις
καὶ γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία
τὸ μέλλον ᾗ κρανοῖτο προὐτεθεσπίκει.
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρὴ ἢ δόλῳ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου.
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δέ μοι τῶν παρεστώτων τότε,
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα.
ἑκόνθ' ἑκοντὶ ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ κρόνον.
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
" ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
" νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτέ μ' αἰτίαν, καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθίζετ' εὐθὺς δαίμοσι νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδένα, ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φυτεῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε, πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δὲ τόλμης ἐξερυσάμην βροτούς.
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς ᾅδου μολεῖν
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσι δ' ἰδεῖν

τῆς δ' αἰκίας ἐκλύσῃ.
χο σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς δύαισιν
οὐδὲν ἐπιχαλᾷς, ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος.
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις
ὅπη ποτέ· τῶνδε πόνων χρή σε τέρμ' ἀκέλσαντ',
ἐσιδεῖν ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει κρόνου παῖς.
πρ οἶδ' ὅτι θρασύς τε, καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων ζεὺς, ἀλλ' ἔμπας ὀίω.
μαλακογνώμων ἔσται πόθ' ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν·
εἰσαριθμὸν ἐμοὶ, καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντι πόθ' ἥξει.
χο πάντ' ἐκκάλυψον, καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον
ποίῳ λαβών σε ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως, καὶ πικρῶς αἰκίζεται
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.
πρ ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶ τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν πάν ταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχισθ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας κρόνον.
ὡς ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς ζεὺς μήποτ' ἄρξειε θεῶν.
ἐν ταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν.
τιτᾶνας, οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς τέκνα
οὐκ ἠδυνήθην, αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ, πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

χορ. λεύσσω προμηθεῦ· φοβερὰ δ᾽ ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὀμίχλα προσῆξε πλήρης δακρύων, σὸν δέμας
δακρύων σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτρᾳ.
προσαυαινόμενον ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ᾽ ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει·
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

προ. εἰ γάρ μ᾽ ὑπὸ γῆν νέρθεν τ᾽ ἅιδου τοῦ νεκροδέγμονος
εἰς ἀπέραντον τάρταρον ἧκε
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
ὡς μήποτε θεὸς μήτε τις ἄλ-
λος τοῖσδ᾽ ἐπεγήθει.
νῦν δ᾽ αἰθέριον κίνυγμ᾽ ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρμα πέπονθα.

χορ. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν
ὅτῳ τάδ᾽ ἐπιχαρῆ; τίς οὐ ξυνασχαλᾷ
κακοῖς τεοῖσι δίχα γε διὸς;
ὃ δ᾽ ἐπικότως ἀεὶ θέμενος ἄγναμπτον νόον·
δάμναται οὐρανίαν γένναν.
οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ.
ἢ παλάμᾳ, τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

προ. ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ καί περ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου χρείαν·
ἕξει μακάρων πρύτανις δεῖξαι τὸ νέον.
βούλευμ᾽ ὑφ᾽ ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ᾽ ἀποσυλᾶται.
καί τοί μ᾽ οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσι θέλξει· στερεάς τ᾽ οὔποτ᾽ ἀπειλὰς
πτήξας τόδ᾽ ἐγὼ καταμηνύσω πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τέ μοι τίνειν.

ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευμένος
ἆ ἆ ἔα ἔα τίς ἀχὼ τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγὴς θεόσυτος
ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη.
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς ἢ τί δὴ θέλων.
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν διὸς ἐχθρὸν τὸν πᾶσι θεοῖσι
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν διὸς αὐλὴν εἰσοιχνοῦσι.
διὰ τὴν λίαν φιλότητα τῶν βροτῶν.
φεῦ φεῦ τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω,
πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
χορ. μηδὲν φοβηθῇς φιλία γὰρ ἥδε τάξις.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον πατρῴας.
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων μυχὸν
ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ.
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.
προ. αἲ αἲ τῆς πολυτέκνου τηθύος ἔκγονα.
τοῦ περὶ πᾶσαν τ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς ὠκεανοῦ. δέρχθητ' ἐσίδεσθέ μ'
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς τῆσδε φάραγγος
σκοπέλοις ἐν ἄκροις φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ἥφαι. στείχωμεν ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
κρά. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει, τί σοι.
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων
ψευδωνύμως σε δαίμονες προμηθέα
καλοῦσιν. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης
προ. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί.
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα παμμῆτορ τε γῆ.
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεὸς
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισι διακναιόμενος
τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω, τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
αἲ αἲ τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον,
πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων χρὴ τέρμα
τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καί τοι τί φημι πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ
χρὴ αἶσαν φέρειν. ὡς ῥᾷστα γινώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας,
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι, πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πᾶσι βροτοῖς πέφυκε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.

ἥφαι. ἔγνωκε, τοῖς δὲ οὐδὲν ἀντιπεῖν ἔχω.
κρά. ὔκουν ἐπέξῃ δεσμὰ τῷ δε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ᾽ ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ.
ἥφαι. καὶ δὴ πρόχειρα ψαλλία δέρχεσθαι πάρα.
κρά. λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ἥφαι. περαίνεται δὴ, κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
κρά. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ἥφαι. ἄραρεν ἥδ᾽ ἤγ᾽ ὠλένη δυσεκλύτως.
κρά. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν, διὸς νωθέστερος.
ἥφαι. πλὴν τοῦδ᾽ ἂν, οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
κρά. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ᾽ ἐρρωμένως.
ἥφαι. αἲ αἲ προμηθεῦ σῶν ὑπὲρ στένω πόνων.
κρά. σὺ δ᾽ αὖ κατοκνεῖς, τῶν διός τ᾽ ἐχθρῶν ὑπὲρ
στένεις, ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ἥφαι. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
κρά. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ᾽ ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ἥφαι. δρᾶν ταῦτ᾽ ἀνάγκη μηδὲν ἐγκέλευ᾽ ἄγαν.
κρά. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρὸς
χώρει κάτω σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ἥφαι. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. οὐ μακρῷ πόνῳ.
κρά. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας
ὡς οὑπιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ἥφαι. ὅμοι ἀμορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
κρά. σὺ μαλθακίζου τὴν δ᾽ ἐμὴν αὐθαδίαν.
ὀργῆς τε τραχύτητα, μὴ πίπλησσέ μοι.

ὄψει σταθευτὸς ἡλίου, φοίβῃ φλογί.
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος.
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ,
τρύσει σ', ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.
ὀρθοστάδην ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς, καὶ γόους ἀνωφελεῖς,
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
ἅπας δὲ τραχὺς ὅς τις ἂν νέον κρατῇ.
κρ. εἶεν τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην.
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;
ὅς τις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας.
ἥφ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία
κρ. σύμφημ' ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων.
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον.
ἡφαι. αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.
κρά. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι, σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ἡφαι. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία
κρά. τί νιν στυγεῖς, πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ.
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ἡφαι. ἔμπας τίς αὐτὴν ἄλλος ὤφελε λαχεῖν.
κρά. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ, πλὴν Διός.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟ ΜΗΘΕΥΣ

Θονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκο-
μεν πέδον.
σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον εἰς ἐ-
ρημίαν,
ἥφαιστε· σοὶ δὲ χρὴ μέλλειν
ἐπιστολάς·
ἃς σοὶ πατὴρ ἐφεῖτο, τὸν δὲ πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις, τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.
ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασε, τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν διὸς τυραννίδα,
στέργειν φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
ἥφ. κράτος βία τε σφῷν μὲν ἐντολὴ διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ' ἄτολμος εἰμὶ, συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν.
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρὺ,
τῆς ὀρθοβούλου θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.
ἄκοντ' ἄκων σε δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν,

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίων νυμφῶν. προμηθεύς. ὠκεανός. γῆ. ἑρμῆς. ἡρακλῆς. ἰὼ ἰνάχου

Ἰστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν προμηθέα. ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ. ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν κράτει καὶ βίᾳ τοῖς αὑτοῦ ὑπηρέταις, καὶ ἡφαίστῳ. ὡς ἂν ἀναγαγόντες πρὸς τὸ καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσωσιν. οὗ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ ὠκεανίδαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ ὠκεανός. ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ προμηθέα. καὶ προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ διὸς ἦθος ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ ὠκεανοῦ. παραγίνεται ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ ἰνάχου. καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅτε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται καὶ ὅτι τίς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν ὃς ἦν ὁ διὸς ἡρακλῆς. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ διὸς, τέξει τὸν ἔπαφον. θρασυνομένῳ δὲ προμηθεῖ κατὰ διὸς ὡς τοῦ ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ ταίξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται ἑρμῆς διὸς πέμψαντος. ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ διὶ εἴπῃ. καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ καυκάσιον ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, προμηθεὺς δεσμώτης. τὰ δὲ πρόσωπα, κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίδων νυμφῶν. ὠκεανός. ἑρμῆς. προλογίζει κράτος καὶ βία.

τρία ἔτη ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα. καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ, ἀμφὶ τὰ πέντε· νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκαίδεκα. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Αγαμέμνων. Αθάμας. Αιτναῖαι νόθοι. Αμυμώνη. Αταλάντη. Βάκχαι. Δαναΐδες. Δικτυουργοί. Επίγονοι. Ελευσίνιοι. Ηρακλείδης. Θρῆτται. Ιξίων. Ικέτιδες. Κρῆσσαι. Κερκύων. Κᾶρες ἢ Ευρώπη. Λάϊος. Λυκοῦργος. Μέμνων. Νεανίσκοι. Νεμέα. Ξάντριαι. Οἰδίπους. Πενθεύς. Περραιβίδες. Πηνελόπη. Προπομποί. Προμηθεύς. λυόμενος. Πολυδέκτης. Σίσυφος δραπέτης. Σφίγξ. Τροφοί. Υψιπύλαι. Φρύγιοι. Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα. Αἰγύπτιοι. Αἰτναῖαι γνήσιοι. Αργεῖοι. Αργὼ ἢ κωπαστής. Βασσάραι. Γλαῦκος πόντιος. Επτὰ ἐπὶ θήβαις. Εὐμενίδες. Ηλιάδες. Ηδωνοί. Θεώδωροι ἢ ἰσθμιασταί. Ιφιγένεια. Κάβειροι. Καλλιστώ. Κίρκοι Σατυρικοί. Κύρυκες. Λέων. Λήμνιοι. Μυσοί. Μυρμιδόνες. Νηρεΐδες. Νιόβη. Οπλων κρίσις. Οστολόγοι. Πρωτεύς. Πέρσαι. Προμηθεύς. Δεσμώτης. Προμηθεὺς πυρφόρος. Σαλαμίνιοι. Σεμέλη ἢ ὑδροφόροι. Τοξότιδες. Τήλεφος. Φιλοκτήτης. Φορκίδες. Χοηφόροι. Ψυχοστασία. Ψυχαγωγοί.

τὸ γὰρ ἐλεεινὸν, πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς ἀπά-
της μετέχειν ἐθέλει. ὁ τε αἰσχύλου ὡς ἔφαμεν
ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν
εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦ-
τον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύ-
ξαι. τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν
εἰς σικελίαν ἱέρωνος τότε τὴν αἴτνην κτίζοντος,
ἐπεδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνιζόμενος ἔνθεν βί-
ον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφό-
δρα τῷ τε τυράννῳ ἱέρωνι καὶ τοῖς γελώοις τιμηθεὶς
ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς
ἑξήκοντα, ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χε-
λώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας
οὐκ ἴσχυσεν. ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλά-
σων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ,
φονεύει αὐτόν. χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τε-
λευτῆς οὕτως· οὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθα-
νόντος δὲ, γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις
μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς,
ἐπιγράψαντες οὕτως.

αἰσχύλον εὐφορίωνος ἀθηναῖον, τόδε κεύθει
  μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο γέλας.
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον. μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
  καὶ βαθυχαιτήεις μῆδος ἐπιστάμενος. εἰς τὸ
μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος,
ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. ἀθηναῖοι
δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι με-
τὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ αἰσ-
χύλου, χορὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ

πολεμῆσαι. ὁ δὲ κατέλιπε ξέρξης μετὰ μαρ
δονίου στρατηγοῦ αὐτὸς μετ' ὀλίγον εἰς περσίδα φυγὼν,
ἐπειδὴ τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδε κατὰ δὲ,
τὴν ποίησιν, ἀσκεῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον. ὀνο
ματοποιΐαις τε. καὶ ἐπιθέτοις. ἔτι καὶ μεταφο-
ραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει
περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις αὐτῷ τῶν
δραμάτων, οὐ πολλὰς περιπετείας, καὶ πλοκὰς ἔχου
σιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ σπουδάζει
μέγεθος, καὶ ὄγκον περιτιθέναι τοῖς προσώποις· ἀρ-
χαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος τὸ μεγαλοπρε-
πές τε καὶ ἡρωϊκόν. τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές
τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡ
γούμενος ὥς τε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προ
σώπων κωμῳδεῖται παρὰ ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ
τῇ νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ
τάφῳ τῶν παίδων. οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμέ-
νη. ἐν δὲ δὴ τῆς ἕκτορος λύτροις ἀχιλλεὺς ὁμοίως
ἐγκεκαλυμμένος, οὐ φθέγγεται· πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλί
γα πρὸς ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ'
αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι, πάμπολλαι ἂν
εὑρεθεῖεν. γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν
δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ ταῖς τε γὰρ
ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη
μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ πρὸς
ἱέρωνα τὸν σικελίας τύραννον. κατά τινας μὲν
ὑπὸ ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄν
τι τῷ σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς μαρα
θῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ μειωθεὶς σιμωνίδῃ

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

ἰσχύλος ὁ τραγικὸς, γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς εὐφορίωνος· κυναιγέρου ἀδελφὸς καὶ ἀμεινίου· ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατάγων. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν. καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ ἀριστοφάνης φησίν· ἀλλ᾽ ὦ πρῶτε τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον· συνεχρόνισε δὲ πινδάρῳ, γεγονὼς κατά τε τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι· καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ κυναιγείρῳ, τῆς πρὸς τοὺς δαρείου στρατηγοὺς, δᾶτιν καὶ ἀρταφέρνην· τούτους γὰρ δαρεῖος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων διὰ θαλάττης ἔπεμψε· τῆς τε ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν πλαταιαῖς πεζομαχίας· ξέρξης γὰρ ὁ δαρείου λέγεται παρελθόντων ἐνιαυτῶν πεντακοσίας μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς ἑλλάδος ἐστράτευσεν. οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι ἐν σαλαμῖνι, θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος· τὸ δὲ πεζὸν ἐν πλαταιαῖς λακεδαιμόνιοι μετὰ παυσανίου κατε

hæc tibi commodo futura cognoſcis: ſi omni ope ra ac ſtudio tuæ tãtũ utilitati inſeruimus: pre catre, ut ea, quæ nobis propoſuimus, perficere, ac bonis litteris, quã maxime indigent, ferre opem liceat.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

F. RANCISCVS ASVLANVS LECTORI.

Qui in Aldo Sororio meo animus, qui iuuandarũ litterarum ardor fuerit, neminẽ ego eſſe ueſtrũ arbitror, qui id neſciat. tot ille antiquorũ libros admirabili et ſingulari quadã diligẽtia emẽdatos quaſi obſides huiuſce uoluntatis ſuæ ac teſtes edidit, ut nihil ũquã aliud cogitaſſe, nihil ſibi aliud, quod ageret, propoſuiſſe, merito affirmari poſſit. Idem hic ita eo mortuo animus in nobis hæſit: ut et auctior in dies fiat: et nulli aut labores, aut ſumptus ſint: q ab hoc nos queãt inſtituto deterrere. unũ hoc Andreas pater, unũ hoc et ego et Federicus frater agimus: uni huic rei ĩcumbimus: ut fieri aliquid à nobis poſſit, quod ſtudioſis omnibus utilitati ſit. neq; eorum quidem nos, quæ adhuc acta à nobis ſunt, pœnitet. multi poſt Aldi mortem ex officina noſtra tũ latini, tum græci libri prodierũt: in quibus pauca admodũ deſiderari poſſe uideantur. neq; tamẽ ulla ratione uoti compotes futuri ſumus, niſi omnes planè et latinæ et græcæ liguæ authores abſoluerimus. Ac nũc quidẽ quas Aeſchyli tragœdias habere potuimus, emittimus. ut edito iã Sophocli, et Euripidi is quoq;, q reliquus erat tragœdiarũ ſcriptor, accederet. Mox multo maiora cogitamus: omnes Philoſophos, Mathematicos, Hiſtoricos edituri. Tu lector ſi maximo

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΞ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

AESCHYLI TRAGOEDIAE SEX.

AL DVS

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Esemplare integro

J. W. Bruce –
1842 –

1.10.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
7 C
21

Digitized by Google